

REDAK
WŁOCL
Brzeska
ADMINISTR
Przedmiejska 20
Telefon № 11-00

Toruń
Wysoka 12
Książnica Miejska
im. Kopernika

Press Kujawski

Redaktor w sprawach pisma przyjmuje w Redakcji przy ulicy Borewickiej № 20 od godziny 14-ej do godziny 15-ej codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt. Redakcja rękopisów niezastawionych nie zwraca i zwraca sobie prawo zwłoka.

Warunki prenumeraty: miesięczna z odbiorem w Administracji zł. 2,50 z odniesieniem do domu i zamieszczeniem, zł. 3,— dla wojskowych, urzędników, urzędników emerytowanych, polsołt i robotników zł. 2,—

Ceny ogłoszeń: na stronach włocławskich 15 gr. za mm. Ogłoszenia zamieszczone przez 1, 2, 3, 4, 5 szpakt, drobne 15 groszy za wyraz. Terminy druku mogą być przez Administrację zmieniane dowolnie.

Wywczasasy pracownicze

Poznań, 7. 1.

Aby zachować jak najdłuższą pełną zdolność do intensywnej pracy — każdy człowiek pracujący winien przynajmniej raz w roku gruntownie wypocząć. Z tego założenia wychodząc współczesne ustawodawstwo społeczne daje pracownikom prawo do płatnego urlopu wypoczynkowego. Ale nie daje im możliwości należytego wykorzystania tego urlopu.

Pracownicy w Polsce korzystający z ustawowego urlopu wypoczynkowego naogół przepędzają go w środowiskach, w których żyją stale, z reguły w warunkach, w których nabranie nowych sił do pracy jest niemożliwe. Stosunkowo nie wielu wyjeżdża na wieś, do krewnych i znajomych. Zresztą znaczna część pracowników otrzymuje urlop w okresie, kiedy pobyt na wsi nie należy do przyjemności. A tylko nieliczni lepiej sytuowani mogą sobie pozwolić na wyjazd w góry, lub — latem — nad morze na własny koszt.

W niektórych państwach organizuje się wywczasasy pracownicze na wielką skalę. Niemiecka „Kraft durch Freude” zapewnia robotnikom niemieckim nie tylko możliwość należytego wykorzystania urlopu wypoczynkowego, lecz także wolnych po pracy godzin wieczornych. We Francji niemal wszyscy ludzie pracy przepędzają swe urlopy na wsi, w górach, nad morzem, lub w podróżach krajoznawczych.

Również w Polsce od kilku lat Ubezpieczalnie i organizacje społeczne organizują obozy wypoczynkowe. Akcją kieruje Centralne Biuro Wywczasów w Warszawie. Akcja ta jednak dotychczas obejmowała stosunkowo znikomą ilość pracowników. W roku bieżącym po raz pierwszy wyjazdy urlopowe mają mieć charakter masowy.

Po raz pierwszy też udzielił tej akcji swego poparcia zorganizowany przemysł. Narazie — o ile wiadomo — tylko przemysł włókienniczy. Z inicjatywy Związku Przemysłu Włókienniczego wszystkie poważniejsze firmy łódzkie zgodziły się sfinansować wyjazdy urlopowe swych robotników. Nie będzie to darowizna: kwoty wyłożone przez poszczególne firmy będą potrącać robotnikom, ale w niewielkich ratach tygodniowych, rozłożonych na dłuższy okres czasu. Przemysł łódzki liczy się z możliwością, że straci część sum wyłożonych na ten cel, gdyż nie wszyscy robotnicy będą mogli spłacić te pożyczki. Przewiduje się wyjazd 30.000 robotników łódzkich kosztem około miliona złotych. Czyli koszt wyjazdu jednej osoby wyniesie około 30 zł. Niewątpliwie warto poświęcić taką kwotę na poratowanie zdrowia i nabranie nowych sił w dobrze zorganizowanym obozie wypoczynkowym w górach, nad morzem, lub nad jednym z naszych pięknych jezior.

Jednorazowy taki wydatek byłby dla większości pracowników niemożliwy, natomiast nie odczują go zbyt, spłacając po parę złotych tygodniowo. To też — jak donosi prasa — robotnicy łódzcy masowo zapisują się w miejscowej ekspozyturze Biura Wywczasów

Robotniczych.

Za przykładem Łodzi pójść powinny inne miasta. Wierzmy, że w ich rzędzie znajdzie się również Poznań. Wierzmy, że przemysł wielkopolski udzieli akcji organizowania wywczasów pracowniczych pomocy co najmniej takiej sa-

mej, jak przemysł łódzki. Leży to również w jego interesie. Pracować ochoczo i wydajnie może tylko pracownik zdrowy i zadowolony posiadający pełnię sił i radość życia. A to właśnie da mu należyte spędzony urlop wypoczynkowy.

J. Zag.

Ruś Podkarpacka ogniskiem niepokoju

Wojska czeskie wtargnęły na terytorium Węgier

Krwawe walki na przedmieściach Munkacza

Budapeszt, 7. 1. (ATE)

W godzinach po południowych otrzymano tu wiadomość o ataku przeprowadzonym przez oddziały ks. Wołoszyna oraz regularnych wojsk czeskich na Munkacz.

O godz. 3.30 nad ranem czołgi i samochody pancerne z załogą złożoną z żołnierzy czeskich oraz oddziały rządu Wołoszyna przekroczyły granicę węgierską koło gminy węgierskiej Oroszvar i posunęły się w głąb terytorium węgierskiego, zajmując tę wieś. Napastnicy zatrzymali się w odległości 200 m od przedmieść miasta Munkacs.

Zaskoczona niespodziewanym atakiem węgierska straż graniczna otworzyła ogień. Czesi i bojówkarze ukraińscy opuścili samochody pancerne i czołgi i zajęli pozycję, otwierając ogień z karabinów maszynowych na Węgrów. Żandarmi, policjanci i straż graniczna węgierska stawiali zacięty opór, przy czym otoczyli oni jedno z czeskich aut pancernych.

O godz. 5-ej Czesi rozpoczęli bombardowanie Munkacsu artylerią. Trafione zostały pociskami artyleryjskimi teatr miejski, hotel „Osillay”, kino oraz kilka domów prywatnych. W międzyczasie nadsunęły regularne wojska węgierskie, które przystąpiły do akcji bojowej węgierskiej straż granicznej.

STRATY

Budapeszt, 7. 1. (ATE)

Według wiadomości ze źródeł węgierskich dotychczasowe straty po stronie węgierskiej wynoszą 4-chi zabitych oficerów oraz 5-ciu żołnierzy. Po stronie czeskiej po liczono 5-ciu zabitych żołnierzy, jednakże liczba ta nie jest definitywna, albowiem Czesi oraz żołnierze rządu Wołoszyna usunęli swych zabitych z pola walki.

MUNKACZ POD OGNIEM

Budapeszt, 7. 1. (ATE)

Według doniesień ze źródeł węgierskich, w ataku na Munkacz biorą udział ze strony czeskiej 34 oraz 4-ty pułk piechoty. Węgrzy zdobyli jeden czołg, jeden miotacz ognia oraz 1 karabin maszynowy. Wzięto również do niewoli kilku żołnierzy czeskich, którzy zeznali, że pierwsza kompania 4-go pułku piechoty otrzymała rozkaz zajęcia miejscowości pogranicznej Oroszvar na terytorium węgierskim.

Zdołano ustalić, że członkowie oddziałów Wołoszyna jeszcze wczorajszego wieczora przeszli w przebraniu na stronę węgierską i przyczynili odpowiednie przygotowania do ataku na Munkacz. O godz. 9 rano ogień z karabinów maszynowych oraz dział trwał nadal, przy czym słyszano po stronie węgierskiej częste wybuchy granatów i bomb. Największe nasilenie przybrał o godz. 10-ej.

Według ostatnich wiadomości otrzymanych tu z Munkacza, walki regularnych wojsk czeskich i oddziałów rządu Wołoszyna z wojskami węgierskimi trwają nadal. O godz. 14-tej artyleria czeska ponownie otworzyła ogień na Munkacz.

W walkach biorą również udział oficerowie węgierscy, członkowie komisji kar-

tograficznej zajętej przeprowadzeniem linii demarkacyjnej pomiędzy Węgrami a Rusią Podkarpacką.

NIEUDAŁE ZASKOCZENIE

Budapeszt, 7. 1. (ATE)

W tutejszych kołach politycznych przypuszczają w związku z atakiem na Munkacz, że napastnicy, przeprowadzając swą agresję w dzień wili (według obrządku grecko-katolickiego) usiłowali wykorzystać fakt, że administracja wojskowa węgierska w Munkaczu została właśnie zastąpiona przez władzę cywilną. Napastnicy spodziewali się, że uda im się zaskoczyć Węgrów i zająć Munkacz.

OSTRZELANIE PARLAMENTARIUSZY

Budapeszt, 7. 1. (ATE)

Dwaj oficerowie czescy pułkownik i major, zwrócili się do władz węgierskich z prośbą o wyznaczenie przedstawicieli, z którymi by mogli omówić sytuację.

Na spotkanie wydelegowano ze strony węgierskiej płk. Szenistvay'ego oraz starostę Dudińskiego. Delegaci węgierscy, udając się samochodem na spotkanie z oficerami czeskimi, zostali z karabinów maszynowych ostrzelani przez Czechów, przy czym jeden z nich mianowicie starosta Dudiński został ranny.

Protest Węgier w Pradze

Praga, 7. 1. (ATE)

Węgierski chargé d'affaires wręczył wczoraj o godz. 17-ej utrzymany w ostrym tonie notę protestacyjną przeciwko atakowi na Munkacz podjętemu wczoraj w godzinach rannych przez czesko-słowackie oddziały regularne oraz przez ochotnicze oddziały rządu ks. Wołoszyna. Rząd węgierski zaznacza z naciskiem, że uchyła się od wszelkiej odpowiedzialności za konsekwencje, mogące wyniknąć z powyższych wydarzeń.

Rząd węgierski powiadomił natychmiast o napadzie na Munkacz posłów Niemiec i Włoch w Budapeszcie.

Minister spraw zagranicznych Chvalkovsky przyjął chargé d'affaire węgierskiego, który mu przedłożył notę swego rządu, w której rząd węgierski czyni rząd czesko-słowacki odpowiedzialnym za wypadki w Munkaczu.

Min. Chvalkovsky oświadczył, że nie posiada jeszcze kompletnego obrazu tych wypadków, nie otrzymał bowiem dotychczas jeszcze szczegółowego raportu, że jednakże oficerowie czesko-słowaccy weszli w kontakt z oficerami węgierskimi celem utworzenia mieszanej komisji węgiersko-czesko-słowackiej dla uregulowania tej sprawy.

RUS OGNISKIEM KOMPLIKACJI

Budapeszt, 7. 1. (ATE)

Atak czeski na Munkacz wywołał bardzo duże wrażenie w tutejszych kołach politycznych. Koła te podkreślają, że Ruś Podkarpacka stała się obecnie niebezpiecznym ogniskiem komplikacji międzynarodowych. Wrzenie to jest tym silniejsze, że dzisiejsze walki czesko-węgierskie toczyły się stosunkowo nie daleko od granicy rumuńskiej i to w okolicy węzła komunikacyjnego łączącego Rumunię z Zachodem.

Dalsze sukcesy gen. Franco na froncie Katalońskim

Salamanka, 7. 1. (ATE).

Komunikat narodowej kwatery głównej donosi o dalszych sukcesach wojsk gen. Franco w ofensywie katalońskiej. Wojska narodowe zajęły znaczny pas terytorialny, na którym znajdują się ważne miejscowości, jak Artesa del Segre, Albi i Borias oraz szereg innych. Wzięto do niewoli ponad 1200 jeńców, w tym kilku wyższych komisarzy politycznych. Prócz tego wojska narodowe zdobyły znaczną ilość materiału

wojennego oraz sprzętu.

Na odcinku frontowym Gandjuela wojska republikańskie zaatakowały straż przednie wojsk narodowych, zostały jednak ze znacznymi stratami odparte.

Działalność lotnictwa narodowego była dość ożywiona. Samoloty narodowe bombardowały dworce kolejowe w Torro del Embara, Tarragonie, Castel de Fels oraz w Barcelonie. W czasie walk powietrznych zestrzelony został 1 samolot republikański.

Po wizycie w Berchtesgaden

Olbrzymie zainteresowanie prasy francuskiej

Paryż, 7. 1. (PAT)

Spotkanie ministra Becka z kanclerzem Hitlerem wywołuje coraz głębsze zainteresowanie prasy paryskiej, która wszelkimi sposobami stara się dociec, jakie były tematy rozmów, prowadzonych w Berchtesgaden.

Wszystkie niemal dzienniki prawie jednomyślnie podkreślają niezwykle uroczyste przyjęcie, zgotowane min. Beckowi, które w swoich formach protokolarnych przekroczyło o wiele przyjęcia, zgotowane premierowi Chamberlainowi i prem. Daladierowi w Niemczech.

Na łamach „Oeuvre” p. Tabouis zamieszcza, jak zwykle, szereg fantastycznych wiadomości. Poza tym p. Tabouis



Z wywczasów ministra Becka

P. minister Beck w towarzystwie ambasadora R. P. w Rzymie gen. Wieniawy Długoszowskiego, na słonecznych tarasach w Monaco.

przypisując rozmowom w Berchtesgaden wielkie znaczenie, wyraża przypuszczenie, że kanclerz Hitler i minister Beck zdołali osiągnąć porozumienie.

Omawiając sytuację europejską, p. Tabouis daje wyraz przekonaniu, że Niemcy poprzeczają rewindykację włoskie wobec Francji, wysuwając ze swej strony postulaty kolonialne.

Stojące na różnych skrzydłach opinii publicznej dzienniki wykorzystują spotkanie w Berchtesgaden dla podjęcia pewnych ataków na dyplomację francuską.

W RZYMIE O WIZYCIE

Rzym, 7. 1. (PAT)

Opinia włoska poświęca wiele uwagi spotkaniu min. Becka z kanclerzem Hitlerem w Berchtesgaden. Prasa zajmuje wobec tego spotkania stanowisko bardzo przychylnie i przytacza głosy dzienników niemieckich, stwierdzające, że rozmowa jest nowym potwierdzeniem dobrych stosunków pomiędzy Warszawą a Berlinem.

Agencja Stefania, podkreślając doniosłość rozmów, odbytych w Berchtesgaden, przewiduje, że rozmowy te pozwoliły na zbadanie wszystkich zagadnień, interesujących Polskę i Niemcy.

ZAINTERESOWANIE LONDYNU

Londyn, 7. 1. (PAT)

Spotkanie min. Becka z kanclerzem Hitlerem w Berchtesgaden wywołało w prasie londyńskiej ogromne zainteresowanie. Dzienniki czynią najrozmaitsze domysły co do tematu rozmów, jak i co do przebiegu konwersacji między obu mężami stanu.

„Times” w depeszy swego monachijskiego korespondenta pisze, że rozmowa posiadała charakter wyczerpujący i że wszystkie główne zagadnienia stosunków polsko-niemieckich zostały omówione. Tenże dziennik na innym miejscu wyraża pogląd, że wizyta ministra Becka nie oznacza żadnego zwrotu w stanowisku Polski ani też zmiany kierunku polskiej polityki.

Liczne doniesienia i notatki na temat spotkania w Berchtesgaden zamieszcza również „Daily Telegraph”, „Manchester Guardian”, „News Chronicle”, „Daily Herald”, „Daily Mail”, „Daily Express”, „Star” i „Evening Standard”. Większość tych doniesień ma jednakże charakter całkowicie fantastyczny.

KONTYNUOWANIE ROZMÓW

Monachium, 7. 1. (PAT)

Przebywający w Monachium minister spraw zagranicznych Beck zwiedził wczoraj

w południe wraz z ministrem spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentropem dom sztuki niemieckiej, gdzie też wspólnie spożyli śniadanie.

Po południu w hotelu „Cztery pór roku” odbyła się rozmowa pomiędzy von Ribbentropem a min. Beckiem.

O godz. 19,30 minister spr. zagr. Rzeszy wydał na cześć gościa polskiego w hotelu „Cztery pór roku” obiad, w którym wzięli

udział ambasador R. P. w Berlinie Lipski, szef gabinetu ministra spr. zagr. hr. Łubieński, namiestnik Rzeszy gen. von Epp, nadburmistrz Fiehler, ambasador niemiecki w Warszawie von Moltke, szef protokołu von Doernberg oraz otoczenie obu ministrów.

Po bankiecie p. minister Beck wraz z towarzyszącymi mu osobami opuścił Monachium.

Do Rzymu przez Paryż

Oficjalny program wizyty gości angielskich w Rzymie

Londyn, 7. 1. (ATE)

W piątek po południu został ogłoszony oficjalny program wizyty premiera Chamberlaina i lorda Halifaxa w Rzymie.

W myśl tego programu ministrowie zatrzymają się 2 godziny w Paryżu i odbędą narady z premierem Daladierem i ministrem spraw. zagr. Bonnet'em. Premier Chamberlain i lord Halifax przybędą do Rzymu w środę dnia 11 stycznia br. po południu i zatrzymają się w willi „Madama”. Tego samego dnia wieczorem odbędzie się bankiet wydany na cześć gości brytyjskich przez Mussoliniego w pałacu Weneckim.

W czwartek dnia 12 bm. ministrowie angielscy po złożeniu wieńców w Panteonie

i na grobie Nieznanego Żołnierza, będą przyjęci w godzinach przedpołudniowych przez króla Wiktora Emanuela III.

Wieczorem minister spraw zagr. hr. Ciano wyda bankiet na cześć gości brytyjskich.

W piątek dnia 13 bm. Chamberlain i lord Halifax będą przyjęci na specjalnej audyencji u Ojca św., po czym odbędzie się śniadanie w poselstwie angielskim w Watykanie, a wieczorem tegoż dnia bankiet w ambasadzie angielskiej przy Kwirynale.

Lord Halifax opuści Rzym w sobotę rano, udając się na sesję Rady Ligi, zaś Chamberlain zabawi w Rzymie do niedzieli.

W jakiej sprawie interweniował ambasador U.S.A. u Mussoliniego?

Londyn, 7. 1. (PAT)

Korespondent PAT dowiadyuje się szczegółów wizyty, jaką trzy dni temu ambasador amerykański w Rzymie Philipps złożył z polecenia Roosevelta Mussolinemu. W toku tej wizyty Philipps doręczył Mussolinemu memoriał Roosevelta omawiający sprawę uchodźców żydowskich z Niemiec.

Memoriał składa się z dwóch punktów. Wyłączając, co inne kraje gotowe są uczynić dla osiedlenia tych uchodźców, prezydent Roosevelt wzywa Mussoliniego, aby przyczynił się do załatwienia tej sprawy i

dopuszczył do masowej kolonizacji uchodźców żydowskich w Abisynii. W drugim punkcie Roosevelt zwraca się do Mussoliniego z prośbą, aby podjął się interwencji u kanclerza Hitlera, celem uzyskania dla uchodźców żydowskich z Niemiec lepszych warunków przy opuszczaniu Niemiec, zwłaszcza jeżeli chodzi o wywiezienie kapitałów i dobytku.

W pierwszej sprawie Mussolini dać miał odpowiedź odmowną, co do drugiej zaś udzielił obietnicy zwrócenia się do Hitlera.

„Merkuryusz” cofa zarzuty

Katowice, 7. 1.

W dniu 4 bm. przed sądem katowickim odbyła się rozprawa z oskarżenia prywatnego adw. Mieczysława Chmielewskiego przeciwko redaktorom i wydawcom czasopisma „Merkuryusz Polski Ordynaryjny”, który szereg tygodni temu ostro zaatakował skarżącego.

Na wstępie rozprawy adwokat Jodze-

wicz z Warszawy w imieniu oskarżonych redaktorów odwołał wszystkie zarzuty, podniesione przeciwko p. Chmielewskiemu, stwierdzając, iż redakcja została wprowadzona w błąd przez osoby trzecie i redaktorzy wyrażają żal z powodu opublikowania nieprawdziwych zarzutów.

W związku z tym oświadczeniem, postępowanie zostało umorzone.

Opinia płk. Lindbergha o stanie lotnictwa niemieckiego

Londyn, 7. 1. (ATE)

Prasa angielska donosi o sensacyjnym sprawozdaniu jakie płk. Lindbergh złożył rzekomo we Waszyngtonie na temat swych obserwacji, dotyczących stanu lotnictwa niemieckiego. W sprawozdaniu tym Lindbergh miał rzekomo oświadczyć, że Niemcy mają dziś prymat w powietrzu tak jak Anglia na morzu. Zwłaszcza metody eksperymentalne stosowane przez niemiecki przemysł lotniczy wydały się Lindberghowi

przewyższać wszystkie inne znane mu dotychczas metody.

Lindbergh podkreślił również, że Niemcy kładą specjalny nacisk na osiąganie wielkich szybkości przez samoloty różnych typów.

Sprawozdanie ma się kończyć apelem skierowanym do rządu Stanów Zjednoczonych, ażeby rozbudował on lotnictwo amerykańskie.

Po wizycie w Algierze premier Daladier powrócił do kraju

Paryż, 7. 1. (ATE)

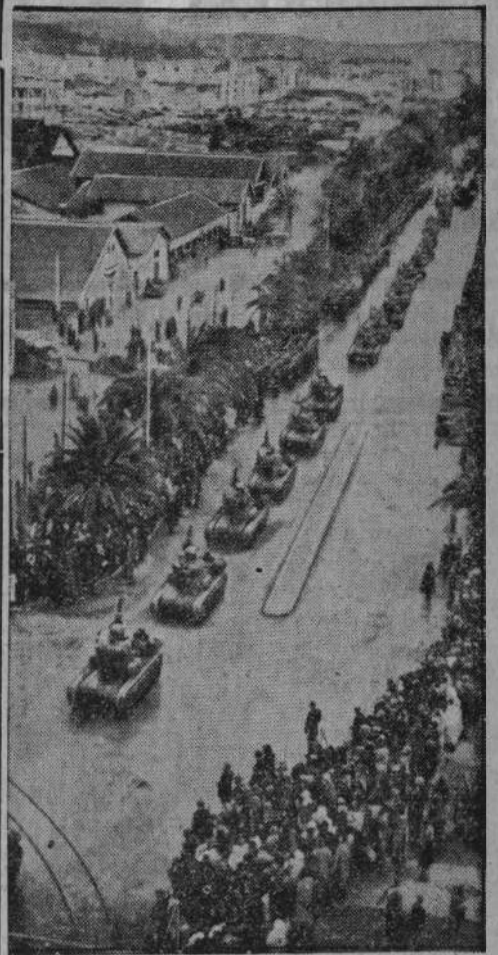
Po wyjeździe z Bizerty, premier Daladier przybył w piątek przed południem na pokładzie krążownika „Foch” do Algieru.

Na przystani zgrupowali się, celem przywitania premiera, przedstawiciele władz cywilnych francuskich oraz generalicji z generalnym gubernatorem Algieru Lebeau oraz, przybyłym specjalnie samolotem generalnym rezydentem Marokka, gen. Noguès na czele.

O godz. 15-ej odbyła się narada wojskowa pomiędzy premierem Daladierem a towarzyszącymi mu oficerami francuskiego sztabu generalnego, w której wzięli udział również gubernator Algieru i rezydent Marokka.

Premier Daladier opuścił Algier w piątek w godzinach wieczornych, udając się do Tulonu.

Z Algieru donoszą, że premier Daladier wygłosił przemówienie na bankiecie wyda-



Defilada wojskowa przed Daladierem w Tunisie

Defilada wojskowa była wspaniałą rewiją francuskich sił zbrojnych w Tunisie.

W tym celu jego cześć przez gubernatora generalnego w Lebeau. W przemówieniu tym premier stwierdził, że w imię Francji zaczyna się na równinach Flandryjskich i rozciąga się do brzegów rzeki Kongo oraz sięga swym wpływem Azji!

Następnie szef rządu podkreślił, że w razie potrzeby Francja nie będzie wahała się walczyć o swą wolność i wolność innych narodów świata. Krew żołnierzy francuskich przelana podczas wojny światowej była przelana również i dla innych krajów. Francja pragnie pokoju z całym światem, w przekonaniu, że wielkie zagadnienia międzynarodowe mogą być rozstrzygnięte środkami pokojowymi, a nie za pomocą wojny.

Jednakże Francja nie zawaha się przed ofiarą na rzecz pokoju.

W końcowym następie swego przemówienia, premier podkreślił z naciskiem, że Francja będzie broniła z całą energią i stanowczością swego imperium.

Mowa premiera Daladier spotkała się z entuzjastycznym przyjęciem.

Kontrofensywa w Hiszpanii

Paryż, 7. 1. (ATE)

Według doniesień z Salamanki, wojska republikańskie przeszły do kontrofensywy na froncie Estramadury. Oddziały republikańskie dokonały ataku na linie wojsk narodowych w odległości 25 km. na północ od Cordoby. Na odcinku tym toczą się niezwykle gwałtowne walki.

Na widnokręgu politycznym

Dnia 4 bm. odbyło się odroczone swego czasu pełne posiedzenie zarządu okręgowego Stronnictwa Ludowego na Małopolskę i Śląsk. W obradach wziął udział przybyły z Warszawy prezes N. K. W. Maciej Rataj. Z przebiegu obrad nie ogłoszono żadnego komunikatu.

Organizacja „Falangi” w Rembertowie pow. warszawski przesyła do Zw. Młodej Polski. Odbyło się uroczyste promowanie na członków Z. M. P. oraz wręczenie znaczków organizacyjnych Z. M. P.

Kierownik grodzki, kierownik oddziału, kierownik sekcji wiejskiej i sekretarz Narodowej Organizacji Radykalnej (Falanga) w Toruniu zrobili to samo.

W numerze grudniowym „Rycerza Niepokalanej” w art. pt. „Wróg polskiej wsi” pomówiono m. in. Uniwersytet Wiejski w Nietęzkowie o wychowywanie w duchu bolszewicko-komunistycznym. Wielkopolski Związek Młodzieży Wiejskiej, który jest właścicielem tego uniwersytetu, skierował sprawę na drogę sądową. Proces odbędzie się w Sądzie Okręgowym w Warszawie.

Zezem

Znamienne inowacje w Sowietach

Dwa fakty zwróciły powszechną uwagę już w pierwszym dniu nowego roku w Sowietach.

Pierwszym faktem jest charakterystyczna zmiana dotychczasowej formy holdowniczych depesz, wysyłanych z okazji Nowego Roku przez organizacje komunistyczne do Stalina i jego otoczenia. W latach ubiegłych tego rodzaju depesze holdownicze wysyłane były nie tylko Stalinowi, lecz wszystkim członkom „Politbiura”. Teksty tych depesz z wyszczególnieniem nazwisk najbliższych współpracowników Stalina drukowane były na widocznych miejscach w prasie sowieckiej.

W tym roku zaniechano tego ceremoniału i zmieniono gruntownie niepisany protokół starszeństwa i hierarchii, pamiętający dotychczas na Kremlu. Depesze holdownicze wysyłane są tylko do trzech ludzi Stalina, Molotowa i Woroszyłowa. Ta zmiana „protokołu” sowieckiego świadczy, iż tylko trzech dygnitarzy na Kremlu uważani są za nieusuwalnych. Sam Stalin oraz Molotow i Woroszyłow.

Drugim interesującym zjawiskiem w życiu sowieckich jest noworoczne zarządzenie szefa wydziału propagandy partii komunistycznej Zdanowa, dotyczące form tej propagandy.

Otóż w myśl tego rozporządzenia wyraz „proletariat” odtąd nie należy używać w stosunku do robotników sowieckich. Wyraz „proletariat” został przez Zdanowa poprostu skasowany. Przyczyną tego zarządzenia jest, jak zaznacza pismo sowieckie, ta okoliczność, że według oficjalnej tezy Stalina robotnicy w Sowietach „przestali być obiektem wyzysku kapitalistycznego”. Należy ich nazywać „klasą robotniczą”, lub też „obywatelami pracy”. Określenie „proletariat” należy jednak zachować z tym, by używać go jedynie w zastosowaniu do robotników w państwach niebolszewickich.

Intrygującym szczegółem tego zarządzenia jest fakt, że wyraz „proletariat” znajduje się przecież w naczelnym hasle komunistycznym, które widnieje wszędzie — i na rządowych gmachach sowieckich i w nagłówkach dzienników. Hasło to, jak wiadomo brzmi: „proletariusze wszystkich krajów łączcie się”, i — co więcej — stanowi składową część herbu państwowego Z. S. R. R.

Powstaje więc kwestia, czy znamienne zarządzenie Zdanowa odnosi się również do tego hasła i czy ulegnie ono również zmianie. Należy przypuszczać, że w tym wypadku żadna zmiana nie zajdzie, ponieważ propagandowe to hasło stosuje się głównie do robotników w państwach niebolszewickich. Mimo to zmiana stylu propagandy sowieckiej stanowi interesującą inowację. Zasluguje przy tym o podkreślenie faktu, że skasowanie wyrazu „proletariat” zbiegło się w Z. S. R. R. z nowymi drakońskimi zarządzeniami, wydanymi przeciwko robotnikom. (7)

Niemcy znowu wyrwają dzieci polskie

Telegram własny
Gdańsk, 7. 1.

Narodowi socjaliści w Gdańsku przystąpili do energicznej akcji mającej na celu ilościowe wzmocnienie szeregów partyjnych. W tym celu udzielenie rządowej Pomocy Zimowej uzależniono od przynależności do partii oraz posyłania dzieci do szkół niemieckich. Równocześnie na terenie Gdańska zanotowano nowe wypadki usiłowania namówienia rodziców do odebrania dzieci ze szkół polskich i posyłania ich do szkół niemieckich. (S)

Afera szpiegowska w Danii

Kopenhaga, 7. 1. (PAT).

Policja aresztowała wczoraj 6 członków duńskiej partii narodowo - socjalistycznej, oskarżonych o udział w dokonaniu kradzieży ważnych dokumentów, dotyczących polityki zagranicznej z siedziby federacji socjalistycznej w Kopenhadze. Trzech sprawców kradzieży było aresztowanych już przed kilku tygodniami. Wśród obecnie za trzymania znajdujących się duński adwokat Pontoppidan i agent duńskiej policji.

Stara i młoda wieś — a Polska

Poznań, 8. 1.

Widzieć ludzi, sprawy i rzeczy takimi, jakimi są w rzeczywistości, jest dobrze. Należy jednakże chcieć nie przyrzucać się bez uprzedzenia, bez fałszywej czułości i bez taktyczno - politycznej chytrłości.

Ważną jest sprawa wsi i jej ludzi. W narodzie całym dokonywują się przemiany, Wolniej one stają się wśród ludu wiejskiego. Stwierdzić należy jednak, że istnieje różnica między starszym a młodszym pokoleniem wsi. Pokolenie, które idzie, młodsze, jest bardzo różne od starszego.

Ginie przede wszystkim w młodym pokoleniu owo —: „My chłopci” i „oni — Polka”. Takie pojęcie kształtowało się jako obciążenie niewoli i w warunkach tradycyjnej izolacji wsi od całego świata, od owego „Niech na całym świecie wojna, byle tylko polska wieś spokojna.”

Należy przede wszystkim stwierdzić, że patriotyzm chłopów został udokumentowany na polach bitew. Tego nikt nigdy nie zdoła, a nawet nie usiłuje, zaprzeczyć.

„Młode pokolenie” chłopów to tytuł

książki Józefa Chałasińskiego, opartej na 1544 zyciorysach młodzieży chłopskiej. Wynika z treści książki i zyciorysów, że młodzież wiejska zna przeszłość, którą żyją jej ojcowie, tylko z ich opowiadań. Sama natomiast żyje swoją i Polski przyszłością.

„Przed wszystkim muszę powiedzieć — pisze jeden z uczestników ankiety — co to jest państwo i jak je rozumiem... Samo pytanie na ten temat uważam, że jest zbędne. Państwo, to przecież nie jest coś oderwane od życia i ludzi, coś co by mogło zawierać stosunek do pewnej sfery czy grupy, ludzi czy pojedynczego człowieka. Bo przecież państwo to jest i ta sfera i grupa i pojedynczy człowiek w jego granicach żyjący. Więc jakiż stosunek może mieć państwo do samego siebie”...

Nie ma więc przeciwstawności pojęć chłop i Polski, owszem znajdujemy nawet bunt przeciwko tradycyjnemu porządkowi życia i pojęć. Młodzi nie uważają istniejącego stanu rzeczy za porządek, ustanowiony raz na zawsze przez Boga.

Młode pokolenie spostrzeża nawet, że postawa najbardziej postępowych odłamów

inteligencji wobec wsi jest równie konserwatywna w praktyce życiowej jak i starych chłopów. Twierdzi autor książki, że „w społeczno - kulturalnej strukturze Polski brak jest zupełnie środowiska kulturalnego współzycia chłopów i inteligencji. Sfera życia jednego styka się ze sferą życia drugiego w wąskim pasie stosunków wynikających z piastowanego urzędu. W rozległej zaś dziedzinie ludzkiego współzycia należą do różnych systemów kulturalnych”.

Potwierdzenie tego znajdujemy w takim n. p. ustępie pamiętnika:

„Byłem pierwszy raz w mieście... Najbardziej tam się napatrzyłem dzieciom, moim rówieśnikom, wszystko to jakieś inksy, jak ja, jak u nas dzieci, wszystko to z pańska ubrane... Ejl to im dobrze a ja z wozu się wstydzę wyleżeć boso, a ubranie moje szkoda przymierzyć. Czego tak czy te dzieci grzeczniejsze, jak ja, czy tatusia mają lepszego”.

Czujemy świadomość pokrzywdzenia społecznego. To zawstydzia i poniża.

Najbardziej jednak jaskrawych wrażeń antagonizmu dwóch światów dostarcza zetknięcie się z urzędnikami. Czytamy w jednym z pamiętników:

„Stosunek urzędnika do chłopów stawia tego ostatniego w sytuacji więcej niż poniżającej. Sam byłem świadkiem i na sobie tego doznałem, że obywatelom pomiała się niczym wiechciem”.

Pokolenie młode nie utożsamia jednak urzędnika z państwem, z Polską.

„Państwo czy rząd, jak mi się zdaje, odnosi się bardzo dobrze do wsi. Daje dużo praw obywatelskich i dużo swobody ale państwo ma głupich, małych urzędników, którzy gorszą ludność wiejską, a to tylko przez swoją pychę, którą pokazują nad człowiekiem nie uczynnym... Mnie się zdaje, żeby państwo nauczyło tych pisarzyków obchodzić się z ludnością wiejską, to wtenczas będziemy silnym potężnym państwem”. „Gdy chłop zobaczy mądrego urzędnika, który z nim rozmawia jak z człowiekiem, to kocha lepiej swoją Ojczyznę”.

Młodzi zdają sobie doskonale sprawę z tego, że wieś nie korzysta z takich urządzeń kulturalnych, jakimi cieszą się mieszkańcy miast. Chłop jest jak gdyby przywiązany do ziemi... Drogi... Koleje... Komunikacja!... Wieś czeka jednak na to wszystko cierpliwie.

„Wieś czeka — czytamy w jednym z pamiętników — czeka sobie w swej ogromnej masie, potężde i wartościach. Na cóż, na kogo czeka? Czeką na samą siebie, na swój czas. Nie poruczy swej siły, nie odda nikomu — gdy przyjdzie na nią czas, da ją państwu — Ojczyźnie swej kochanej, operując sama swymi siłami”.

Młode pokolenie przyszłości swojej nie widzi w ideale partyjno - politycznym.

„Większość starszych rozumuje, że do roboty wsi opierać się winien i zależny jest na organizacjach politycznych i dużo zrobiło się działaczy politycznych u nas, którzy narzekają, krytykują... To hamuje postęp wsi, i daje się ostatnio zauważyć, że wieś nasza w Małopolsce skutkiem takich stosunków zostaje w tyle... Moim zdaniem wieś winna być politycznie zorganizowana, ale to się nie stanie za pomocą partii politycznych, gdzie stale toczą się rozgrywki między wodzami politycznymi, a tu wieś winna stworzyć jednolitą organizację gospodarczą, a na jej programie potrafi wytworzyć się odpowiednia polityka dla wsi”. „Na wsi konieczna jest, jeśli chodzi o organizację polityczną jedna, która ma wyraźny cel jeden służenia Rzplitej”.

Dr. Chałasiński, opierając się na wspomnianych materiałach, twierdzi, że przedstawia on „tak niezmierną tężyźnię młodego pokolenia chłopskiego i jego ogromny intelektualny i praktyczny - życiowy postęp, że zmusza do rewizji stosunki do współczesnej rzeczywistości chłopskiej, i albo inteligencja polska rewizji tej dokona, albo znajdzie się poza nawiasem najważniejszego procesu społecznego Polski współczesnej, jakim jest formowanie się warstwy chłopskiej, świadomej swoich praw i siły, i z rosnącym poczuciem własnej potęgi przyjmującej świadomie na siebie odpowiedzialność za przyszłość Polski”.

Powinniśmy sobie dobrze rozważyć tę sprawę, a także chcieć zastanowić się nad praktycznym jej rozwiązaniem.

GŁOSY I ODGŁOSY

Personalalia

„Gazeta Polska” stwierdza, że w roku 1938 hasło zjednoczenia narodowego uznane zostało przez wszystkich za hasło polskiej myśli politycznej. Protestu przeciwko tej zasadzie nie zgłosił nikt. Lecz po ustaleniu zgody na zasadę i hasło występować zaczęły zaraz różnice poglądów na metody i drogi, które zostały obrane dla urzeczywistnienia idei zjednoczenia; po optymistycznej ocenie samego podstawowego faktu polegającego na przyswojeniu hasła zjednoczenia polskiej psychice społecznej — następował przegląd wielorakich trudności, które pochodziły z zjednoczenia rozkładają na powolne etapy i organiczne jej zwycięstwo czynią zagadnieniem skomplikowanym.

Zdaniem naczelnego organu O. Z. N.

„główna i istotna trudność w dokonaniu dzieła organicznego zespolenia i zdyktowania siły polskiej — leży w owej „nieprzebytej ścianie z podejrzeń, obaw i wszelkich uprzedzeń”, w ciągu jeszcze nieprzezwycięzonej „wrogości” między Polakiem a Polakiem.”

Ideę zjednoczenia siły polskiej sprowadza się do zagadnienia walki personalnej i walki o personalia.

„Wszędzie, nie tylko w Polsce i w każdym, nie tylko w naszym ustroju, walka personalna odgrywa rolę czynnika, który nieraz przytłumia i zniekształca walkę ideową i walkę o idee. Zdaje się jednak, że tradycja i doświadczenie pozwalają przyznać słuszną rolę, że w Polsce przerost „personalizmu” zawsze dystansował analogiczne zjawiska w innych społeczeństwach, że u nas walka z ludźmi i o ludzi, szczególnie i bardziej niż gdzie indziej, zaciemniała spojrzenie na rzecz i idee, w imię których walkę podjęto.”

Nienawiść, jak każda namiętność, jest czynnikami życia i może być siłą twórczą. „Ale nienawiść, której treścią i zadaniem staje się wzajemne wyniszczanie źródeł energii i siły narodowej i to wtedy, gdy te źródła bić winny jak najpotężniej, taka nienawiść jest już nie tylko zbrodnia. Jest bezsens, jest błędem historycznym.”

W tym błędzie trwać nam nie wolno! Musi nastąpić rozładowanie wzajemnych niechęci i redakcja personalizmu. Chwila jest po temu sposobna.

Kolej na Szwajcarię ?

P. Konrad Wrzosa na łamach „I. K. C.” twierdzi, że następnym celem imperializmu niemieckiego będzie Szwajcaria. Hitler musi ciągle nowe odnosić zwycięstwa, ale bez wojny. Bowiem:

„Niemcy nie chcą wojny. Nie chcą jej ci, którzy ją przeżyli i nie chcą jej ci, którzy wolą nie dawać karabinów do ręki komunistom niemieckim (było ich przed przewrotem hitlerowskim 25 proc., a jest ich obecnie co najmniej 15 proc.).

Kancelarz Rzeszy wie, że wojna to broń obosieczna. Siła dyktatora polega na jednolitym kierunku organizacji partii. Wszystko można skoordynować, tylko nie można skoordynować psychiki ludzkiej. Skoro były trzeszczały podczas rozgrywki czeskiej, cóż by się działo, gdyby wybuchła wojna i to z prawdziwym przeciwnikiem. Wiedzielibyśmy o tem całą prawdę tylko wówczas, gdyby w Niemczech wróciła wolność prasy.

Dziś ludzie dużo mówią w Niemczech, poprostu odczuwają potrzebę mówienia. Zarówno ci, którzy mówią o wielkości swego narodu, jak ci, którzy zostali straceni.”

Ukrainy nie można zdobyć bez wojny, do której Niemcy jeszcze nie są przygotowani ani materialnie ani psychicznie. Natomiast można osiągnąć pewne sukcesy bez wojny, kierując ekspansję niemiecką w kierunku krajów niemieckich.

Według p. Wrzosa — wiosną zacznie się kampania za przyłączeniem niemieckiej Szwajcarii do Wielkiej Rzeszy.

„Czy byłby to „casus belli”? Od kongresu wiedeńskiego Szwajcaria jest państwem neutralnym. Nie będzie jednak mowy... o „zaatakowaniu” Szwajcarii, lecz o przyłączeniu jej niemieckiej części do Rzeszy.

W roku 1870 Niemcy nie zaatakowali Francji od strony Szwajcarii. W roku 1914 Szwajcarzy obsadzili swoje granice, mobilizując 300 tys. ludzi. Ani Moltke w r. 70, ani Ludendorff w r. 14 nie przemaszzerowali przez Szwajcarię ze względu na trudności terenowe. Ale tam, gdzie idzie o niemiecką wspólnotę duchową, to — jak mówią w Berlinie i w Wiedniu — całkiem co innego!

Niemcy nie chcą wojny. Nie chcą jej ani z Anglią ani z Polską. Polsko - niemiecki pakt nieagresji wytrzymał próbę czasu.

Niemcy będą atakowali tam, gdzie wedle ich oceny nie będzie reakcji. Lud niemiecki nie chce wojny, a armia nie jest gotowa.”

Szkolnictwo średnie kurczy się

Liczba nieprzyjętych uczniów wzrasta corocznie

Poznań, 7. 1.

W okresie od 1929-30 i 1937-38 r. ilość gimnazjów zmalała z 794 na 769, obecnie jest w Polsce 307 gimnazjów państwowych i 462 prywatnych.

W szkolnictwie prywatnym było w roku zeszłym 3.241 oddziałów z 106.666 uczniami, państwowych — 2.987 oddziałów z 113.845 uczniami. Z powyższego wynika, że równorzędna rolę ze szkolnictwem państwowym odgrywa u nas szkolnictwo średnie prywatne.

Rozwój państwowego szkolnictwa średniego postępuje bardzo powoli. W czasie od 1933-34 do 1937-38 roku ilość oddziałów wzrosła o 463, co nie zaspakaja pot-

rzeb szerokich warstw społeczeństwa.

Brak nam w dodatku racjonalnie pomyślanej sieci szkolnictwa średniego; największe braki pod tym względem wykazują woj. centralne i wschodnie, a zwłaszcza ośrodki chłopskie i robotnicze, jak Łódź, Gdynia, Zagłębie Węglowe, Żyrardów, Tomaszów.

Liczba nieprzyjętych uczniów w szkolnictwie średnim wzrasta z każdym rokiem.

W roku szkolnym 1934-5 nie przyjęto uczniów ogółem w tysiącach — 11,0, w r. sz. 1935-6 — 16,5 — w r. sz. 1936-7 — 18,6 — w r. sz. 1937 — 22,0.

Dane powyższe świadczą o braku dostatecznej ilości szkół średnich.

Jeszcze jedna próba Palestyna w obliczu rozstrzygających dni

Poznań, 7. 1.

Niebawem do Londynu zjadą przedstawiciele krajów arabskich: Saudii, Iraku, Transjordanii i Palestyny oraz reprezentanci żydostwa, aby w wyniku narad postanowić o przyszłości Palestyny. Konferencja londyńska jest więc jeszcze jedną próbą ze strony Wielkiej Brytanii realizacji rozwiązania zagadnienia palestyńskiego bez uciekania się do wydawania decyzji rządu, a jedynie w drodze polubownego załatwienia konfliktu arabsko-żydowskiego, a zarazem problemu żydowskiego „home”.

Poprzednio wysunięta koncepcja podziału Palestyny na trzy strefy została zaniedbana. Na decyzję tę wpłynęła nie tyle działalność powstańców arabskich, terrorystycznych cały kraj swoimi poczynaniami, ile względy ekonomiczne. Jak twierdzą bowiem wtajemniczeni, prowizoryczne obli-



czenia przeprowadzone przez rzeczoznawców miały wykazać, iż samowystarczalność gospodarczą, a nawet pewną nadwyżkę dochodów miałyby jedynie strefa żydowska. Natomiast zarówno strefa angielska, jak i strefa arabska byłyby poważnie deficytowe. Ponieważ jasnym jest, że rząd żydowski części Palestyny nie zgodziłby się subwencjonować swoim kosztem pozostałych części, a sama Anglia mająca i tak już poważne wydatki związane z utrzymywaniem mandatu, nie chciała ponosić dodatkowych wydatków, przeto cały plan został poniekąd.

Pytanie, jakie sobie zadają zarówno politycy arabscy, jak i żydowscy dotyczy efektywności konferencji londyńskiej. Czy i w jakim stopniu będzie ona w stanie przyczynić się do rozwiązania nabrzmiałego od wzajemnych niechęci, uraz i uprzedzeń, zagadnienia palestyńskiego? Trudno jest niesłychanie z góry ferować wyrok w tej sprawie. Wydaje się jednak, iż zarówno strona arabska, której przewodzi Wielki Mufti Palestyny, niezaprzecznie najwybitniejsza jednostka wśród społeczeństwa arabskiego Bliskiego Wschodu, jak i strona żydowska nie będą skłonne do żadnych ustępstw. Arabowie będą obstawać przy niepodzielności Palestyny, jak i zamknięciu jej drzwi dla masowej imigracji żydowskiej. Kontrpartnery żydowski będzie natomiast wysuwać plan podziału i usunięcia barier imigracji w drodze systematycznego dopływu przybyszów przede wszystkim z Niemiec i Polski.

W podobnej sytuacji głos decydujący przypadnie rządowi Wielkiej Brytanii. Nie jest to dla nikogo tajemnicą, że sfery rządowe Anglii liczą się z tą ewentualnością, a zwołanie konferencji londyńskiej może być tłumaczone w podobnych okolicznościach jedynie chęcią prowadzenia „fair play” — uczciwej gry. Decyzja Anglii, zmuszonej przede wszystkim dbać o swoje własne interesy w Palestynie, które — nawiasem należy dodać — nie należą bynajmniej do mało znaczących ze względu na ogólną sytuację, panującą w basenie Śródziemnomorskim — może pójść w dwóch kierunkach. Jeden to ugięcie przed postawą powstańczego działania i zyskującym na sile ruchem panarabskim. Drugi, kompromisowy, polegający na przyznaniu pewnych koncesji Arabom, z wydzieleniem strefy do której żydzi mogliby imigrować. Tą ostatnią decyzją naraziłaby się Anglia światu arabskiemu Bliskiego Wschodu. Jednak wy daje się, iż Anglia, po uregulowaniu swoich stosunków z Włochami, nie ma powodów do specjalnego obawiania się ruchu panarabskiego. Tkwią w nim co prawda wielkie siły i ma ona, jako siła dynamiczna wielką przyszłość.

Ale dzisiaj jeszcze jest stanowczo za wcześnie na to, by Anglia mogła się go lekkać. Co będzie kiedyś — niewiadomo. Dziś jednak częściowo przeciwstawianie się dezzyderatom arabskim zdaje się nie kolidować bezpośrednio z żywymi interesami Anglii. Z drugiej zaś strony pod nacis-

kiem zgodnej w tej dziedzinie opinii światowej, a przede wszystkim opinii Stanów Zjednoczonych, z którymi sfery rządowe Anglii, zwłaszcza w odniesieniu do zagadnienia palestyńskiego muszą się liczyć —

swojej gospodarce metody z przed kilkunastu wieków. Błędem więc oczywistym jest wysuwanie twierdzenia, iż Palestyna jest krajem przeludnionym i że nie ma już w niej miejsca dla nowych kontyngentów



Wielka Brytania nie będzie mogła w dalszym ciągu prowadzić polityki drzwi zamkniętych odnośnie do problemu żydów w Palestynie. Przeciaganie ograniczeń imigracyjnych, kiedy w interesie samej Palestyny leży, aby jak najwięcej ludzi przyjeżdżało osiedlać się tutaj — może narazić Anglię na poważne zarzuty.

Dlatego też wydaje się być nieodzownym rezultatem konferencji londyńskiej otwarcie na nowo granic Palestyny dla rzeszy imigrantów żydowskich. Rzecz oczywista będą nadal zapewne obowiązywać przepisy „permitów”, ale w każdym razie roczny kontyngent imigracji będzie zapewne znacznie zwiększony. Palestyna ma bowiem w dalszym ciągu znaczne możliwości wchłonięcia tysięcy nowych imigrantów. Są bowiem tereny, zwłaszcza na południu, które chociaż obecnie nie są uprawiane, to jednak przy pewnym układzie finansowym i wysiłku pracy, mogłyby być obrócone w żyzną ziemię. Tego jednak nie potrafili dokonać Arabowie, praktykujący nadal w

imigranckich. Ta ostatnia prawda, znana dobrze rządowi Wielkiej Brytanii, odegra też zapewne poważną rolę w ostatecznej decyzji.

Sytuacja, jaka panuje w przeludnionych krajach środkowej Europy wymaga konieczności szybkiego rozwiązania kwestii emigracji żydowskiej. Przewlekanie całej sprawy drogą zwoływania coraz nowych komisji bądź konferencji nie prowadzi do niczego. Jedynie przecięcie tego gordyjskiego węzła, jakim była dotąd dla administracji angielskiej Palestyna może doprowadzić do pozytywnych rezultatów. Zresztą w interesie samej Anglii leży, aby w Palestynie, ważnym dla niej punkcie wybrzeża Śródziemnomorskiego, mieć jakiś element, z którym będzie mogła współpracować i w miarę możliwości na nim się oprzeć. A elementem tym w żadnym wypadku nie jest i nie może być świat arabski, zmierzający, co prawda wolno, nie mniej jednak konsekwentnie ku wolności i niezależności.

Radz.

Smiały wyczyn polskiego harcerza

„Zjawa III na dalekich morzach

Gdynia, 7. 1.

Do Gdyni nadeszły wiadomości od harcerza Wagnera, który w swej morskiej wyprawie naokoło świata znajduje się na jachcie „Zjawa III”. W drodze powrotnej, nowy etap podróży „Zjawa III” zakończyła w Adenie, gdzie zostanie poddana remontowi. „Zjawa III” w październiku ub. roku wyszła w morze z Batawii, zabierając również dwóch pasażerów — skautów australijskich, udających się do Londynu.

Harcerz Wagner pisze w swym liście, że po minięciu cieśniny Sunda między Ja-

wą a Borneo, jacht na oceanie Indyjskim dostał się w niezbyt pomyślne warunki atmosferyczne. Wiatr pozrywał „Zjawie III” takielunki. Po przebyciu 2 tysięcy mil od Batawii Wagner zawiązał do atolu Diego Garcia Chacos, gdzie w przeciągu 5 dni naprawił takielunek i żagle. Stamtąd po 46 dniach podróży, przebywszy około 4500 mil, przybył do Adenu. W Adenie „Zjawa III” zostanie poddana gruntownemu remontowi, a następnie uda się morzem Czerwonym do Kairu, skąd dalej do Aglii. (fk)

Rejsy okrętów polskich

w pierwszym kwartale 1939 r.

Obecnie przewidziany jest jeden rejs polskiego statku do Ameryki Płd. z Gdyni a mianowicie: s/s „Pułaski” dnia 17 lutego 1939 r. z Gdyni. Następny rejs dnia 21-go kwietnia 1939 r.

Pojedyncze grupy emigrantów będą mogły odjeżdżać, w razie potrzeby, na statkach koncesjonowanych linii okrętowych i w innych terminach, przy czym z Gdyni wyjazdy następować będą na statkach pomocniczych, jak s/s „Warszawa” i s/s „Baltover” do portów zagranicznych, gdzie nastąpi przeładunek na statki transoceaniczne. Ponadto raz na miesiąc jest możliwość wyjazdu grupy emigrantów na statkach Tow. „Italia” z portu w Triście.

Do Kanady odpływać będą z Gdyni tran sporty na m/s „Batory”, który wyjdzie z portu w dniach 5. 1. 2. 2. 3. 1. 4. 1939 r. W rejsach tych m/s „Batory” zawinie również do portu w Nowym Jorku.

Grupy emigrantów, udające się do Ameryki Środkowej, Australii, Afryki odpływać będą z Gdyni na statkach pomocniczych, gdyż polskie linie okrętowe z portami w w. kontynentów nie utrzymują komunikacji.

S/s „Warszawa” odpływa z Gdyni 13 i 27 stycznia, 10 i 24 lutego, 10 i 4 marca 1939 r.

S/s „Baltover” odpływa z Gdyni 16 lutego, 2 i 10 marca 1939 r.

Ziemie wschodnie wołają o inwestycje komunikacyjne

Warszawa, 7. 1.

Złożony niedawno przez delegację Towarzystwa Rozwoju Ziem Wschodnich — premierowi Sławoj - Składkowskiemu i wicepremierowi Kwiatkowskiemu memoriał o potrzebach inwestycyjnych ziem wschodnich na rok 1939-40 akcentuje przede wszystkim konieczność organicznego zespolenia tych ziem z resztą Polski przez usprawnienie komunikacji. Memoriał stwierdza, iż podczas gdy w całej Polsce na 100 km. kw. wypada 5,2 km. kolei żelaznych, to na woj. wileńskie 3,7 km., nowogródzkie 3,1 km.,

poleskie 2,8 i wołyńskie 3,4 km. Podobnie przedstawia się sytuacja w zakresie dróg o twardej nawierzchni.

Potrzeby ziem wschodnich w dziedzinie budowy linii kolejowych obejmują: budowę linii Wójnice — Luck długi 45 km, co dałoby najkrótsze połączenie rolniczego Wołynia z C. O. P. i z Zagłębiem Węglowym; dalej budowę linii Postawy — Oszmiana — Lida, linii wąskotorowej Kuchocka Wola — Lubieszów i in. Najważniejsze potrzeby drogowe — to szlak Nowogródek — Mir — Stolpce, dalsza budowa drogi Wilno — Świę-

ciany — Braślaw, dokończenie budowy drogi Pińsk — Luniniec, dalej droga Chełm — Kowel — Sarny, która połączyłaby Wołyń ze środkami państwa.

Szerokie są również potrzeby w zakresie dróg wodnych. Inwestycje te nie wymagają dużych środków finansowych w stosunku do korzyści, jakie przynieść mogą tej części Polski. Wchodzi tu w grę przebudowa systemu Kanału Królewskiego i uszlusowanie Buga, budowa Kanału Kamiennego, częściowe uregulowanie Niemna i Wilii oraz uszlusowanie Sturu i Hołynia. Jak wiadomo, część tych inwestycji (Kanał Królewski i Kanał Kamienny) objęta jest przyszłym budżetem.

Memoriał zwraca ponad to uwagę na konieczność przyznania ziemiom wschodnim większych kredytów na meliorację (Polesie), podkreśla konieczność usprawnienia zbytu artykułów rolnych przez budowę przetwórci mięsnych, rzeźni, chłodni i basenów rybnych. Wołyńowi potrzebne są elewatory i magazyny zbożowe. Na ziemiach północno - wschodnich winny powstać zakłady rolniczo - przemysłowe, zwłaszcza w zakresie lnu i konopii, potrzebna jest pomoc dla przemysłu ludowego, elektryfikacja i dalsze badania właściwych metod stosowania torfu dla gazownictwa. — Wreszcie memoriał podkreśla konieczność wzmocnienia elementu polskiego w miastach i miasteczkach ziem wschodnich.

Proces zamachowców portugalskich

Lizbona, 7. 1. (PAT).

Przed sądem wojennym rozpoczął się tu proces przeciwko sprawcom zamachu bombowego na prem. Salazara z dnia 4 lipca 1937 r. Głównymi oskarżonymi są trzej deputowani, członkowie nielegalnej organizacji lewicowej. Poza nimi na ławie oskarżonych zasiada 15 podsądnych.

Akt oskarżenia zarzuca im poza urzędzeniem zamachu na premiera portugalskiego, dokonanie zamachów na fabrykę prochu, prochownię i zbiornik benzyny. W procesie tym ma być przesłuchanych 74 świadków.

Ożywienie ruchu budowlanego na Śląsku

Katowice, 7. 1.

Z początkiem wiosny b. r. zostaną rozpoczęte w Katowicach prace około budowy kilku reprezentacyjnych gmachów. M. in. przy ul. Zamkowej Śląskie Zakłady Elektryczne przystąpią do budowy wielkiego, 5-piętrowego w kształcie podkowy gmachu administracyjnego, dalej przy ul. Marszałka Piłsudskiego ma stanąć 6-piętrowy budynek Pocztovej Kasy Oszczędności, w pobliżu Muzeum Śląskiego zaś wzniesione zostaną gmachy Kasy Chorych, Śląskiej Izby Rolniczej oraz budynek mieszkalny Państwowego Banku Rolnego.

Proces prasowy

Paryż, 7. 1. (PAA)

W końcu ub. roku przed sądem karnym w Luksemburgu rozegrał się ciekawy proces, wszczęty w wyniku interwencji poselstwa Rzeszy, które dopatrzyło się obrazy kanclerza w karykaturze dziennika „Escher Tagblatt”.

Karykatura ta, ołówka znanego francuskiego karykaturzysty Cabrola obiegła prawie całą prasę światową, nie wywołując nigdzie sprzeciwów. Jedynie poseł Rzeszy w Luksemburgu uczuł się nią w imieniu najwyższego zwierzchnika dotknięty i zażądał wytoczenia procesu o obrazę głowy obcego państwa, dyrektorowi wspomnianego dziennika, Hubertowi Clement, który jest jednocześnie posłem i burmistrzem w mieście Esch.

Cieężka sytuacja Czecho-Słowacji

Korespondencja własna „Nowego Kuriera”.

Praga, w styczniu.

Smutne były święta w Czecho-Słowacji. Prażanie, którzy zazwyczaj masowo opuszczali stolicę i z rodzinami udawali się w góry, tym razem masowo zostali w mieście. Nie było przepełnienia w żadnym zdrojowisku, jakkolwiek warunki atmosferyczne były wymarzone. W sklepach góry różnych specjalistów, ale nabywców nie wiele. Kupowali raczej obcy (czytaj: Niemcy), których tutaj nie brak. Nastrój przygnębienia. Tak, święta nie były wesołe i karnawał rozpoczął się niemrawo. Roześmiana Praga należy do przeszłości. A terazniejszość?...

Można na ten temat powiedzieć wiele i nic. Mówi się tu: „Poniesliśmy dużą klęskę. Chcieliśmy odegrać poważną rolę polityczną i nie udało się. Wyciągnijmy z tego konsekwencje”.

Rozumowaniu temu nie można nic zarzucić, gorzej jest właśnie z tymi konsekwencjami. Nowi ludzie uważają np. za swój obowiązek rzucać kalumnie na wszystko, co należy do przeszłości, szkaluje się zarówno ludzi jak i idee. A to musi wywołać uczucie niesmaku. Ostatecznie Masaryk był najwybitniejszą indywidualnością w Czechach. Zrozumiał to nowy prezydent dr. Hacha, udając się ostentacyjnie na grób prof. Masaryka, by w ten sposób położyć kres opluwaniu przeszłości.

W osobie prezydenta dr. Hacha wkroczyła na widownię polityczną osobistość bardzo ciekawa. Jakkolwiek nie brał on dotychczas czynnego udziału w życiu politycznym, posunięcia jego znamionują męża stanu. Nie będzie to prezydent malowany. Oceniając sytuację realnie, prezydent Hacha wie, że polityka walki z Rzeszą Niemiecką nie ma najmniejszego sensu, ale równocześnie zdaje sobie sprawę, że zupełna uległość wobec Niemiec uczyni niepodległość państwa faktycznie iluzoryczną. O zdrową politykę musi jednak walczyć dr. Hacha nie tylko na terenie zewnętrznym ale i wewnętrznym. Powstała w Czecho-Słowacji grupa polityków, która głosi li tylko program gospodarczo-pozytywistyczny. Brzmi on: „Politycznie jesteśmy niczym, możemy natomiast w związku gospodarczym z Niemcami bardzo wiele skorzystać. Powinno nam zależeć na mocy i potęgę Rzeszy, gdyż oznacza to wzrost naszego dobrobytu. Napełnijmy więc nasze trzasy. A że wymaga to ustępstw politycznych — to trudno”. Ci ludzie zachęcają się wszystkim, co płynie z Niemiec. Jeżdżą na różne kongresy do Trzeciej Rzeszy, wygłaszają entuzjastyczne przemówienia: żadna koncesja polityczna, terytorialna, nie jest dla nich zbyt ciężka, wszystko się opłaca, albowiem Rzesza to wielki rynek zbytu dla czeskiej produkcji.

Przy pomocy tej grupy plus mniejszość niemiecka rząd berliński wywiera przemożny wpływ na kształtowanie się stosunków w Czecho-Słowacji. Nie na tym koniec. Nie spodziewano się, że Słowacy również podporządkują się Berlinowi i pójdą po tej linii szybciej jeszcze niż Czesi. O rządzie Wołoszyna nie ma co mówić.

Zarówno prezydent Hacha jak i minister spraw zagranicznych Chwałkowski usiłują ławirować. Muszą wyrównywać różnice wewnętrzne, walczyć z rosnącym nowym prądem w kraju. Niektórzy politycy próbują się odegrać na terenie międzynarodowym kartą Rusi Zakarpackiej. Ta miniaturkowa republika autonomiczna w pojęciu niektórych polityków czeskich ma być odskocznią do poważnej akcji międzynarodowej. W swej naiwności politycznej i zacietrzewieniu wyobrażają sobie, że ciemna masa karpatoruska może się stać Piemontem ukrajinizmu, że stamtąd wyjdą kolumny wojsk na Ukrainę sowiecką i że kraj ten zostanie przyłączony do Czecho-Słowacji. Przed ostatnim kryzysem mówili to samo inni politycy czescy. Mówili, że Czechosłowacja jest potężna, że może nie obawiać się niemieckiej agresji, bo przecież armia czechosłowacka nie zostanie sama. U jej boku znajdzie się armia sowiecka, francuska, angielska, Małej Ententy i niemal że Stanów Zjednoczonych. Jakże smutne było przebudzenie się we wrześniu 1938 r.?

Prowadzi się tu naogół przeciw Polsce, jakkolwiek Polska nie wzięła ani piędy ziemi czeskiej czy słowackiej. Snuje się chorobliwe plany, a rzeczywistość jest smu-

tna. Rozsądniejsi politycy przeciwstawiają się, bezskutecznie jednak, obecnej psychozie. I prezydent Hacha i jego najbliższe otoczenie głoszą hasła katolickie. Chcą się oprzeć na etyce katolickiej i zbudować w ten sposób tamę przeciw wpływowi potężnego protektora. Nigdy jeszcze nie było w kościołach tylu ludzi co podczas ostatnich świąt. Człowiek z ulicy szuka w religii ukojenia i pociechy. Program polityczny oparty na ideach chrześcijańskich, odpowiada mu. Niektórzy wyrażają nadzieję, że jeśli ta koncepcja wrośnie w grunt, to Czecho-

Słowacja ocali swoje oblicze polityczne, pozostanie samodzielnym, jakkolwiek małym państwem. Czy to się jednak uda? Obserwatorzy niemieccy nie tracą z oczu poczytną rządu praskiego. Obawiają się, by kasek nie wymknął się Berlinowi. Chwilowo Rzesza przeprowadza bez trudności swoje postulaty. Może dojdzie jednak do starcia. Czecho-Słowacja nie podejmie oczywiście walki z Rzeszą, to jest wykluczone. Chodzi tylko o to, czy potrafi być niezależną, czy też stanie się wasalem, kolonią Niemiec.

B. S.

Nie będzie katastrof lotniczych

Doniosłe urządzenia na lotniskach w Polsce i zagranicą

Z roku na rok zmniejsza się ostatnio ilość katastrof, będących wynikiem trudności przy lądowaniu samolotów podczas mgły. Straszne te katastrofy, które zawsze pochłaniały ofiary w ludziach, znikną prawdopodobnie w ogóle ze statystyk dzięki genialnemu wynalazkowi, umożliwiającemu przy najgęstszej mgle zupełnie bezpieczne lądowanie i stosowanie już coraz powszechniej.

Urządzenie to składa się z dwóch części, przy czym jedna znajduje się na lotnisku, a druga wmontowana jest w samolocie. Na lotnisku działa stacja krótkofalowa, promieniująca w kierunku poziomym i pionowym. Na przecięciu tych fal radiowych pilot musi kierować samolot, by móc bezpiecznie lądować. Pierwszy sygnał dany w odległości 3 km., a następny w odległości 300 m. od lotniska zwraca mu uwagę na bliższe miejsce lądowania, przy czym pilot

przy pomocy tego urządzenia może zarówno usłyszeć sygnały, jak i zarazem widzieć ją na specjalnej tablicy, umieszczonej w samolocie. Później lotnisko, dzięki temu urządzeniu, gdy samolot znajduje się w pobliżu — może zupełnie pewnie wskazać pilotowi miejsce, w którym należy lądować.

Tym wspaniałym krótkofalowym urządzeniem systemu Lorenza, służącym do bezpiecznego lądowania podczas mgły, posługują się dziś najpoważniejsze towarzystwa lotnicze świata, jak niemiecka Lufthansa, francuska Air France, angielskie British Airways, linie lotnicze rumuńskie, brazylijskie, japońskie i in.

W Polsce narazie posługuje się tym urządzeniem lotnisko w Poznaniu, a niebawem dalsze takie instalacje umieszczone zostaną na innych polskich lotniskach, zwiększając znakomicie bezpieczeństwo lądowania samolotów.

Miasto 59 pawilonów

Co Polska wystawia na wystawie nowojorskiej

Z 59 państw, mających swoje pawilony na wystawie nowojorskiej, ukończyło dach nad pawilonami zaledwie 5 państw: Polska, Francja, Belgia, Anglia i Italia. Inne pawilony są w trakcie budowy ścian lub fundamentów. Nie zaczęto jeszcze budowy 28 państw oficjalnie.

Teren wystawy nowojorskiej podzielony jest na kilka części, z których jedną zajmuje miasto 59 pawilonów 59 państw. Ta zagraniczna dzielnica wystawy składa się z dwóch ulic: jednej długości 300 metrów, drugiej przeszło 1 km. Na honorowym miejscu znajduje się pawilon holenderski ze względu na wysoce cenioną tradycję pierwszych kolonizatorów Nowego Amsterdamu (obecnie Nowego Jorku).

Obok Holandii stoi pawilon polski, otoczony kwietnikami i ogrodami w pobliżu stacji autobusowej, co jest uważane za okoliczność sprzyjającą frekwencji w naszym pawilonie.

Obecny stan prac dookoła pawilonu polskiego przedstawia się następująco: Ukończono dach nad głównym budynkiem, którego wysokość wynosi 10 metrów. 56 metro wa wieża przed pawilonem jest w trakcie montowania. Przyjęto kosztorys na ogród dookoła pawilonu, oraz zatwierdzono koszty budowy restauracji, która stanowi osobny budynek obok pawilonu polskiego.

Przestrzeń terenu polskiego wynosi 60 tys. stóp kwadratowych. Rozmiarami swymi nie odbiega więc zbyt od terenów, zajętych przez wielkie państwa, jak Anglia, (100 ts. st. kw.), Rosja (110 ts. st. kw.), Japonia (70 ts. st. kw.). Pawilon polski będzie wykończony w końcu stycznia, a wszystkie roboty dookoła pawilonu zakończone zostaną 15 kwietnia, tj. na dwa tygodnie przed otwarciem wystawy. Na wystawę nowojorską wysłała Polska blisko 11 tys. eksponatów, nad którymi pracowało przez 10 mies. około 4800 osób.

Bolączki szkolnictwa

Potrzeba nowych etatów nauczycielskich

Poznań, 7. 1.

W roku szkolnym 1936-37 — po raz pierwszy od r. 1930 — nastąpiło zwiększenie liczby etatów nauczycielskich w publicznym szkolnictwie powszechnym. Wzrost ten był nie duży, tylko o 2,000 etatów, ale w połączeniu z zapowiedzią dalszego corocznego przyrostu o 4.000 oznaczał zdecydowany zwrot do dotychczasowej polityki zaniedbania potrzeb szkolnictwa powszechnego do polityki, zmierzającej ku stopniowemu łagodzeniu skutków kryzysu. Opinia publiczna, która stale domagała się energicznej akcji na rzecz szkolnictwa, zagrożonego zupełnym rozkładem, powitała ten fakt z radością.

Niestety, radość okazała się przedwczesną. Ułożony przez min. świętosławskiego plan zwiększania liczby etatów o 4.000 co roku — zrealizowany został tylko w jednym roku 1937-38. Już w roku bieżącym z przewidzianych w budżecie 4.000 uruchomiono tylko 2.000 etatów, a w preliminarzu budżetowym na rok przyszły zapowiedziano tylko uruchomienie 2.000, które nie zostały obsadzone w r. 1938-39. Plan załamał się, sytuacja szkolnictwa powszechnego uległa ponownemu pogorszeniu.

Objaw ten jest tym groźniejszy, że dotychczasowa zwykła liczba etatów nie dała bynajmniej spodziewanych rezultatów. Według przewidywań min. Świętosławskiego, nowe etaty miały umożliwić objęcie nauczaniem znacznej liczby dzieci pozostających poza szkołą: na 1 nowy etat przypadać miało 60 nowych dzieci. W rzeczywistości, wobec niesłychanego przepełnienia szkół i przeciążenia nauczycieli, większa część nowych etatów musiała być obrócona na uzupełnienie personelu nauczycielskiego w szkołach szczególnie przepełnionych, skutkiem czego przyrost liczby uczniów był znacznie mniejszy: na 1 nowy etat przypadało przeciętnie tylko 28 nowych uczniów. Ogólna liczba uczniów w publicznych szkołach powszechnych zwiększyła się w roku 1936-37 w porównaniu ze stanem z roku poprzedniego, o 54 tys. — zamiast o 120 tys., a w r. 1937-38 — o 110 tys. zamiast o 240 tys., jakby wynikało z obliczeń Ministerstwa. Okazuje się, że dla rzeczywistego przyspieszenia pełnej realizacji powszechnego nauczania tempo przyrostu liczby etatów powinno być znacznie szybsze, niż to przewidywał plan Ministerstwa.

W tych warunkach ponowne zwolnie-

nie tego tempa stanowi bardzo poważną groźbę dla realizacji powszechnego nauczania. Jeśli w toku debaty budżetowej nie zostanie naprawiony błąd, popełniony przy układaniu preliminarza na rok 1939-40, obawiać się należy ponownego wzrostu liczby dzieci pozostających poza szkołą — i ponownego wzrostu przeciążenia nauczycieli w szkołach powszechnych.

Międzynarodowy kartel węglowy?

Czeska prasa gospodarcza donosi o pracach przygotowawczych w sprawie międzynarodowego porozumienia producentów węgla. Według doniesień tej prasy kraje eksportujące węgiel w zasadzie uznały za konieczne utworzenie kartelu eksportowego. W grę wchodziłyby Anglia, Belgia, Francja, Polska, Holandia, Niemcy i Czechosłowacja.

Trudność w rokowaniach stanowi ustalenie roku bazowego dla określenia kwot eksportowanych. Niemcy, których eksport węgla w latach ostatnich wzrósł bardzo silnie, domagają się ustalenia kwot podziałowych na podstawie efektywnego eksportu w r. 1937. Przemysł węglowy angielski przeciwstawia się tym koncepcjom, gdyż właśnie do r. 1937 dzięki subwencjom mógł on eksportować po niskich cenach, konkurując skutecznie z innymi krajami.

Koszty wyjazdów pracowników prywatnych

Wobec trudności, napotykanymi w praktyce przy ustalaniu oraz udawadnianiu wysokości wynagrodzenia użytego na koszty służbowe przez pracowników prywatnych, ministerstwo skarbu upoważniło niektóre izby skarbowe do ustalenia norm, służących do określenia owych kosztów. Koszty te we dług ustalonych norm bez obowiązku ich udowodnienia mogłyby być wyłączone z pod opodatkowania podatkiem dochodowym według przepisów działu II ustawy o podatku dochodowym.

Biblioteki wędrownie

Na terenie Ziemi Wschodnich Towarzystwo Rozwoju Ziemi Wschodnich wysłało do tej pory 440 bibliotek wędrownych. Z ilości tej przypada na okręgi wschodnie następująco: okręg białostocki — 12 bibliotek, okręg lwowski — 22, nowogrodzki — 58, pokucki — 10, poleski — 87, przemyski — 41, stanisławowski — 12, tarnopolski — 68, wileński — 65, wołyński — 65.

Analfabetyzm w Stanach Zjedn.

Jak wykazują ostatnie zestawienia statystyczne, żyje w Stanach Zjednoczonych trzy miliony dorosłych, którzy nie umieją czytać ani pisać. Z pośród analfabetów największy procent przypada na ludzi w wieku powyżej 70 lat. Stosunek starców analfabetów do młodszych wynosi 8 na 10. Z tego jednak około 15 procent zapisało się na kursy czytania i pisania, wychodząc ze słusznego założenia, że na naukę nigdy nie jest późno.

Kraje najczęściej zaludnione

Na 1 kilometr kwadratowy na świecie wypada 14 mieszkańców, ale gęstość zaludnienia jest oczywiście różna, w zależności od klimatu, państwa. Istnieją już wielkie różnice pomiędzy gęstością zaludnienia w pięciu zasadniczych częściach świata. Najczęściej zaludniona jest Europa (46 mieszkańców na klm. kw.), najslabiej zaś Oceania (1!). W Afryce przypada 5 mieszkańców na km. kw., w Ameryce 6, w Azji zaś 27. —

Banany w krajach podbiegunowych

Czy uwierzyłby ktoś, że banany rosną w krajach podbiegunowych? A jednak tak jest! Banany rosną w Jutlandii! Sprawdzono tam drzewa bananowe z Jamajki i rozpoczęto hodowlę w Jutlandii. Wyniki są doskonałe, banany „czują się” doskonale w lodowatym klimacie! Nie na tym koniec. W Islandii znajdują się całe lasy bananowe, które wspaniale rozwijają się dzięki ożywczemu prądom Golfstromu. A więc istnieją nie tylko banany tropikalne, ale i podbiegunowe.

Paradoksy konstytucji angielskiej

Nieograniczona władza króla, który z niej nie korzysta

London, w styczniu.

W grudniu król Jerzy VI obchodził swoje urodziny i ukończył 43 lata. Z okazji tej wyjątkowej wprawdzie bardzo zajmująca dyskusja na temat uprawnień króla w Anglii. Zadano pytanie, czy król jest jedynie reprezentacyjną figurą, czy też ma daleko idące uprawnienia? Oba poglądy, mimo że sobie przeczą, są jednakowo uzasadnione. Uprawnienia królewskie są w zasadzie nieograniczone, wskutek tego stały się nie określone, a w praktyce król niemal że nie korzysta z nich. Na mocy swoich uprawnień mógłby mieć władzę większą od współczesnych dyktatorów. W praktyce jednakowoż jest jedynie bezstronnym sędzią w rozgrywającym się meczu politycznym, w którym interweniuje w myśl zasad demokratyczno - parlamentarnych.

Król Jerzy VI, mógłby w teorii rozwiązać pewnego dnia całą siłą zbrojną Wielkiej Brytanii i sprzedać jej statki i działa. Król jedynie jest uprawniony do zaciągania żołnierzy. W czasie wojny król ma prawo rekwirować własność każdego swego obywatela na czas trwania konfliktu zbrojnego. Może sprzedać księstwo Lancaster i uczynić z nim co mu się podoba.

Nie jest odpowiedzialnym za nic co czyni i w tym znaczeniu nie może popełnić nic nie słusznego. Pewien historyk twierdzi, że król mógłby na Piccadilly zastrzelić premiera i wszystkich ministrów i nie możnaby go aresztować za to, a tym mniej ukarać, bo nie ma sądu w Anglii, który by mógł sądzić króla. Król również ma prawo odmówić podpisania ustawy przedłożonej mu przez rząd. Królowie angielscy nie skorzystali z tej możliwości od czasów królowej Anny, jednakowoż uprawnienie to nie przestało w zasadzie obowiązywać.

Są jednakowoż pewne ograniczenia władzy królewskiej, na mocy nie spisanej i obowiązującej jedynie na mocy obyczajów i tradycji konstytucji angielskiej. Parlament jeszcze w wiekach średnich żądał, aby pewne rozporządzenia królewskie zaopatrzone były w jedną z dwóch pieczęci państwowych Anglii, którymi są wielka pieczęć i pieczęć prywatna. Pieczęcie te znajdowały się zawsze pod strażą bezstronnego i nieprzekupnego dygnitarza. Król Jakub II był zdania, że rzucając pieczęć do Tamizy, tym samym znosi to ograniczenie — i znów ze swego stanowiska miał teoretycznie rację.

Praktyka życia, uregulowana na mocy dawnych walk między koroną i parlamentem, doprowadziła do tego, że wykonywanie władzy królewskiej dokonywa się na podstawie rady i zgody ministrów. Król podejmuje ważne decyzje w porozumieniu z premierem, który porozumiewa się z gabinetem, a gabinet znów odpowiedzialny jest przed parlamentem i krajem. Mimo to jednak, korona w teorii posiada swoje dawne uprawnienia, choć dawno już przestała z nich korzystać.

Król może pociągnąć do odpowiedzialności sądowej obywatela, obywatel nie ma możliwości pociągania króla do odpowiedzialności. Jego samochód nie ma obowiązku stosowania się do przepisów policyjnych. Telegramy królewskie mają pierwszeństwo przed wszystkimi innymi, a listy są zwolnione od opłaty pocztowej.

Król nie może wynająć domu, bo by w ten sposób został dzierżawcą, a to byłoby niezgodne z obyczajami feudalnymi, na mocy których król jest panem własności wszystkich poddanych. Na mocy tych samych zwyczajów majątek obywatela, który umiera nie pozostawiając testamentu, ani spadkobierców przypada królowi. Król nie płaci podatków od swoich dochodów urzędowych. Jeszcze za czasów dziadka i babki Jerzego VI obowiązywał ten obyczaj, obecnie jednak król płaci dobrowolnie podatek, aby dać dobry przykład obywatelom. Natomiast król płaci wszelkie należności spadające na niego, jako na prywatnego właściciela. Płaci oczywiście za bilety, kiedy udaje się do teatru, a czyni to niemal zawsze w charakterze prywatnym. W takim wypadku przestrzega się zasady utrzymania w dyskrecji obecności króla i nie odgrywa się hymnu narodowego, aby nie naruszyć jego incognito. Król oczywiście nie oddaje głosu przy wyborach i nie figuruje na li-

stach wyborczych, nie może bowiem brać aktywnego udziału w polityce.

Prawo łaski w teorii pozostało przywilejem króla, w praktyce jednakowoż decyduje o nim ministerstwo spraw wewnętrznych, używając jednakowoż starej formuły królewskiej: „Zdecydowaliśmy łaskawie udzielić mu przebaczenia”. — Tak więc władza królewska w zasadzie nieograniczona w praktyce znajduje wyraz za pośrednictwem rządu i parlamentu.

Praktyka odbiega daleko od teorii. Królowej Wiktorii, gdy była jeszcze młoda, pokazano raz spis jej uprawnień. Na jego widok zawołała: „Co za dziwna historia i co za nadzwyczajna władza, mojemu ludowi z pewnością by się to nie podobało”. Mimo to jednak szacunek dla starej tradycji obowiązuje w dalszym ciągu. I nie znosi się dawnych uprawnień, zadawalając się tym, że modyfikuje się, nagina i zmienia w życiu praktycznym.

J. L.

Bezrobotni na łańcuchach demonstrują przed mieszkaniem ministra

London, 7. 1. (ATE).

Agitacja bezrobotnych, której celem jest uzyskanie zwiększenia zasiłków, przybiera rozmiary i formy, przypominające ruch sufrażystek przed wojną światową.

W piątek 8 bezrobotnych kazano się przywiązać łańcuchami do sztachet żalaz-

kutych do sztachet bezrobotnych. Delegacja bezrobotnych wręczyła petycję w mieszkaniu ministra, który sam się nie ukazał. Petycja ta domaga się zwiększenia zasiłków zimowych.

8 bezrobotnych, przywiązanych łańcuchami do ogrodzenia domu ministra oświadczyło, że pozostaną nawet całą noc i cały



Parasol — w trumnie

Bezrobotni próbowali postać prezesowi Rady Ministrów w Londynie trumnie, w której złożyli parasol. Policji udało się przychwycić „ładunek” i skonfiskowano go.

nych przy ogródku około domu ministra pracy Browna.

Jednocześnie inne grupy bezrobotnych rozrzucały ulotki, wzywające do manifestacji przed domem ministra. Wkrótce przed domem zgromadziła się wielka liczba osób, które wznosiły okrzyki na cześć przy-

dzień dzisiejszy w zajmowanej pozycji. Towarzysze bezrobotnych przynosili co parę godzin ciepłe pożywienie. Wkrótce po tym wkroczyła jednak policja, która usunęła manifestantów i uwolniła siłą manifestujących z łańcuchów. Manifestanci zostali zatrzymani chwilowo w areszcie policyjnym.

Szcęście rodzinne pod gwarancją!

Słuchaj nas, dobrze na tym wyjdiesz

Poznań, 4. 1.

Nie umiemy być szczęśliwymi. Sami bardzo często psujemy sobie dzień po dniu, aż nareszcie klniemy na wszystko i na wszystkich. Niepotrzebnie! Wystarczy wzywać się dobrze w urwagi — techną mądrością życia, a każdy dzień będzie ci miłym, wszyscy znajomi będą przepadać za tobą.

Jesteś poczynnym „papciem” w wieku około 45 lat. Cóż ci wypadła robić?

Jeżeli masz zamiar spóźnić się na obiad, uprzedź o tym telefonicznie.

Nie czytaj gazet przy obiedzie czy innym posiłku, odpowiadając tylko niegrzecznyimi pomrukami na pytania żony czy dzieci.

Żonę swoją krytykuj tylko w cztery oczy i to w sposób grzeczny.

Nie żal się nigdy wobec dzieci na ich matkę.

W brydża graj spokojnie i bez zdenerwowania, a czasami nawet z tęsknotą.

Możliwie najrzadziej krytykuj posiłki domowe.

Nie wal nigdy pięścią w stół, by przez konać wszystkich o słuszności twego zdania...

Jesteś miłutką i młodą czterdziesto-pięcioletnią mamusią, zapamiętaj sobie czcigodna pani:

Nie zadawaj zbyt wielu pytań mężowi i dzieciom.

Nie ograniczaj apetytu członków swej rodziny.

Nie otwieraj listów zaadresowanych do kogo innego.

Bądź energiczna, ale nie podnoś nigdy głosu.

Nie mów nigdy: tak, tak, cały dom na mojej głowie... Jakaż inna kobieta wytrzymałaby to?...

Córka, moja córka, kwiecie młodości w 20 wiosnie życia, pamiętaj:

Nie graj wieczorem na fortepianie.

Używaj telefonu w miarę, tak, aby inni też z niego mogli korzystać.

Nie pożyczaj sobie parasoli innych członków rodziny, by je potem zostawić przez zapomnienie w cukierni.

Nie siedź godzinę czasu w łazience.

Uśmiechaj się i bądź miła nie tylko dla znajomych, ale i dla swej rodziny.

Nie używaj zbyt mocnych perfum, które pobudzą do kichania wszystkich domowników...

W Chojnicach tylko filmy niemieckie

W wielu miastach i miasteczkach przygranicznych propaganda niemiecka posługuje się na szeroką skalę filmem niemieckim, który niejednokrotnie zdobywa monopol na obszarze ziem zachodnich. Tak np. w Chojnicach, które są stolicą najbardziej eksponowanego powiatu pomorskiego w ciągu grudnia wyświetlano następujące filmy niemieckie: Indyjski grobowiec I i II, Tygrys Esznepuru, Pobożne kłamstwo, Tango Notturmo. Wszystkie te filmy mają wersję niemiecką. Między tymi filmami znalazł się jeden czy dwa filmy polskie: nie ma to jednakże znaczenia wobec tak wielkiej liczby filmów niemieckich.

W III Rzeszy w prowincjach wschodnich nie wyświetla się w żadnym wypadku filmów polskich; idą one na ekranach Niemiec centralnych i to w czasie kanikuły letniej, kiedy kina świecą pustkami.

Stacje opieki na niemowlętami

W roku 1937 były w Polsce 554 stacje opieki nad matką i dzieckiem; 395 stacji w miastach, 159 stacji na wsi. Przeciętna jedna stacja przypada: w miastach — na około 450 noworodków, na wsi — na około 4.800 noworodków. Stacje takie rozwijają się na wsi dopiero od niedawna — w roku 1933 było ich tylko 62, a więc w ciągu 4 lat liczba ich wzrosła przeszło w dwójnasób.

Bakcyl katarowy odnaleziony

Dwóch profesorów uniwersytetu w Pasadenaie zdołało po długich badaniach wykryć przyczynę powstawania katarów. Okazuje się, że katar wywołują drobnoustroje, atakujące tkanki śluzowe przewodów oddechowych. Profesorowie zastosowali już w kilku wypadkach ze 100 proc. skutkiem szczepienia przeciwko katarom, przy czym szczepionkę sporządzono z unieszkodliwionych kultur bakcyla katarowego.

Wzrost produkcji platyny w Abisynii

Eksploatacja kopalni platyny w Abisynii rozwija się bardzo pomyślnie. Wydobyciem tego metalu szlachetnego zajmują się tam trzy towarzystwa, a mianowicie koncern „Sapie” (S. A. per Imprese Etiopiche), towarzystwo niemiecko - włoskie Smit (S. A. Mineraria Italo - Tedesca) i towarzystwo Prasso Co., kontrolowane przez koncern „Sapie”.

Produkcja platyny w okręgu Jubdo mogła pokryć w roku bieżącym zapotrzebowanie Włoch, które wynosiło 120 kg. W roku 1939 oczekiwana jest produkcja w wysokości 200 kg.

Synalku miły, mamusine oczko w głowie, 18-letni młodzieńcze, prosimy:

Wycieraj nogi przed wejściem do mieszkania.

Nie wyjadaj nigdy całej zawartości szpiżarni.

Nie rzucaj niedopałków papierosów na dywan.

Zamykaj kurki w łazience i gaś światło po wyjściu z pokoju.

Jeżeli zwrócono ci uwagę, nie traskaj drzwiami z całej siły...

Kochana tęściowo moja, zacna i wyrozumiała mamusiu,

Nie krytykuj kapelusza synowej, uśmiechając się ironicznie.

Nie pytaj nigdy o cenę ubrania, lub artykułów żywnościowych, używanych w domu syna.

Nie przychodź z niespodziewaną wizytą, tłumacząc się, że taką miałaś ochotę zobaczyć „swoje dzieci”.

Gdy zjawiasz się w domu syna podczas sceny małżeńskiej, nie mów nigdy: co? Czy nie przewidywałam z góry?...

Czyż trudne są te warunki życia, gwarantujące szczęście pod gwarancją?

Chyba... nie, a może... tak...

Pokarm przyszłości

Drożdże i jego wysokowartościowe składniki odżywcze

Poznań, 7. I.

Zakres zastosowania drożdży jest w chwili obecnej bardzo skromny. Ich roczna konsumpcja u nas wynosi ok. 1/2 kg na głowę i zależy właściwie całkowicie od spożycia białego pieczywa (drożdżowego). Podniesienie drożdży do rangi pokarmu podstawowego wydaje się więc na pierwszy rzut oka nieco dziwaczne i nieuzasadnione. Istnieją jednak bardzo przekonujące dane, które takie przewidywania usprawiedliwiają.

Przed wszystkim należy sobie zdać sprawę z tego, że drożdże stanowią pokarm wybitnie wysokowartościowy. Przeszło połowę ich suchej masy stanowi czyste białko — niewątpliwie najcenniejszy i najbardziej poszukiwany składnik pożywienia. Poza tym zawierają one cukier w postaci glikogenu, 5—10 proc. tłuszczu i kilka procentów soli mineralnych, głównie fosforanów. Zawartość witaminowa drożdży jest tak duża i wszechstronna, że są one często stosowane jako lekarstwo w wypadku pewnych chorób wywołanych brakiem witamin (głównie witaminy B). Jeśli dodamy, że drożdże są bardzo łatwo przyswajane przez organizm i niemal zupełnie nie posiadają części niestrawnych, łatwo zrozumieć, na czym polega ich wyjątkowo wysoka i wprost uniwersalna wartość pokarmowa.

Dруга wielka zaleta drożdży o znaczeniu decydującym leży już w dziedzinie techniczno - produkcyjnej i gospodarczej.

Człowiek musi, jak wiadomo, stale pobierać pokarm azotowy w postaci białka, jest to warunkiem życia. Minimalna norma białkowa wynosi dla dorosłego osobnika około 100 gr. dziennie. Najobfitszym źródłem białka jest mięso i nabiał, pokarmy roślinne odgrywają pod tym względem znacznie mniejszą i pośrednią rolę. Przy obecnej gęstości zaludnienia i ekstensywnej gospodarce azot głównie w postaci soli amonowych jest stale dostarczany glebie, z niej przechodzi do roślin, a spożyty i przyswojony przez zwierzęta hodowlane po długiej wędrówce, podczas której duże jego ilości zatraca się, dochodzi wreszcie do nas. Zanim nawozy azotowe zmieniają się w białko pożywienia wspomnianą drogą mijają kilka lat.

Otóż nowoczesne metody produkcji drożdży pozwalają proces ten skrócić do paru dni!

Surowcem wyjściowym przy wyrobie drożdży było dawniej bogate w wysoko wartościowe składniki zboże. W czasie wojny światowej Niemcy z braku zboża zaczęli stosować powszechnie jako pokarm w fabrykach drożdży melasę (produkt odpadkowy cukrowni), którą uzupełniali prosto roztworem sztucznych nawozów azotowych i fosforowych. Wynik zmiany pożywki był nadszperowanie dobry i dzisiaj kadzie fermentacyjne w drożdżowniach wszystkich niemal krajów są nawożone azotem i fosforem tak samo jak pola uprawne. Istnieje tu jednak wielka różnica: podczas gdy azot na polu zamienia się w azot roślinny tylko częściowo i z dużymi stratami — w kadzi drożdżowniczej wchodzi on niemal w całości w skład białka komórek drożdżowych i — podczas gdy proces ten na zagonie zboża trwa kilka miesięcy i daje wreszcie produkt dość ubogi w białko — w fabryce trwa on zaledwie 2 albo 3 doby, a w rezultacie dostarcza pokarmu o niezwykle skoncentrowanej zawartości białka.

Po tych paru wyjaśnieniach staje się bardziej zrozumiałe dlaczego w Niemczech, dla których brak białek i tłuszczów jest sprawą bardziej palącą niż dla innych państw, mówi się teraz tyle o drożdżach i ich produkcji na wielką skalę.

Poza kolosalnymi inwestycjami, jakich wymagają tego rodzaju „fabryki białek”, nasuwają się tu jeszcze dwie trudności surowcowe do rozwiązania. Na produkcję ogromnych ilości drożdży, któreby miały służyć w/g. planów niemieckich kierowników gospodarczych głównie jako wysokowartościowa pasza dla bydła — trzeba wielkich ilości soli azotowych. Jeśli przyjąć, że potrzeby te zdoła zaspokoić rozbudowany przemysł, uzyskują azot z powietrza, pozostaje jeszcze drugi problem znacznie trudniejszy: problem pożywki cukrowej. Ilości cukru bowiem zawartego w melasie, dostarczonej na rynek przez cukrownie, wy-

starzają zaledwie na zaspokojenie dzisiejszych bardzo skromnych potrzeb produkcji drożdży. Zaczęto więc zarówno w Niemczech, jak i w innych krajach z paszą szukać taniego i dostępnego źródła cukru, któryby zastąpił drożdżom melasę. Szukano i znaleziono. Zwykła celuloza drewna i słomy jest t. zw. wielocukrem złożonym z wielu cząsteczek cukru gronowego, chociaż pod względem swych własności bardzo się od niego różni. Przy pomocy wysokiej temperatury, ciśnienia pary wodnej i w obecności rozcieńzonego kwasu siarkowego zdołano rozłożyć odpadki drzewne i słomę, a z produktu tego rozkładu odpowiednio oczyszczonego otrzymać roztwór, zawierający do 3 proc. cukru, nadającego się wspólnie jako pożywka dla drożdży.

Przeprowadzenie tego procesu, znanego już od dawna w laboratoriach naukowych, w skali fabrycznej było wielkim tri-

umem techniki chemicznej. Dzięki specjalnym metodom czyszczenia surowego produktu zdołano uprzystępnąć nie tylko wielkie zasoby drewna i słomy, ale również ogromne ilości odpadków fabryk celulozy, spływających bezużytecznie do rzek.

W ten sposób została (nawet tylko technicznie) rozwiązana druga trudność surowcowa masowej produkcji drożdży pokarmowych. Obliczono i sprawdzono doświadczalnie, że ze 100 kg. suchej substancji drewna oraz 2,5 kg. amoniaku w postaci soli azotowych (amonowych) można otrzymać 20 — 25 kg. suchej substancji drożdży, t. zn. 11 — 14 kg. czystego białka. Znany zaś chemik Fink oblicza, że z 5 milionów metrów sześć ścieków niemieckich fabryk celulozy, zawierających 2 — 3 proc. cukru, można uzyskać 200 tys. ton prasowanych drożdży, to znaczy 26.400 ton pierwszorzędowego białka.

J. A.



Zgon s. p. Marii Urbanowskiej

Zdjęcie przedstawia podobiznę s. p. Zofii Urbanowskiej, znaną literatki i autorki dzieł dla młodzieży, która zmarła w Koninie w wieku lat 89-ju. Sp. Urbanowska należała do najstarszego już pokolenia pisarzy polskich, której dzieła wydawano w końcu ub. i na początku bieżącego stulecia, odegrały ważną rolę w patriotycznym wywaniu młodzieży.

Stewardesy mają szczęście

300 stewardesa na koblercu ślubnym

Amerykańskie linie lotnicze „United Air Lines” obchodzą w tych dniach niezwykły, nazwijmy to, jubileusz. Pewien milioner „uprowadził” do ołtarza 300 stewardesę, zatrudnioną na tych liniach.

Jej 299 poprzedniczek wyszło za mąż w okresie ostatnich 20 miesięcy, czyli, statystycznie rzecz biorąc, co jest ulubioną metodą Amerykanów, co drugi dzień jedna ze stewardes linii United Air Lines wychodzi za mąż.

Młode Amerykanki zachwycone tak pełną perspektywą, cisną się tłumnie do

biur United Air Lines, pragnąc otrzymać engagement w charakterze stewardess, co jednak ze względu na ograniczoną ilość per sonelu żeńskiego na tych liniach, nie wszystkim się udaje.

Małżeńska „haussa” na stewardesy tej linii trwa nadal, gdyż jak podają dzienniki, w tych dniach znów nowy pasażer tych linii oświadczył się o rękę młodej Ruth Mow; został jednak odrzucony — nie był bowiem milionerem, ani choćby księciem jakiegoś europejskiego, czy azjatyckiego państewka.

Harcerskie zawody radiowe

W dniu 30 stycznia r. 1939 rozpoczyna się harcerskie zawody radiowe, organizowane przez Główną Kwaterę Harcerzy. Zawody odbywać się będą w każdy poniedziałek, poczynając od 30 stycznia 1939 r. przez 4 kolejne tygodnie, jednakże co tydzień o godzinę później. W pierwszym dniu zawodów audycje konkursowe rozpoczną się o godz. 15 i trwać będą do godziny 16.

We wspomnianych zawodach będą mogli wziąć udział: 1) harcerze posiadający harcerskie radiostacje nadawczo - odbiorcze, oraz 2) harcerze dysponujący jedynie

aparaturami odbiorczymi. Zawody dla pierwszej grupy uczestników mają polegać na nawiązaniu przez nich w oznaczonym czasie jak największej części obustronnych połączeń nadawczo - odbiorczych (t. zn. OSO), zaś dla drugiej — na zrobieniu jak największej ilości „nasłuchów”.

Zawody będą inaugurowane przez radiostację Główną Kwaterę Harcerzy, która poda uczestnikom szereg rozkazów, oraz wskazówek. Zwycięzcy harcerskich zawodów radiowych otrzymają cenne nagrody.

Dalsze transporty wojskowe do Somali francuskiej

Marsylia, 7. I. (ATE).

Wyjechał ślad w dniu wczorajszym nowy transport strzelców senegalskich w sile około 1000 ludzi na wybrzeże somaliskie. Senegalczycy wyjechali na pokładzie parowca „Athos II”.

Przed odjazdem odbyła się na wybrzeżu defilada senegalczyków przed dowódcą 15 okręgu korpusu, gen. Olry. Wygłosił on krótkie przemówienie do żołnierzy podkre-

ślając zaufanie, jakie Francja ma dla swych wojsk kolonialnych, które już w czasie wielkiej wojny wykazały swą odwagę i wierność dla jej sztandarów. Zaufanie to dzieli około 100-milionowa ludność imperium francuskiego.

Na pokładzie „Athos’a” odbyło się przed odjazdem spotkanie przyjęte wydane dla odjeżdżających oficerów przez Compagnie Maritime.



Batalion negrów senegalskich dla Dżibuti.

W ostatnich dniach Starego Roku, Francja wysłała z portu w Marsylii batalion, złożony z tysiąca negrów senegalskich do Dżibuti, celem wzmocnienia tamtejszego francuskiego garnizonu, w związku z napięciem stosunków francusko - włoskich. Na zdjęciu: czarni żołnierze, podczas przeglądu przed załadowaniem ich na okręt.

Powieści kryminalne a klasycy

Kierownik pewnej szkoły średniej w stanie Utah w Ameryce, stanął na bardzo oryginalnym stanowisku w stosunku do t. zw. sensacyjnych powieści, których czytanie przez uczniów zwykle nie jest mile widziane ze strony pedagogów.

Oryginalny kierownik nie tylko nie zabrania swym wychowankom czytania sensacyjnych, t. zw. „detektywnych romanów”, ale ich do tego przymusza, twierdząc, że taka lektura wpływa bardzo dodatnio na rozwój umysłowy uczniów, ponieważ wyrabia w nich zdolności dedukcyjne.

W związku z tym w szkole prowadzonej przez niezwykłego kierownika stwierdzono, że uczniowie z coraz większą przyjemnością i z coraz większym zainteresowaniem zaczynają czytać... dzieła poetów i powieściopisarzy klasycznych! Jeszcze raz znajduje tu udowodnienie stara, jak świat, prawda, że wszystko to, co człowiek robić musi pod przymusem, przestaje go cieszyć, a przeciwnie zawsze nęci zakazany owoc.

Nie znal tego napoju

Wojciech Matkowski, sławny łagik berlińskiego teatru dworskiego, znany był jako miłośnik dobrych win i ich doskonały znawca. Bez żadnego trudu odróżniał on wszystkie możliwe, znane mu gatunki win. Po pierwszym łyku mówił już, jak stare jest wino. Pewnego razu spędzał on wieczór w gronie swych najbliższych przyjaciół, którzy postanowili wypróbować jego uzdolnienie w tym kierunku. Po wypiciu pierwszego łyku Matkowski odgadł doskonale gatunek wina, to samo było przy drugim, trzecim, czwartym gatunku wina i t. d. Chcąc upewnić się, czy Matkowski nie poznaje rodzaju win wzrokiem, zawiazano mu oczy i podano szklankę z następnym płynem.

— Tego płynu ja nie znam — odpowiedział Matkowski.

Szklanka była wypełniona czystą wodą.

Gęsi, które nie umiały pływać

Wypadek, by gęsi nie umiały pływać zdarzył się chyba po raz pierwszy przed kilku dniami w Jugosławii.

Wieśniak Ciwkowic w miejscowości Sanski Most zakupił w jednej z sąsiednich wsi stado gęsi. Gdy zakupione gęsi przywiozł do domu, dzieci pognały je do stawu. Gęsi nie chciały wejść do wody, a gdy wreszcie udało się je wpędzić, wszystkie zatonęły.

Osobliwy ten wypadek wzbudził wśród wieśniaków z całej wioski i okolicy zainteresowanie i zdziwienie. Wypadek ten wieśniacy długo komentowali, aż wreszcie przyszli do przekonania, że kilkumiesięczne gęsi nie umiały pływać dlatego, ponieważ we wsi, w której zostały zakupione, nie ma ani stawu, ani też rzeki.

Miasto bez restauracji

Anglia szczyci się jedną miejscowością, a mianowicie Letchworth, w której nie istnieje ani jeden szynk. Miasto posiada bowiem 15.000 osób, które należą do Związku Abstynentów. Purytanie mieszkańców Letchwortha sięga tak daleko, że uniemożliwia wydanie koncesji nawet dla miejscowości, położonych u rogatek tego miasteczka.

Ku uczczeniu pamięci poległych powstańców W Jarocińskim obchodzą uroczyste 20-tą rocznicę wyzwolenia

Miasto Jarocin, choć ma jeszcze duże grono powstańców wielkopolskich, zapomniało w tym roku o uczczeniu rocznicy swego wyzwolenia. Nie urządzono bowiem nic, by podnieść kult dla poległych i przypomnieć o wielkich czynach z roku 1918—1919. Taka uroczystość byłaby bardzo pożądana, szczególnie dla młodzieży, która nie tylko podziwiałaby zwycięstwo i szlachetny porw swych ojców, lecz nadto brała by wizerunek z ich męstwa.

Miasteczko Żerków urządziło podobną

uroczystość, do której inicjatywę dali członkowie Zw. Powst. Wlkp. z swym prezesem p. Pawlakiem na czele.

Urządzono akademię, w czasie której Koło Śpiewu „Lutnia” pod batutą p. Statnika zaprodukowało szereg utworów. Referat wygłosił p. Dąbka, po czym wygłoszono

szereg deklamacji.

Zwracała na siebie uwagę piękna dekoracja sali, dostosowana do uroczystej chwili.

Obie wymienione imprezy cieszyły się bardzo liczną frekwencją i wpłynęły wybitnie na zwiększenie pamięci o wiekopomnym czynie Wielkopolan.

Wiesz fabryczna Witaszyce już w połowie grudnia ub. r. zwołała zebranie stowarzyszeń, które wyłoniły komitet uroczystościowy. Na czele komitetu stanął powstaniec, p. Marian Reszelski.

Komitet zainicjował już w drugie święto Bożego Narodzenia uroczysty capstrzyk i apel ku czci poległych. Pod sprawą komendanta p. por. rez. Czesława Gierlińskiego przemaszewali dziarsko członkowie stowarzyszeń z sztandarami.

Następnego dnia odbyło się uroczyste nabożeństwo, a wieczorem w sali p. Reszelskiej urządzono akademię. Ciekawy referat o powstańcach jarocińskich i o wzmaganiach na froncie zachodnim wygłosił miejscowy proboszcz, ks. Figas. Chór śpiewaczy wykonał bardzo udanie szereg utworów, co przyjęto z aplauzem i wyrażono uznaniem dyrygentowi, p. Czesławowi Lamprechowi.

Całość uroczystości witaszyckich była bardzo podniosła, za co organizatorom należy się słuszne uznanie.

Utrata ręki z własnej winy

Szubin, 7. 1.

Nauczyciel Wawrzyniak z Pszczółczyna zajęty był w swym gospodarstwie młóceniem zboża. Po ukończeniu młocki pozostały jeszcze kłosa, które zagrabił i wrzucił do bębni w biegu maszyny. Przy wrzuceniu kłosa ręka dostała mu się w maszynę, która formalnie ją zmiążdżyła. Nieszczęśliwy został przewieziony natychmiast samochodem do szpitala w Szubinie, gdzie dokonano amputacji ręki do łokcia. Winę ponosi sam poszkodowany.

Śnieg ratunkiem od tragicznej śmierci

Bydgoszcz, 7. 1.

W Koronowie wypadła z okna II piętra na podwórce Marianna Kempa, lat 20, donosząc ogólnego pośluzenia. Pierwszej pomocy udzielił dr. Tywuschik. Kempa od kilku dni cierpiała na bóle głowy. W krytycznym dniu otworzyła okno i usiadła na nim. W pewnym momencie straciła przytomność i spadła na podwórce. Pośluzenia nie zagrażają utratą życia, gdyż K. spadła na nagromadzony pod oknami śnieg, który był w tym nieszczęściu prawdziwym ratunkiem od tragicznej śmierci.

Koniec „Geselligera“

Grudziądz, 7. 1.

Najpoczytniejszym dziennikiem niemieckim na Pomorzu był do 1920 roku grudziądzki „Der Gesellige”, który miał 50.000 stałych abonentów. Właścicielami wydawnictwa byli bracia Muskate z Gdańska i radca komercyjny A. Ventzki w Grudziądzu. „Geselligera” abonowali także Polacy, szczególnie młodzież kupiecka. Kierunek grudziądzkiego „Geselligera” (zał. w 1826 roku) był początkowo liberalny, dopiero pod wpływem Ostmarkenvereinu redakcja „Geselligera” stała się polakożercza.

Po 112 latach istnienia głośne ongiś pismo przeniesione do Pily, zostało pochłonięte przez partię hitlerowską i z Nowym Rokiem 1939 ostatecznie przestało wychodzić.

Żydowskie wysiedleńcy zabiegają sprytnie o prawo pobytu w Polsce

Zbąszyń, 7. 1.

Nie mogąc się doczekać korzystnego dla siebie wyniku przewlekających się w winy Niemców pertraktacji w sprawie zlikwidowania obozu wysiedleńców w Zbąszyniu, żydzi zabiegają własnym sprytem o wybrnięcie z ciężkiej swojej sytuacji. W ostatnich dniach żydzi zaczęli starać się usilnie o zdobycie prawa zamieszkania w Polsce drogą małżeństw wysiedlonych żydówek z żydami obywatelami polskimi. Rabinaty w całym kraju zarzucone są zgłoszeniami ta-

kich ślubów.

Jak wiadomo, obywatelka zagraniczna przez ślub z obywatelem polskim nabywa polskie obywatelstwo.

Szereg polskich rodzin żydowskich adoptuje też dzieci wysiedleńców, aby tym sposobem przenieść je ze Zbąszyna w głąb kraju. Komitet żydowski w Zbąszyniu otrzynuje ze wszystkich stron wiadomości, że koła żydowskie poczyniły przygotowania na przyjęcie wysiedleńców i umożliwienie im zarobkowania.

Wielkie powodzenie imprezy dyr. Wojciechowskiego

Koźmin nagroził artystów gorącymi brawami

„Tam, gdzie skowronek śpiewa” — oto tytuł przepięknej operetki w 3-actach króla operetek Fr. Lehara, która została wystawiona na scenie p. Kaja w Koźminie w dniu 1 bm. o godz. 20,15, w wykonaniu artystów z Poznania, pod dyr. Zygmunta Wojciechowskiego. Przepiękna muzyka i śpiew oraz humor sprawiają, że operetka „Tam, gdzie skowronek śpiewa” przechodzi w tryumfalnym pochodzie wszystkie sceny świata i zdobyła dotąd niebywały sukces artystyczny i kasowy, ciesząc się wszędzie

olbrzymim powodzeniem. W roli tytułowej ujrzelśmy miłą Hankę Dobranę, której dzielnie sekundował ulubieniec publiczności Stanisław Winiecki, w roli malarza Szela. W roli śpiewaczki Wilmy wystąpiła Primadonna Operetki Poznańskiej, Danuta Leska. Karol Koszela (Pał), który swym śpiewem tak ujął publiczność, że był zmuszony powtórzyć kilka razy swą rolę. W akcie I. został wykonany czardasz z Haliną Lubicz.

Sala była wypełniona po brzegi.

Września

— Kradzież pszenicy. Policja przychwyciła uciekających ze skradzioną pszenicą na rowerach M. Smidowicza i A. Olejniczaka z Gutowa, pow. Września. Pszenica pochodziła z kradzieży z maj. Gutowo Wielkie. Łup złodziejom odebrano.

Kallsz

— Uparta samobójczyni. Przechodząca w parku nad rzeką p. Kinderówna spostrzeżona w pewnej chwili jakąś młodą kobietę, która, zrzuciwszy palto, skoczyła w nurty Prosy. Na wyczęty alarm nadbiegł podporucznik Gorlewski i bez namysłu skoczył do rzeki, skąd wybobył nieprzytomną już dziewczynę, którą okazała się 18-letnia Józefa Jańczakówna. Młodą desperatkę przebrano w suche szaty i w asyście policjanta odwieziono do domu. Zaledwie policjant opuścił mieszkanie Jańczaków, zaalarmowany został ponownym zamachem samobójczym Jańczaków, która po jego wyjściu chwyciła brzytwę i strasznym cięciem w gardło odebrała sobie życie. Przyczyną samobójstwa były podobno niesnaski rodzinne.

Mogilno

— Nowy proboszcz w Strzelcach. Do parafii Dąbrówki Nowej, dekanatu nakieńskiego, został przeniesiony ks. Zygmunt Janusz, proboszcz parafii Strzelce pod Mogilnem. Jest on bratem słynnego asa lotnictwa balonowego kap. Janusza i spełniał w Strzelcach swe obowiązki duszpasterskie przez 18 lat. Na opróżnione stanowisko przychodzi ks. Henryk Walkowski, były wikariusz we Wrześni.

— Na ślubnym kobiercu. W kościele parafialnym w Kamieńcu, pow. mogileńskim, został pobłogosławiony związek małżeński pomiędzy p. Marią Felicją Klimachą z Kamieńca a p. Erwinem Perlikiem z Bydgoszczy. Aktu ślubu dokonał brat panny młodej, ks. Klimecki z Bydgoszczy w asyście 4 księży. Nowożeńcom „Szczęść Boże”.

— Nagły zgon. Zmarł nagle na udar serca s. p. Jan Brzozowski, emerytowany kierownik mogileńskiej K. K. O. Zmarły przeżył 49 lat.

— Jarmark. Jarmark na konie odbędzie się w Mogilnie 10 bm. Dozwolony spód był dla celów rzeźnych.

— Samobójstwo podczas odwiedzin. — Przybyły 30-letni Władysław Paweł, zamieszkały w Szerzawach pod Mogilnem do swego wujka Walentego Paweła w Pyszczynie pod Gnieznem, wyszedł z mieszkania i udał się do stodoły, gdzie popełnił samobójstwo przez powieszenie się u belki.

Kolo

— Tragedia szofera w noc zimową. Zdarzył się tu wypadek samochodowy, którego ofiarą padł 40-letni szofer Wacław Zalewski, zamieszkały w Kole. Zalewski, jadąc w nocy samochodem ciężarowym do Łodzi z niewiadomego powodu nagle zahamował, w wyniku czego samochód zarzucił i przewrócił się na bruk. W wypadku tym, który zdarzył się w Dąbiu, Zalewski doznał tak ciężkich obrażeń ciała i złamanie podstawy czaszki, iż, przewieziony do szpitala w Kole, zmarł, nie odzyskawszy przytomności. Dwóch jego towarzyszy wyszło z wypadku bez szwanku.

Leszno

— Doroczna kołęda. Rozpoczynając kołędę doroczną w dniu 10 stycznia, duchowieństwo prosi, aby go niczym nie częstowano. Początek trudni tylko obu stronom spełnienie celu kołędy. Celem kołędy jest bowiem zapoznanie się parafian z duchowieństwem parafialnym i rozmowa na tematy duszpasterskie. Drugorzędnym dopiero celem jest ofiara, którą — jak w latach ubiegłych — przeznaczają się w całości na rzecz budującej się świątyni św. Szczepana.

Zbąszyń

— Zebranie Weteranów Armii Polskiej. W niedzielę, dnia 8 bm. o godz. 15 w lokalu Hotelu „Internationale” w Zbąszyniu odbędzie się miesięczne zebranie Stowarzyszenia Weteranów b. Armii Polskiej we Francji — Placówki w Zbąszyniu. Na porządku obrad ważne sprawy. Przybycie wszystkich członków pożądana. Po zebraniu odbędzie się uroczyste łamanie oplatkiem.

Jarocin

— Urlop komendanta pow. P. P. Pan komisarz Karoński, komendant powiatowy Pol. Państw. w Jarocinie, bawi obecnie na 6-tygodniowym urlopie wypoczynkowym.

— Odczyt. Z okazji „Dni” przeciwgruźliczych” odbędzie się w dniu 8 bm. o godz. 12,15 w auli gimnazjalnej odczyt, który wygłosi p. dr. Fabisiak. Wstęp bezpłatny.

— Przenosiny Firmy „Bracia Gołatka”. Firmę „Bracia Gołatka”, przedsiębiorstwo szwskie, przeniesiono z ulicy Mickiewicza, na Rynek do domu p. Walendowskiej.

— Odznaczeni za zasługi. Pan Prezes Rady Ministrów nadał Brązowy Krzyż Zasługi następującym powstańcom - jarociniakom: p. Janowi Klimkowi z Jarocina i p. Janowi Majusiakowi z Wilkomyji, pow. jarociński.

GIEŁDY CEDULA URZEDOWA GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W POZNANIU.

Kurs w procentach nominału wzgl. w złotych za sztukę.

Poznań, dnia 5 stycznia 1939 r.

Papiery procentowe

4% pożyczka konsolidacyjna 66,25—66,— +

4 1/2% wewn. poż. państw. 1937 r. 65,— O.

5% państwowa pożyczka konwers. większe odc. 68,50 P.

4 1/2% listy zastawne złote w złocie przestempl. Pozn. Ziemstwa Kred. (dawniej 4 1/2% dolar. listy zast. w zł = 8.9141 zł za 1 dol.) 62,— +

4 1/2% zlot. listy zast. serii L. Pozn. Ziem. Kred. 66,50 + drobne.

4% listy zastawne konwert. ostempl. P. Z. K. 54,75 P.

Akcje bankowe i przemysłowe.

Bank Polski 139,50 +

Cegielski H. 50—51,— P.

Lubań - Wronki 26,50 P.

Tendencja spokojna.

CEDULA URZEDOWA GIEŁDY ZBOŻOWO - TOWAROWEJ

Poznań, dnia 5 stycznia 1939 r.

STANDARTY: pszenica 746 g/l, żyto 708 g/l, owies I. stand. 470,5 g/l, owies II. stand. 445 g/l.

Ceny orientacyjne

Pszenica zdalna do przemiału . . . 18,50—19,00

Zyto zdalne do przemiału . . . 14,50—14,75

Jęczmień browarowy . . . 16,75—17,25

Jęczmień 700—720 g/l . . . 16,50—17,00

Jęczmień 673—678 g/l . . . 15,75—16,25

Owies I. stand. . . 14,35—14,75

Owies II. stand. . . 13,75—14,25

Mąka pszenna wyc. 0—35% . . . 36,25—38,25

Mąka pszenna gat. I. 0—50% . . . 33,50—36,00

Mąka pszenna gat. IA 0—65% . . . 30,75—33,25

Mąka pszenna gat. II. 35—65% . . . 26,50—29,00

Mąka pszenna gat. IIA 50—65% . . . 24,00—25,00

Mąka pszenna gat. II. 35—50% . . . 29,50—30,50

Mąka pszenna gat. II. 50—60% . . . 25,00—26,00

Mąka pszenna gat. II. 60—65% . . . 22,50—23,50

Mąka pszenna gat. III. 65—70% . . . 18,50—19,50

Mąka żytnia wyciąg. 0—30% . . . 26,00—26,75

Mąka żytnia gat. IA 0—55% . . . 24,25—25,00

Mąka ziem. superior wł. w. . . 28,50—31,50

Otręby pszenne grube . . . 12,25—12,75

Otręby pszenne średnie . . . 10,75—11,75

Otręby żytnie . . . 11,25—12,25

Otręby jęczmienne . . . 10,75—11,75

Groch Wiktoria . . . 26,00—30,00

Groch zielony (Folger) . . . 24,50—26,50

Łubin żółty . . . 11,75—12,25

Łubin niebieski . . . 10,75—11,25

Seradela . . . 25,00—27,00

Rzepak ozimy . . . 44,50—45,50

Rzepak jary . . . 41,50—42,50

Siemię lniane . . . 57,00—60,00

Mak niebieski . . . 82,00—85,00

Gorczyca . . . 42,00—45,00

Koniczyna czerwona 95—97% . . . 100,00—105,00

Koniczyna czerwona surowa . . . 70,00—85,00

Koniczyna biała . . . 250,00—300,00

Koniczyna szwedzka . . . 150,00—160,00

Koniczyna żółta odtłuszczona . . . 58,00—65,00

Koniczyna żółta w łuskach . . . 25,00—30,00

Przełot . . . 60,00—65,00

Rajgras . . . 68,00—75,00

Tymotka . . . 33,00—40,00

Makuchy lniane w taflach . . . 22,75—23,75

Makuchy rzepakowe w taflach . . . 15,00—16,00

Makuchy lniane w taflach . . . 23,00—24,00

Makuchy rzepakowe w taflach . . . 15,25—16,25

Słoma pszenna luzem . . . 1,50—1,75

„ pszena prasowana . . . 2,25—2,75

„ żytnia luzem . . . 1,75—2,25

„ żytnia prasowana . . . 2,75—3,00

„ owsiana luzem . . . 1,50—1,75

„ owsiana prasowana . . . 2,25—2,50

„ jęczmienna luzem . . . 1,50—1,75

„ jęczmienna prasowana . . . 2,25—2,50

Siano zwykłe luzem . . . 4,75—5,25

„ zwykłe prasowane . . . 5,75—6,25

„ nadnoteckie luzem . . . 5,25—5,75

„ nadnoteckie prasowane . . . 6,25—6,75

Ogólny obrót: 3125 ton, w tym: pszenicy 440 ton, żyta 940 t., jęczmienia 435 t., owsa 80 ton, przetworów młynarskich 881 t., nasion 144 ton, pastwne i inne 205 t.

Tendencja spokojna.

Poznań remisuje z Berlinem

Campe pokrzywdzony, Skalecki zawiódł, Białkowski nie w formie

Hala Targów Poznańskich wypełniła się po brzegi. W każdym jej kącie drzemała atmosfera wielkiej imprezy



Graaf

pokonał Skaleckiego w meczu Poznań — Berlin, dzięki większej rutynie.

sportowej. Czekano niemal z zaparciem oddechu na walki. Wreszcie na ringu stanęli Tomczyński z Warszawy i Rajtał z Poznania. Walka ta miała zdecydować, kto będzie startował przeciw Holandii w wadze lekkiej. Remis, jaki ogłoszono nie rozstrzygnął tej kwestii, dał jednak kapitanowi sportowemu P. Z. B. możność zorientowania się, kto więcej odpowiada na reprezentanta. Jak się dowiedzieliśmy w wadze lekkiej barw państwowych przeciw Holandii będzie bronić Tomczyński.

W drugiej nadprogramowej walce w wadze muszej Jasiński (Ruch) pokonał Lendzina (Wilno) i dzięki temu zwycięstwem znalazł się w reprezentacji Polski przeciw Holandii.

Po tych dwóch walkach drużyny Poznania i Berlina weszły na ring. Ze strony Polaków przemówił prezes P. O. Z. B. p. inż. Suligowski, a odpowiedział p. Engiel (Berlin).

Na ringu zostali Tietsch (B) i Stepieniewicz. Pierwsze ich ruchy są wolne, jakby od niechcenia. Tietsch rozpoczyna. Kilka celnych lewych prostych. Zwarcie. Stepieniewicz nie może w wymianie ciosów trafić Niemca, gdyż bije za obszernie, lecz atakuje. Niemiec lepszy w zwarcu. Coraz zapalczywsza walka. Publiczność okrzykami zachęca Polaka. Stepieniewicz rzuca się do ataku, lecz skontrowany pada do 5 na deski. Wstaje jednak i prze rozpaczliwie naprzód. Tietsch pada na moment, zrywa się jednak i chce nadrobić stracony teren. Gong. Walka nierozstrzygnięta. 1 : 1.

Na ring wchodzi Schiller (Z) i Koziółek. Niemiec zaczyna śmiało. Nie ustępuje, ciągle atakując. Koziółek z dystansu punktuje nie dopuszczając przeciwnika do głosu. Schiller nie otrzymał jeszcze silniejszego ciosu więc uparcie prze naprzód i bije często, lecz trafia w gardło. Koziółek po każdym lewym prostym lokuje pełny prawy na serce. Niemiec w zwarcu nie chce już walczyć, kryje tylko serce. Polak opanowuje sytuację zupełnie. Przeciwnik jego pod koniec walki tylko asystuje, a siły jego nie wystarczają na zrobienie niespodzianki. Koziółek wygrywa na punkty. 3:1 dla Poznania.

Z zainteresowaniem oczekiwany Skalecki nie potrafił wykorzystać swej lewej. Graaf (B) z początku ucieka, lecz szybko orientuje się, że Skalecki tylko poluje na nokaut, podchodzi więc coraz bliżej i przerywa jego czaty. Niemiec pod koniec rozpaczliwie zaczyna atakować. Jest szybki i nieuchwytny dla wolnego i jakby wkopanego Skaleckiego, który choć chce kontrować, bije w powietrze. Sekundant nie powiedział o

zołądki Niemca. Wygrywa Graaf.

3 : 3.

Garczyca (B) w wadze lekkiej jest uzupełnieniem Szymczaka. Nieustępliwy, bijący gdzie się da i jak się da. Walka jest szybka: wymiana ciosów, zwarcie i młocka. Szymczak stara się atakować, lecz po ciosie pada na moment na deski. Wstaje i od tej chwili narzuca szalone tempo. Niemiec dotrzymuje mu kroku. Na decydujący cios jednak jednemu i drugiemu brak sił. Walka nierozstrzygnięta.

4 : 4.

Nuernberg (B) chce zastraszyć Jareckiego. Z miejsca rusza trafiając silnie, twardo i soczyście. Polak jednak nie ugina się, a raczej się odgryza. Nie miec ostyga i nie chce wierzyć temu, że Jarecki jeszcze stoi, a nawet oddaje mu w dwójnasób. Kajnar i Kowalewski po takich ciosach już leżeli. Znika z jego twarzy ironiczny uśmiech. Zaczyna walczyć na punkty. W zwarcu Jarecki bije częściej. Pod koniec Niemiec rzuca się, jak oparzony do ataku, lecz Jarecki ucieka się do zwarcia, w którym ma przewagę.

Tych kilka soczystych ciosów dały podstawę sędziemu do ogłoszenia zwycięstwa Niemca.

4 : 6 dla Berlina.

Znowu młocka. Szulczyński pokonał Radlewskiego (B) na punkty, mając we wszystkich rundach przewagę. Niemiec tylko chwilami był groźny. Szul-

czyński powinien popracować nieco nad celowością ciosów.

6 : 6.

Campe (Z) nawet na moment nie ustępował Klimeckiemu. Przed jego lewymi prostymi trudno było Klimeckiemu uciec. Lewy prosty, półswing, podwójny i prawa do tego — to wszystko siedzi na szczycie Klimeckiego. Polak czasami stawia wszystko na jedną kartę, rzuca się, lecz nie może poradzić rutynie Niemca. Wygrywa jednak Klimecki.

8 : 6 dla Poznania.

Białkowski rusza śmiało na Kleinhörmanna, lecz zostaje skontrowany i pada na deski. Po 6 wstaje i chce nadrobić, lecz brak mu sił. Niemiec natomiast zachęcony powodzeniem, nie zważa na pojedyncze ciosy Białkowskiego idzie naprzód i choć nie ma już niebezpiecznych ciosów, ma jednak atak. Dlatego też wygrywa.

8 : 8.

Sędzia w ringu p. K. Derda — dobry. Na punkty p. Bielewicz swoimi orzeczeniami wywoływał burzę protestów.

Omi.

Składy drużyn na Holandii i Szwecję.

Przeciw Holandii: Jasiński, Sobkowiak, Skalecki, Tomczyński, Lelewski, Szulczyński, Doroba, Białkowski.

Przeciw Szwecji: Rotholc, Koziółek, Czortek, Woźniakiewicz, Kolczyński, Piarski, Klimecki, Piłat.

Turniej hokejowy w Krynicy

Reprezentacja akademicka zdobyła mistrzostwo

W przedostatnim dniu międzynarodowego turnieju hokejowego w Krynicy padły dwa rozstrzygające wyniki.

W pierwszym meczu reprezentacja akademicka Polski pokonała zespół Krynicy 3:0 (1:0, 0:0, 2:0). Punkty dla akademików zdobyli: w pierwszej tercji za zamieszania podbramkowego Firlik, który w trzeciej tercji wykorzystał przytomnie wybieg bramkarza Krynicy, strzelając drugą bramkę, a Dolecki dalekim strzałem trzecią.

W drugim meczu Pogoń (Lwów) niespodziewanie uzyskała wynik remisowy z mistrzem Rumunii, Telephon Club Romana 0 : 0.

W piątek, w ostatnim dniu międzynarodowego turnieju hokejowego w Krynicy, rozegrano dwa spotkania.

Mecz reprezentacji AZS-ów z Pogonią

lwowską zakończył się wynikiem remisowym 2:2 (0:1, 1:1, 1:0).

Akademicy wystąpili bez Ludwiczaka, którego zastąpił Bielawski. Mecz ten zdecydował, że akademicy po 8 latach przerwy zdobyli ponownie tytuł mistrza Krynicy w konkurencji międzynarodowej.

W drugim meczu zespół Krynicy pokonał po pięknej grze drużynę STC Budapeszt 1:0. Jedyną bramkę meczu padła w drugiej tercji. Drugiej bramki, strzelonej dla Krynicy, sędziowie nie uznali.

Ostateczna punktacja turnieju przedstawia się następująco:

	pkt.	st. br.
1) Akad. Reprezentacja Polski	5	9:4
2) F. T. Budapeszt	4	5:5
3) Pogoń Lwów	4	5:6
4) Krynica	4	5:7
5) Telephon Club Rom. Bukareszt	3	4:6

Z rozgrywek Ligi hokejowej

Zwycięstwo Dębu, Czarnych oraz Ogniska (Wilno)

Czarni (Lwów) — Warszawianka 2:1 (0:0, 1:0, 1:1).

We Lwowie rozegrano mecz hokejowy o mistrzostwo ligi pomiędzy Warszawianką i Czarnymi. Zwyciężyła drużyna lwowska 2:1 (0:0, 1:0, 1:1).

Przez cały czas meczu walka była zacięta i ostra, niejednokrotnie dochodziło do kontuzji i wykluczeń graczy. Szczególnie ostro, a nawet chwilowo brutalnie, grała obrona Warszawianki.

Dąb — Cracovia 2:0 (0:0, 0:0, 2:0).

W piątek rozegrany został w Katowicach mecz hokeja lodowego o mistrzostwo ligi pomiędzy Cracovią a Dębem, zakończony niespodziewanym zwycięstwem Dębu w stosunku 2:0 (0:0, 0:0, 2:0).

Cracovia grała na ogół słabo, znacznie słabiej niż w poprzednich meczach. Grę rozpoczęto w słabym tempie. Pierwsza tercja była anemiczna. W drugiej tempa gry wzrosło. W tym okresie gry napastnicy Dębu zmarnowali szereg doskonałych pozycji. Cracovia również nie wyzyskała, nielicznych zresztą, okazji do zdobycia bramki.

W trzeciej tercji Dąb nadal przeważał. W 3 minucie Burda po wspaniałej solowej akcji zdobył pierwszy punkt dla drużyny katowickiej. W chwili później ten sam gracz strzelił z daleka i celnie, lokując krążek po raz drugi w bramce Cracovii. Kilka dal-

szych ataków Dębu zostało niewykorzystanych.

Sędziowali pp. Kuchar i Sawaryn.

Ognisko (Wilno) — LKS 5:2 (3:0, 0:1, 2:1).

Wczoraj na lodowisku Łódzkiego KS odbyło się spotkanie hokejowe pomiędzy drużynami LKS i KPW Ognisko (Wilno). Zwyciężyli wilnianie 5:2 (3:0, 0:1, 2:1).

Spotkanie prowadzone było w szybkim tempie. Zespół Ogniska grał bardzo ładnie i skutecznie.

Przed spotkaniem z Francją

Mecz sparingowy naszych piłkarzy w Katowicach

Wczoraj odbyło się w Katowicach drugie spotkanie sparingowe naszych piłkarzy, którzy rozegrać mają w lutym mecz z Francją.

Do zawodów stanęło 32 graczy. Drużyny zestawione były, jak następuje:

Zespół A — Rudnicki, Twórz, Szczepaniak, Dytko, Nyc, Góra, Szreter, Piątek, Matias i Wodarz.

Zespół B — Mrugała, Kinowski, Gemza, Mikunda, Piec II, Będkowski, Wostal, God, Cebula, Pytel i Pochopin.

Mecz zakończył się wynikiem remisowym 5:5, do przerwy 3:2 dla zespołu B.

Po przerwie skład drużyn uległ zmianom. W zespole A zamiast Rudnickiego zagrał w bramce Zdebiok, a Dytkę zastąpił

„Fachowe“ Wiadomości

Wychodzący w Berlinie tygodnik „Boxsport“ uważany jest zwłaszcza w kręgach sportowych niemieckich za pismo w zakresie boksu najbardziej fachowe. Jak jednak przedstawia się ta „fachowość“ w rzeczywistości, może świadczyć wyjątek z numeru noworocznego „Boxsport“, w którym omawiany jest bilans amatorów za rok 1938.

W rozdziale „O tych co przeszli na zawodostwo“ znajdujemy dosyć oryginalne wiadomości, o których w Polsce z pewnością nikt dotychczas nie miał pojęcia. Mianowicie do obozu zawodowców w r. 1938 przeszli nie tylko mistrz Europy Chmielewski, ale również i mistrz Europy Polus (!!), przyczem ten ostatni miał być „zakontraktowany“ przez mistrza olimpijskiego Argentyńczyka Casanovasa. Trzecim ubytkiem polskich pięściarzy - amatorów jest — według źródłowych informacji „Boxsportu“... łodzianin Wrazidło (!!). Pomijając fakt, że Polus zawodowcem nie został, wiadomość o „łodzianinie“ Wrazidło jest specjalnie charakterystyczna. Pięściarz o takim nazwisku nigdy łodzianinem nie był, a Wrazidło ze Śląska jest już zawodowcem od 5 lat, o czym chyba tak „fachowe“ pismo, za jakie uważa się „Boxsport“ powinno chyba wiedzieć, bowiem Ślązak w roli zawodowca walczył już również w Niemczech.

Łyżwiarstwo

Pokaz jazdy figurowej w Zakopanem.

Na zakończenie 10-tych międzynarodowych zawodów w jeździe figurowej o mistrzostwo Zakopanego, odbył się w piątek wieczorem na torze łyżwiarskim Zakopanego pokaz jazdy figurowej, w którym udział wzięli wszyscy uczestnicy zawodów. Łyżwiarze nie krepowani już oceną sędziowską, a więc pozbyci tremy, jeździli znacznie lepiej, niż w poprzednich dniach, wzbudzając prawdziwy entuzjazm na trybunach. W czasie pokazu ogłoszono oficjalne wyniki zawodów, po czym wręczono zwycięzcom nagrody i pamiątki.

Hokej

Polonia (Warszawa) — AZS (Poznań).

Mecz eliminacyjny o mistrzostwo Ligi hokejowej odbędzie się w niedzielę 8 bm. o godz. 12 na ślizgawce AZS ul. Noskowskiego 4. Barw AZS-u bronić będą: Stogowski, Muszyński, Warmiński, Stapf, Firlik, Patrzykont i młodzi gracze Prus, Narkiewicz i Cygmański. W barwach Polonii wystąpi mecz Krygier, Materski i inni.

Piłkarstwo

Mistrzostwa Pomorza w koszykówce.

O mistrzostwo Pomorza w koszykówce męskiej odbyły się w piątek w Toruniu dwa spotkania: WKS Sep (Toruń) — Sokół III (Grudziądz) 32:20, Sokół III (Gr.) — Pomorzanie (Toruń) 41:23.

W spotkaniu o wejście do klasy A gdyńskie KPW pokonało drużynę HKS w stosunku 37:35.

Pięściarstwo

H. G. P. — Lechia (Lwów)

Przypominamy, że ciekawe zawody bokserskie o drużynowe mistrzostwo Polski pomiędzy lwowskim Klubem Sportowym Lechia a K. S. H. Cegielskim odbędą się w niedzielę, dnia 8 bm. o godz. 20-tej w sali Ogrodu Zoologicznego.

Kronika

8

Niedziela

Kalendarz rzymsko-katol.

Niedziela 8 św. Rodziny
Pon. 9 Marcjanny

styczeń

Kalendarzyk meteorologiczny

Sobota, godzina 10 rano. Ciśnienie atmosferyczne średnie 761 mm. Temperatura powietrza w ub. dobie najwyższa — 5 st. C., najniższa — 2 st. C.
Stan wody w Warcie w dniu dzisiejszym wynosi + 15 cm. Temperatura wody + 0,1 st. C.

Nocne dyżury aptek

Śródmieście — Apteka dra Kierzyńskiego, ul. Pierackiego; Apteka pod Eskulapem, pl. Wolności 13; Apteka pod Złotym Lwem Stary Rynek 75; Apteka przy Grobli. Wielkie Garbary 41; Apteka na Chwaliszewie, Chwaliszewo 76.

Jeżyce — Apteka Mickiewiczza, ul. Dąbrowskiego 10.

Łazarz — Apteka przy Parku Wilsona, ul. Marszałka Pocha 47.

Wilda — Apteka Fortuna, G. Wilda 76.

Sołacz — Apteka przy ul. Mazowieckiej nr. 12.

Górczyn — Apteka Karpińskiego, ulica Marsz. Pocha 158.

Dębiec — Apteka przy ul. Dębickiej 6.

Poznań-Wschód — Apteka przy Krzyżu, ul. Główna 53.

Staroleka — Apteka miejscowa.

Z miasta

— Z Pałacu Działyńskich! Na najbliższym „Czwartku Literackim” w Pałacu Działyńskich usłyszymy odczyt znanego pisarza węgierskiego Tibora Csorby, na tem: „Literatura powojennych Węgier”. Odczyt zostanie wygłoszony w języku polskim. Tibor Csorba autor licznych książek w języku węgierskim wydał ostatnio dzieło o Polskiej Kulturze współczesnej pod tytułem „A Lechitak földjén — Na ziemi Lechitów” — Prędsprzedaż biletów wyłącznie w księgarni Stefana Dippla, pl. Wolności 11.

— **Poznaniacy poznają Poznań!** Związek Popierania Turystyki w Poznaniu organizuje dnia 8 bm. następujące wycieczki: Gazownia Miejska; zbiórka o godz. 10 przy ulicy Grobli 15. Stacja meteorologiczna — dwór Uniw. Pozn. — hodowla nutrii i pieczarkarnia. Zbiórka o godz. 11 przy ostatnim przystanku tramw. nr 9 (Gołęcin).

Z życia organizacji

— **Koło Absolv. D. S. K.** zaprasza uprzejmie członków i sympatyków na tradycyjne łamanie opłatka, które odbędzie się w niedzielę, dnia 8 bm. o godz. 17-tej w świetlicy M. G. K. przy ul. Śniadeckich 54/58.

— **Tow. Przemysłowców „Sobleski”** Roczne walne zebranie odbędzie się w niedzielę, dnia 8 bm. o godz. 10 w Domu Katolickim na Śródcie. Msza św. za zmarłych i po ległych członków i na intencję Tow. odprawiona zostanie rano o godz. 9-tej w kościele Najśw. Marii Panny przy Tumie.

— **Sodalicyja Pań Zawodu Kupieckiego Sekcja Eucharystyczna.** Ze względu na ćwiczenia O. P. L. Walne zebranie sekcji nie odbędzie się w poniedziałek 9 bm. lecz za tydzień tj. 16 bm. w poniedziałek, o godz. 19.15 w Czytelni Sodalicyjnej, Św. Marcina 69. I. piętro.

— **Koło Przyrodników - Krajoznawców** zwiedza urządzenie telekomunikacyjne Nr 3 Pocztowego Nr III. w niedzielę, dn. 8 bm. Zbiórka o godz. 9.45 przy gmachu Poczty — ul. Marsz. Pocha — od strony dworca zachodniego.

— **Zjednoczenie Inwalidów Wojny Światowej, Ośrodek Poznań** — Miasto urządziło gwiazdkę dla najbardziej potrzebujących wojennych oraz wdów i sierot. Obdarzono kilkadziesiąt inwalidów, wdów i sieroty paczkami żywnościowymi oraz gotówką, najbardziej potrzebujących odzież. Obdarzeni wyrazili szczerze podziękowanie zarządowi, że mimo trudnych warunków materialnych dołożył wszelkich starań, aby obdarzyć tych, którzy najwięcej potrzebują. W dniu 7 bm. (sobota) o godz. 20.00 Zjednoczenie urządziło wieczorek taneczny, w Domu Kolejarzy przy ul. Stromej 24.

— **Koło Literacko Społeczne przy Uniw. Powsz.** im. Kasprowicza, odbyło swe zebranie w świetlicy przy Placu Sapieżyńskim 4. I ptr. Ze sprawozdań członków zarządu wynika, że Koło intensywnie pracowało cały rok, czego dowodem 13 zebrań miesięcznych i 40 pogadanek literacko-społecznych. Koło urządziło w r. 1938 następujące imprezy: cztery wieczory Kasprowiczowskie, wieczór Asnykowski, dwa wieczory autorskie, wieczór ku czci Marszałka J. Piłsudskiego, obchód listopadowy i wieczór koleżeńskich. Poza tym członkowie zarządu brali udział w pracy oświatowej na terenie m. Poznania, wygłaszając referaty w innych organizacjach, oraz przez radio. Koło przelało 30 zł jako pomoc dla siostry po Kasprowiczu — Anny Roliradowej, żyjącej w biedzie we wsi Szymborze.

W skład nowego zarządu weszli: prezes — Królak Adam, wiceprezes — Białas Czesław, sekretarka — Twardowska Teodora i skarbnik — Gruchała Stanisław. Do komisji statutowej wybrano pp.: Szwajcównę, Łagodę i Zielińskiego. Koło liczy około 50 członków.

Ukonstytuował się klub radziecki Narodowego Obozu Pracy Samorządowej

Przewodniczącym klubu został dyr. pułk. dypl. Erwin Więckowski

Poznań, 7. 1.

W dniu 6 bm. odbyło się posiedzenie organizacyjne klubu radzieckiego NARODOWEGO OBOZU PRACY SAMORZĄDOWEJ.

Na posiedzeniu wyłoniono prezydium klubu w następującym składzie: przewodniczący — pułk. dypl. Erwin

Więckowski, były prezydent miasta, dyrektor firmy H. Cegielski; wiceprzewodniczący — Stanisław Stempnie wicz; sekretarz — mgr Olech Bestrzyński; członkowie prezydium — dr Alfons Konopiński i Wojciech Sobczak.

Pierwsze posiedzenie nowej Rady Miejskiej odbędzie się przypuszczalnie

w przyszły czwartek dnia 12 stycznia. W dniu dzisiejszym tymczasowy prezydent miasta odbędzie konferencję z przewodniczącymi klubów radzieckich, na której ustalony zostanie porządek obrad pierwszego posiedzenia.

Zwołanie posiedzenia nastąpi w poniedziałek.

Pierwszy zjazd Związku Katolickich Radiosłuchaczy obradował wczoraj w Poznaniu

W dniach 5 i 6 bm. obradował w Poznaniu pierwszy ogólnopolski zjazd delegatów Związku Katolickich Radiosłuchaczy.

W czwartek odbyło się zebranie poro-zumiewawcze delegatów w siedzibie Związku przy ul. Podgórznej 10a (Klub „Roma”), a następnie herbatka towarzyska w „Bazarze”.

Nazajutrz rano odprawione zostało nabożeństwo na intencję zjazdu w Złotej Kaplicy katedry poznańskiej. O godz. 12.00 nastąpiło uroczyste otwarcie zjazdu w sali św. Marcina przez przewodniczącego komitetu organizacyjnego dr Erecińskiego, prezesa oddziału poznańskiego Związku. Na przewodniczącego zjazdu powołano prezesa Akcji Katolickiej mec. Dziembowskie-

go.

Z kolei złożyli zjazdowi życzenia pomyślnych obrad ks. dyr. Marlewski w im. Ks. Prymasa Hłonda, dr Nowicki w imieniu Zarządu Miejskiego i ks. dyr. Miliak w imieniu Społecznego Komitetu Radiofonizacji kraju.

Następnie referat o historii powstania Związku Katolickich Radiosłuchaczy i jego zadaniach wygłosił prezes zarządu głównego ks. prof. H. Weryński z Krakowa.

W południe delegaci zwiedzili urządzenie, rozgłośni poznańskiej Polskiego Radia. Po południu odbyły się obrady wewnętrzne zjazdu, których tematem było zagadnienie skatolizowania polskiej radiofonii.

Strajk w Czerwonaku zaognia się

Robotnicy głodują - Właściciel nie godzi się na ustępstwa

Strajk pracowników fabryki papieru w Czerwonaku zaognił się. Strajkujący robotnicy okupujący fabrykę rozpoczęli głodów-

przez Czerwonak samochody i opowiadają przejeżdżającym o szykanach, jakie stosowane były w fabryce papieru.

W czwartek przed południem panował na terenie fabrycznym spokój. Wieczorem natomiast przytrzymano jednego ze strajkujących, przy którym znaleziono broń. W godzinach południowych policja usunęła z terenu fabrycznego członka wydziału robotniczego Hirsza. Przyczyny usunięcia nie są znane.

W Inspektoracie Pracy w Poznaniu odbyła się w związku z tym strajkiem konferencja. Konferencja ta nie dała żadnych wyników, ponieważ właściciel papierni nie zgodził się na jakiegokolwiek najmniejszego ustępstwa.

Jak informują, w dniu dzisiejszym delegacja Zw. Rob. i Rzem. ZPP. przy udziale kilku posłów z Wielkopolski uda się do Wojewody Poznańskiego w sprawie znalezienia wyjścia z tej sytuacji, która zaognia się z każdą chwilą.

Urszula Nowakówna zmarła

Jak donosiliśmy rodzina Nowaków zam. przy ul. Konopnickiej 18 uległa zezadzeniu. Głowa rodziny Józef Nowak i jego żona zmarli, córka natomiast Urszula Nowaczykówna dawała jeszcze słabe oznaki życia, którą po opatrzeniu przewieziono do Szpitala Miejskiego.

Jak się dowiadujemy Urszula Nowaczykówna mimo zabiegów i troskliwej opieki lekarskiej również zmarła.

Kinoteatr „**ŚLONCE**” Kinoteatr

Dzisiaj, w sobotę, dnia 7 stycznia wspaniała Premiera

Najnowsza i najpiękniejsza komedia muzyczna wytw. „Uniwersal” realizacji Joe Pasternaka światowego twórcy filmów „Penny”, „Ich stui Ona jedna” „Pensjonarka”

PODLOTOK

W roli tytułowej ulubienica świata: **Deanna Durbin**

W innych rolach: **Irena Riech — Jackie Cooper — Nancy Carrol**

Deanna Durbin to już podłotek! Deanna Durbin poznała urok pierwszej miłości! Deanna Durbin zakochała się! Deanna Durbin jako bohaterka tysięcy wesołych zdarzeń i warszających przygód! Film, który Was zachwyca i oczaruje!

„Ślonec” dla Wszystkich!
Wszystcy do „Śloneca”

kę. W związku z tym cały teren fabryczny otoczony został przez policję wzmoczoną rezerwami z Poznania. Bezrobotni zbierają się gromadami, zatrzymują przejeżdżające

POMAGAJCIE ORGANIZMOWI ZWALCZYĆ CHOROBE STOSUJĄC ZIOŁA DRA BREYERA

Pokaz gołębi pocztowych i drobnego inwentarza

Poznań, 7. 1.

W dniu wczorajszym otwarty został w hali Targów Poznańskich ogólnopolski pokaz gołębi pocztowych i drobnego inwentarza.

Pokaz przedstawia się bardzo interesująco. Wystawiono przeszło 400 gołębi oraz wielką ilość kur wszelkich gatunków, króliki różnych ras itp. W dwóch klatkach wystawiono bobry błotne. Ciekawe jest również stoisko Ośrodka Społeczno - Oświatowego, gdzie wystawiono m. in. skóry, garbowane przez młodzież pozaszkolną.

W przeddzień otwarcia wystawy odbyła się eliminacja gołębi pocztowych, które wysłane będą na „olimpiadę” gołębi pocztowych do Kolonii.

Poza tym przyznano nagrody dla poszczególnych wystawców.

W dziale drobiu otrzymali nagrody: I — p. Jerzy Neumann z Chrzyńska Wielkiego, II — Leonard Korus z Inowrocławia, III — Kries ze Sławkowa i IV. — Blochowa z Mosiny.

W dziale królików pierwszą nagrodę otrzymał Ośrodek Społeczno - Oświatowy Młodzieży Pozaszkolnej, II. — Owedyk z Inowrocławia, III. — Korus (Inowrocław), IV. — Stróżniak i V. Matuszczak z Poznania.

Za gołębie rasowe otrzymali nagrody w kolejności pp.: Held — Tczew, Wieczorek, Kube i Schmidt z Poznania.

Za bobry błotne otrzymali nagrody Pałac z Pałędzia i Bock z Nowego Tomysła.

Wczoraj odbyło się w ramach pokazu walne zebranie Okręgowego Związku Hodowców Gołębi Pocztowych DOK VII.

W czasie ćwiczeń opl nie wolno

URUCHAMIAĆ SYREN FABRYCZNYCH

W związku z mającymi się odbyć ćwiczeniami opl. w m. Poznaniu, Zarząd Miejski zarządza, by na czas ćwiczeń tj. od chwili ogłoszenia pogotowia opl., które zarządzane zostanie obwieszczeniami — aż do ukończenia ćwiczeń — fabryki znajdujące się na terenie miasta nie używały w żadnym wypadku sygnału dla swoich potrzeb.

Od dziś soboty w kinie APOLLO

Turniej bohaterstwa
odwagi i karkołomnych wyczynów —
Rekordowy film lotniczy

„BRAWURA”

W rol. gł.

CLARK GABLE
MYRNA LOY
SPENCER TRACY
LIONEL BARRYMORE

Do Warszawy i z powrotem za darmo

W dniu 4 bm. Mańczak Franciszek zam. przy ul. Grunwaldzkiej 8 wynajął taksówkę i pojechał nią do Warszawy. Po krótkim pobycie w stolicy wrócił tą samą taksówką, kierowaną przez szofera Nowaczyka Czesława do Poznania. Gdy wrócił na miejsce nie był w stanie zapłacić kosztów przejazdu, które wynosiły 250 zł. Szofer Nowaczyk zgłosił to policji, która zatrzymała Mańczaka celem przeprowadzenia dochodzeń.

Z Konfraterni Kupców Chrześc.

Konfraternia Kupców Chrześcijańskich wznowiła w dniu Święta 3-ich Króli starodawny zwyczaj uczestniczenia raz do roku w mszy św. na intencję organizacji. Nabożeństwo odbyło się w starym kościółku Katarzyny.

Po nabożeństwie odbyło się w salonie konfraternii w domu Kupiectwa Polskiego zebranie towarzyskie, w czasie którego nadano tytuły seniorów 7 członkom konfraterni, którzy są nimi już od przeszło 20 lat. Tytuły te otrzymali: Tadeusz Adamczewski, Tadeusz Bartsch, Kazimierz Gregor, Kazimierz Karpiński, Mieczysław Putiatycki, Stanisław Szulc i Leon Witkowski. Następnie konfraternia podejmowała licznie zebranych członków lampką wina.

Do b. żołnierzy poznańskiego DAK'u

Starania komitetu organizacyjnego Stowarzyszenia byłych żołnierzy poznańskiego Dywizjonu Artylerii Konnej Wlkp. zostały doprowadzone do końca.

W niedzielę, dnia 8 bm. o godz. 16 odbędzie się zebranie organizacyjne nowego Stowarzyszenia w świetlicy żołnierskiej DAK-u na Sołacz. Pożądanym jest jak najliczniejszy udział wszystkich byłych artylerzystów

Oświata robotnicza

— **Oświata Pozaszkolna.** W poniedziałek dnia 9 bm. o godz. 19-tej, odbędzie się w świetlicy Ośrodka Społeczno Oświatowego — Plac Sapieżyński nr 4 — I piętro — zebranie Rady Pedagogicznej Ośrodka.

TABELA LOTERII

(URZĘDOWA) z dnia 5 stycznia 1939 r.

I i II ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stata dzienna wygrana zł. 5.000 pada na nr. 72431
Zł. 100.000 na nr. 7654
Zł. 25.000 na nr. 105799

Wygrane po zł 250

80 79 181 214 35 402 735 77 1076
148 393 410 535 98 683 731 844 2012
191 233 452 511 745 50 989 3129 33

99 409 541 640 727 82 852 84 980 64029
124 42 248 352 506 609 65 905 65019 34
59 70 105 225 9 97 375 486 738 43 834

III ciągnięcie

Wygrane po zł 250

94 184 392 627 718 852 71 1125 325 27
98 577 601 746 57 924 48 2050 211 513 30
3173 82 274 378 515 601 946 4538 706 73

IV ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stata dzienna wygrana zł 20.000 pada na nr. 29958
Zł. 10.000 na nr. 30398
Zł. 5.000 na nr. 11926 13579

Wygrane po zł 250

874 920 77 1224 366 974 2186 938 639
868 3630 44 4027 55 296 468 508 982 5124
251 489 998 6101 227 415 709 18 90 871



PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

Niedziela, dnia 8 stycznia 1939 r.

7.15 Kolęda. 7.20 Koncert poranny w wykonaniu Orkiestry wojskowej. 8.00 Dziennik poranny. 8.15 Audycja dla wsi. 9.15 Transmisja nabożeństwa z kościoła św. Krzyża ks. ks. Misjonarzy w Warszawie. Kazanie wygłosi ks. prof. Henryk Weryński. Po nabożeństwie około godz. 10.30 Muzyka (płyty). 11.45 Niedziela i smutki humoru radiowego. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Poranek symfoniczny w wykonaniu Orkiestry Filharmonii Lwowskiej pod dyr. Jerzego Kołaczewskiego. Transmisja z sali Teatru Wielkiego w Lwowie. 13.00 Wyjątki z pism Józefa Piłsudskiego. 13.05 Przegląd kulturalny. 13.15 Muzyka obiadowa (z Katowic). Wykonawcy: Orkiestra Rozgłośni Katowickiej pod dyr. Jarosława Leszczyńskiego. Chór mieszany K. P. W. pod dyr. Henryka Niczego, Stanisław Kruger — śpiew, Artur Sadowski — saksofon, Jerzy Harald — akompaniament. 14.40 „Wszystkiego po trochu” — audycja dla dzieci. 15.00 Audycja dla wsi. 16.30 Recital fortepianowy Haliny Sembrat. W programie utwory Schumanna. 17.00 „Mądrość starowieku” — obrazek obyczajowy. 17.20 Podwieczorek przy mikrofonie. Transmisja z hotelu „Bristol”. Wykonawcy: Mała Orkiestra P. R. pod dyr. Zdzisława Górzyskiego. Wanda Wermińska, Czwórka Radiowa, Maria Konarek-Korska, Bracia Goitze (harmonijki ustne). Tadeusz Frenkiel i Tadeusz Olśza. W przerwie ok. godz. 18.25 Chwila Biura Studiów. 19.15 „Cyklon”, powieść mówiona. 19.30 Orkiestra B. B. C. pod dyr. Adriana Boult'a — koncert popularny (płyty). 20.15 Audycja informacyjna: Zbiórka wiadomości sportowe, Przegląd polityczny, Dziennik wieczorny, Tygodnik dźwiękowy, Nasz program na jutro. 21.20 Muzyka taneczna. 21.40 „Gdy wielki mąż kocha muzykę” — wesoła audycja w opracowaniu Tadeusza Szulca. 22.20 Muzyka taneczna. 23.00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, Komunikat meteorologiczny. Poznań. 8.45 Koncert dla wsi. 10.30 Program na dziś. 10.30 Uwertury i Serenady, płyty. 13.05 „Wielkopolskie aktualie gospodarcze” — pogadanka gospodarcza. 14.40 Niedzielne popołudnie u wujaszka Kazia — audycja dla dzieci. 15.00 Dla naszego pogranicza „Kapeła woj-

W kinie „NOWE“ Dąbrowskiego 5

W sobotę dnia 7 stycznia 1939 r. — PREMIERA

Nie tanie sensacja, ale rzetelne sprawozdanie z emocjonujących przeżyć nieustraszonego badacza, tajemnic dzungli i niezwykłych obyczajów „Kłosew głów“ Sakajów przynosi w kinie

„NOWE“ ul. Dąbrowskiego 5

wielki e wyjątkowej wartości film

BOOLOO

Zwierzęta — Dżungla — Ludzie — Emocje

Seanse: 5, 7 i 9 godzin

skowa idzie” — koncert orkiestry wojskowej. 19.30 „Wieczorem przy głośniku”. Wykonawcy: Stawa Bestani — sopran, Leon Tojkowski — flet, Wład. Raczkowski — akompaniament. 20.10 Wiadomości sportowe lokalne. SŁUCHAMY ZAGRANICZY 15.00 Florencia. „Werther” — opera. 17.00 Mediolan. Koncert symfoniczny. 18.00 Paris PTT. Koncert symfoniczny. 19.30 Londyn Reg. „Powrót Tobiasza” — oratorium Haydna. 20.00 Radio Romania. „Włoczęgi” operetka. 20.10 Saarbruecken. „Baron cygański” — operetka. 20.10 Lipsk. Melodie operetkowe. 20.10 Monachium. „Falada” — baśń buczana. 21.30 Radio Paris. Koncert symfoniczny. 21.30 Lyon. „Pieśń miłości” — operetka. PROGRAM OGÓLNOPOLSKI Poniedziałek, dnia 9 stycznia 1939 r. 6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.35 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 Przerwa. 11.00 Audycja dla szkół. 11.15 Imperio Argentina i orkiestra argentyńskie (płyty). 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Audycja południowa. 18.00 Audycja dla kupców i rzemieślników. 13.30 Przerwa. 15.00 Teatr Wyobraźni dla młodzie-

zy. „Pasteur — dobroczyńca ludzkości” — słuchowisko. 15.30 Muzyka obiadowa. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.08 Wiadomości gospodarcze. 16.20 Kronika nauka. 16.35 Ludomir Różycki: Kwintet. 12.15 „Mosa Verdo — kolebka człowieka czerwonego” — felieton. — 17.30 Kolędy i szczyrzywego w wykonaniu Ukraińskiego Chóru pod dyr. Mikołaja Kołossy (ze Lwowa). 18.00 Audycja dla wsi. 18.30 Audycja Junackich Hufców Pracy. 19.00 Koncert rozrywkowy (z Wilna). Wykonawcy: Orkiestra Rozgłośni Wileńskiej pod dyr. Władysława Szczepańskiego, Józef Katin — tenor, Edward Romanowski — baryton (duety), Zespół gitarzystów P. P. W. pod dyr. Bronisława Hajna. 20.35 Audycja informacyjna: Dziennik wieczorny, Wiadomości meteorologiczne, Wiadomości sportowe, Nasz program na jutro. 21.00 „W muzykalnym domu” — audycja muzyczna w opracowaniu Karola Stromengera. 21.40 Nowości literackie omówi Jan Lorentowicz. 22.00 „Dzieje symfonii” — audycja w opracowaniu Stanisława Gołachowskiego. Wykonawcy: Orkiestra Symfoniczna P. R. pod dyr. Grzegorza Fitelberga, Ludwik van Beethoven: III Symfonia Esdur (Eroica). 22.55 Przegląd prasy. 23.00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, Komunikat meteorologiczny. Poznań. 8.10 Program na dziś. 8.15 Nasz

koncert poranny — płyty. 8.55 Pogawędka dla kobiet. 11.15 Marsze i walce operowe — płyty. 14.00 Przegląd giełdowy. 14.10 Orkiestra Waltera Frenskie i soliści (płyty). 14.55 Wiadomości bieżące. 16.00 Skrzynka rolnicza. — 18.10 Saksyfonisty — płyty. 18.25 Wiadomości sportowe lokalne. 22.00 „Moja emulacja z panną Marianną” — karnawałowa krotkowiła staropolska. 22.30 Taniec w muzyce fortepianowej. 23.05 Zakończenie programu.

SŁUCHAMY ZAGRANICZY

17.00 Budapeszt. Recital fortepianowy. — 20.10 Lipsk. Symfonia 9-ta Beethovena. 20.10 Deutschlandsender. Koncert Filharmonii Berlińskiej. 20.30 Sztokholm. Koncert orkiestry. 21.30 Radio Paris. Koncert symfoniczny. 21.30 Lille. Koncert symfoniczny.

DOBRE PROGNOZYSTKI DLA RADIOFONII POLSKIEJ NA ROK 1939.

Nowy rok rozpoczyna się dla radiofonii polskiej bardzo pomyślnie. W najbliższych tygodniach Polskie Radio zarejestruje w swych kartotekach pierwszego milionowego radioabonenta. Abonent ten, zarówno jak i dwaj jego sąsiedzi, otrzymają od Polskiego Radia cenne premie, o które warto pokusić się i dla których warto przyspieszyć o kilka dni termin zarejestrowania się w najbliższym urzędzie pocztowym.

Milion abonentów radia — to już poważna cyfra, która dla dalszego rozwoju radiofonii polskiej daje wspaniałe perspektywy.

W ciągu kilku miesięcy ruszy Łódź z mocą podwyższoną do 10 kw. W tej chwili w nowym budynku Rozgłośni wykańcza się już wnętrze. W Katowicach w nowym budynku stacji nadawczej w ciągu bieżącej zimy Polskie Radio instalować będzie nową aparaturę nadawczą o sile 50 kw. Również radiostacja wileńska w ciągu roku 1939 opuści stary budynek i przeniesie się do nowego gmachu, zbudowanego na Krzyżówce.

Najważniejsze znaczenie dla radiosłuchaczy polskich będzie miało powiększenie w ciągu roku 1939 mocy centralnej radiostacji w Raszynie na 120 do 300 kw. Budynek, w którym stanie nowa aparatura jest już gotowy.

Druka kresowa Rozgłośnia w Łucku rozpocznie w ciągu r. 1939 swą działalność w nowym budynku z mocą 50 kw. Z wiosną bieżącego roku Polskie Radio rozpoczyna budowę gmachu w Warszawie, a prawdopodobnie również we Lwowie.

Zaledwie 5 proc. dzieci polskich zagranicą chodzi do polskich szkół

W przededniu zbiórki na Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą

Poza granicami państwa polskiego żyje przeszło 8 i pół miliona rodaków, rozrzuconych po całym świecie. Nie ma dziś kraju, gdzieby nie żyła choć garstka Polaków, a są takie, gdzie liczba ich dochodzi do dziesiątków i setek tysięcy, a nawet milionów. Poza masą wychodźczą, osiadłą na mniej lub bardziej gościnnych ziemiach państw europejskich lub zamorskich stosunkowo od niedawna, mamy także milionowe rzesze rodaków żyjących tuż za kordonem w państwach bezpośrednio z Polską graniczących. Stanowią oni tam ludność zasiedlającą od wieków na ziemiach, będących dawniej częścią Rzeczypospolitej.

Polacy za granicą — to nasi bracia z krwi i ducha, to jednej wspólnej naszej Ojczyzny dzieci. Tej wspólnoty pochodzenia, wspólnoty krwi — żadna odległość nie przekreśli. Dlatego, skoro Polakom żyjącym poza granicami Państwa w Ojczyźnie miejsca zabrakło, skoro ich ziemia polska wyżwycić nie zdołała, że na obczyźnie pójść musieli — tym żywszą troskliwością winniśmy ich otaczać, tym serdeczniej nad ich losem czuwać, by nie stała się im żadna krzywda. A krzywda im się stać może największa — wynarodowienie. Czy wolno nam do tego dopuścić?

Zadanie utrzymania ducha polskiego wśród rodaków zagranicą spełnia najlepiej polska szkoła, dająca młodemu pokoleniu, najbardziej narażonemu na wynarodowienie, naukę w języku ojczystym, zaznajamiająca je z przeszłością i teraźniejszością własnego Narodu, umacniająca ducha narodo- wego, wszczepionego w serca dzieci przez rodziców. Niestety, zaledwie 5 proc. dzieci polskich za granicą chodzi do polskich szkół, a tylko 35 proc. pobiera dorywczo naukę języka polskiego. Spada więc na nas obowiązek gromadzenia funduszy na szkolnictwo dla rodaków za granicą, to bowiem jest najlepszą formą okazania im naszej braterskiej miłości, tą właśnie drogą utrzymamy ich w kręgu naszej siły narodowej w szeregach, których wspólnym celem — wielkość Narodu Polskiego.

W roku bieżącym, zwyczajem lat ubiegłych, w okresie od 15 stycznia do 14 lutego — odbywa się w całym kraju doroczna zbiórka na Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą, przeprowadzana przez Tow. Pomocy Polonii Zagranicznej. W ramach akcji zbiórkowej, w dniu 5 lutego odbędzie się „Dzień Polaka Zagranicą”. Hojną ofiarą dajmy w tym okresie dowód, że pamiętamy o rodakach za granicą, że spieszymy z po-

mocą w ich walce o polskość. Pamiętajmy, że jest to nasz obowiązek wobec tych, którzy nie szczędzili ofiar krwi i mienia na rzecz odbudowy Polski Niepodległej.

Oplatek urzędników Samorządu Wojewódzkiego

Stowarzyszenie Urzędników Poznańskiego Samorządu Wojewódzkiego urządziło w dniu 14 bm. o godz. 19 w salach zakładu ubogich P. S. W. w Śremie przy ul. Mickiewicza 28 uroczystość łamania opłatka.

Program uroczystości przewiduje część artystyczną w wykonaniu chóru i orkiestry Zakładu, przemówienia dyrektora Zakładu p. Bartkowiaka, kapelana ks. dziekana Michalskiego oraz starosty krajowego, Begalego, dalej wspólną herbatkę z występem „gwiazdora” a na koniec część towarzyską. Protoktorat nad uroczystością objął starosta krajowy Ludwik Begale.

Oplatek w Związku Strzeleckim

Tradycyjnym zwyczajem urządził Związek Strzelecki Oddział „Śródmieście” im. Marszałka Józefa Piłsudskiego gwiazdkę dla swych członków, w świetlicy własnej przy Wałach Jagiellończyka 1.

Uroczystość zagałi prezes oddziału Marcin Wybiera, witając przedstawicieli Oddziału Zuchowatych w osobach prezesa Śmięgielskiego i komendanta Konarskiego oraz junaków, orleńców i wszystkich członków. Na-

Towarzystwo Rozwoju Zachodnich Dzielnic m. Poznania zostało zalegalizowane i rozpoczyna swą działalność

Poznań, 7. 1. Na zasadzie postanowienia wojewody poznańskiego z dn. 7 grudnia ub. r., ogłoszonego w „Monitorze Polskim” nr. 295 z dn. 27 grudnia, zalegalizowana została organizacja pod nazwą: „Towarzystwo Rozwoju Zachodnich Dzielnic m. Poznania i Zachodnich Osiedli Podmiejskich” z siedzibą w Poznaniu. Towarzystwo to postawiło sobie za cel przyczynienie się do uzyskania wszelkich udogodnień, potrzebnych dla rozwoju zachodnich okolic Jeżyca, od Szosy Okrężnej i ul. Dąbrowskiego w kierunku dworca Ławica, Sytkowa okolicy dworca Ławica, Ławicy Osiedla i Krzyżownik.

Pierwsze zebranie organizacyjne Towar-

zystwa odbędzie się w nadchodzącą niedzielę, dnia 8 bm. o godz. 15 w ochronce parafialnej przy kościele w Krzyżownikach. Na zebraniu tym dokonany zostanie wybór władz oraz omówione zostaną sprawy, związane z rozpoczęciem starań o uzyskanie komunikacji tramwajowej i oświetlenia, sprawy bezpieczeństwa itp., to też pożądane jest jak najliczniejsze przybycie wszystkich zainteresowanych w tym mieszkańców odnośnych terenów.

Sekretariat „Towarzystwa Rozwoju Zachodnich Dzielnic m. Poznania i Zachodnich Osiedli Podmiejskich” mieści się przy ul. Tatrzańskiej 2 (przy dworcu Ławica) u p. Koczorowskiego (tel. 62-79).

Zbliżmy się do Nazaretu

W dobie gigantycznych przedsięwzięć, maszynizmu, krzykliwej reklamy jak paradoks brzmi hasło: „Zbliżmy się do Nazaretu”. Pamiętać jednak należy, że jak robotnikowi, który po wyjściu z wielkiej, hu- cznej hali maszyn, niezbędna jest chwila spokoju, by mógł wrócić z powrotem do siebie, uporządkować roztrzęsione nerwy, tak współczesnemu człowiekowi potrzebne są momenty spokoju wewnętrznego, zadumy opartej o wartości trwałe, nieprzemijające.

Dlatego więc podnosimy hasło — zbliżmy się do Nazaretu. Odetchnijmy atmosferą

maleńkiej miasteczki, która kryje w sobie skarb nieoceniony — tradycję świętości współżycia rodzinnego, trzech drogich nam istot: Jezusa, Marii i Józefa.

O świętej Rodzinie z Nazaretu, idealnym wzorze rodzin katolickich, usłyszymy ciekawy referat na akademii w dniu 8 bm. o godz. 12, w kinoteatrze „Słońce”.

Archidiecezjalny Instytut Akcji Katolickiej, którego staraniem odbędzie się powyższa akademia, postarał się uczynić wszystko, by oprócz zasadniczej części sympatycznej uroczystości, artystycznie uświetnić tę podniosłą chwilę.

Straszna śmierć przy mlóceniu zboża

Pracownik porwany przez wał transmisyjny legł na klepisku z roztrzaskaną głową

Pobiedziska, 7. 1. Na probostwie w Węglewie zdarzył się straszny wypadek. Ks. proboszczowi Pankowi pomagał w gospodarstwie brat jego, 28-letni Wit Panek, który rozpoczął mlóckę końmi w stodole. W chwili, gdy mlóckarnia była w pełnym biegu, Wit Panek zbliżył się do niej tak blisko, że został pochwycony przez wał transmisyjny i rzucono na ziemię. Nieszczęśliwy kilkakrotnie uderzył głową o sieczkarnię, przy czym poniósł śmierć na miejscu.

Straszny ten wypadek wywołał wielkie przynębienie u członków rodziny tragicznie zmarłego, szczególnie u jego brata ks. proboszcza Panka, który w tym czasie, w odległości zaledwie 100 metrów od miejsca

wypadku, odprawiał w kościele mszę św. Przywołany lekarz, dr Bartlitz z Pobiedzisk, stwierdził już tylko zgon śp. Wita Panka, człowieka pracowitego, zanego obywatela i dobrego katolika.

Dyrekcja Teatru Wielkiego na bezrobotnych

Poznań, 7. 1. Miejski Komitet Obywatelski do Walki z Bezrobociem w Poznaniu kwituje niniejszym odbiór 30,— zł, przeznaczonych na pomoc zimową dla bezrobotnych, które przekazała Dyrekcja Teatru Wielkiego w Poznaniu w miejsce życzeń noworocznych.

RESZTKI!

wielkie ilości wyłożone w wszystkich działach po wyjątkowo niskich cenach

Sprzedaję poinwenturowa
bardzo korzystną okazją kupna!
Towary pozostałe po zamknięciu sezonu są objęte poważną zniżką cen. Kupony, pojedyncze pary i sukienki sprzedajemy bardzo tanio.

Zwiedzenie naszego magazynu opłaci się napewno każdemu klientowi

DOM HANDLOWY

Polecamy łaskawej uwadze nasze 14 okien wystawowych

F.W. WOŹNIAK
POZNAŃ STARY RYNEK 85

Najnowsza i najweselsza komedia muzyczna
„PODŁOTEK”
z DEANNA DUBBIN

To było do przewidzenia! Zwycięstwo nie ulegało żadnej wątpliwości. Od szeregu tygodni trwała gorąca agitacja. Prasa w licznych artykułach nawoływała do masowego udziału w wyborach. Plebiscyt publiczności emocjonował całą Amerykę i wreszcie ogłoszono wynik: zwyciężyła — Deanna Durbin.

Młodziutka, bo zaledwie 16 lat licząca artystka zdobyła największą ilość głosów. Jest ulubiona, sławna, a jej filmy osiągają niebywałą frekwencję.

Poznała urok pierwszwej miłości. Deanna Durbin jest już podlotkiem. Już bije jej żywiej serce, gdy On się zbliża... Deanna Durbin w nowej ciekawej roli wzrusza widza. W filmie p. t. „PODŁOTEK” Durbin swą subtelną grą i niezwykłą urodą oczarowała wszystkich. Treść filmu jest oryginalna, obsada — ulubionych artystów. W pozostałych rolach ujrzymy więc: Jackie Coopera, Melvyna Douglasa i Nancy Carol.

„Podłotek” wyprodukowany został przez Joe Pasternaka, realizatora wielu filmów Franciszki Gaal i Durbin m. in. „Ich stu i ona jedna” oraz „Penny”.

Premiera „Podłotki” — już dziś w kinoteatrze „SŁOŃCE”. Dziś zobaczymy Deannę Durbin w roli „Podłotki”. Jest to prawdziwy ewenement!

oOo

Do konsumentów gazu - obywateli miasta Poznania

Przypominamy, że na wypadek przerwy w dopływie gazu z jakichkolwiek bądź przyczyn wszystkie kurki przy aparatach gazowych należy pozamykać, ażeby następnie po usunięciu przeszkód dopływający gaz nie mógł się ulatniać w mieszkaniu. A więc również w okresie ćwiczeń opl. w razie wygaśnięcia płomieni gazowych należy natychmiast kurki zamknąć. Uwaga ta dotyczy również zapłonów przy piecach kąpielowych, od których normalnie zapala się gaz. O wszelkich niedokładnościach należy natychmiast powiadomić pogotowie gazowe — telefon 32-36, 45-11. (2850 P.) Gazownia Miejska w Poznaniu.

Komunikaty teatralne

— Teatr Wielki. Dziś jedyny występ Eleny Nicolaidi. Najsłynniejsza odtwórczyni partii tytułowej opery „Carmen” Elena Nicolaidi z państwowej Opery w Wiedniu wystąpi jedyny raz dziś w sobotę. Fascynująca jej gra i rzadko spotykany piękny głos mezzosopranowy wywołują gólny podziw u słuchaczy. Głównymi partnerami Nicolaidi będą pp.: J. Wolński, T. Maj i St. Bestani. Kierownictwo muzyczne kapelmistrz St. Barański. Zapowiedziany drugi występ Nicolaidi nie może się odbyć. W niedzielę o godz. 15 bajka „Grześ i Jędrus” oraz balet „Wieszcza lalek”. Ceny popularne. Wieczorem dramat muzyczny „Niziny”.

— Wtorkowy koncert symfoniczny. Atrakcją wtorkowego koncertu symfonicznego będzie występ słynnego pianisty - wirtuoza Mikołaja Orłowa. Orkiestrą dyrygować będzie Zdzisław Jahnke. Część orkiestrowa składa się z Beethovena Symfonii VI. i Glucka uwertury „Ifigenia w Aulidzie”. Mikołaj Orłow odegra z towarzyszeniem orkiestry koncert a-moll Schumann.

— Teatr Polski. Dziś, w sobotę, komedia muzyczna „Egzamin z miłości”. W niedzielę o godz. 16.00 „Tekla” Kossowskięgo, wieczorem „Egzamin z miłości”.

Od jutra niedzieli w kinie Metropolis

Wielki porwany film sensacyjno-kryminalny

„Proces Dr. Derugi”

W rolach

WILLY BIRGEL
GERALDINE KATT

Napięcie i emocja w najwyższym stopniu

Dziś w sobotę po raz ostatni — „Rozwód Lady X”

Zaczadzenie gazem

Maria Graczyńska, zamieszkała przy ulicy Żórawiej 19—21 uległa zaczadzeniu gazem świetlnym. Pogotowie Ratunkowe przewiozło 42-letnią Graczyńską w stanie ciężkim, lecz nie zagrażającym życiu do szpitala miejskiego. Zaczadzenie się nie było umyślne, a tylko przypadkowe.

Kolejarz najechany przez pociąg

Wczoraj w południe pracownik kolejowy Czesław Cieślak z Leszna został najechany przez pociąg. Pogotowie Ratunkowe wezwane na dworzec główny w Poznaniu dokąd przewieziono p. Cieślaka, udzieliło doraźnej pomocy poranionemu. Następnie po opatrzeniu odwieziono go do Szpitala kolejowego w Poznaniu.

P. Czesław Cieślak doznał wgniecenia czaszki, rany szarpanej na nodze i wiele innych obrażeń.

TELEGRAMY

Policja przejmie komendę w Gdańsku

W małym kraju możliwe wszelkie niespodzianki

Korespondencja własna „Nowego Kuriera”.

Gdańsk, 7. 1.

Na tle wypadków rozgrywających się w Gdańsku, coraz więcej widoczny jest antagonizm między Forsterem, wodzem partii narodowo - socjalistycznej w Gdańsku, a jego oficjalnym zastępcą w partii a prezydentem Senatu W. M. Gdańska Greiserem.

Antagonizm między nimi miał różne koleje. Walka podjazdowa stała się walką jawną. Każde piślizgnięcie wykorzystywane jest przez przeciwnika, a w walce tej chodzi o niepodzielną władzę w Gdańsku.

Niedawno Hitler godził poważniejszych działaczy. Zapanowała połowiczna zgoda. Forster, przypuszczając atak do wielu zagadnień gdańskich, nie oszczędził również Greisera. Pierwszym zagadnieniem, które stale wygrywa Forster, jest uzależnienie policji od czynników partyjnych. Policja w wielu wypadkach wykonywała polecenia Forstera, a Greiser dowiadywał się o tych sprawach dopiero później.

Nie wiadomo, jakich wpływów użył Forster w walce z Greiserem, ale dzisiaj Greiser już rozumiał, że walka z Forsterem jest bezcelowa, to też bez jakichkolwiek zastrzeżeń w dniu nowego roku składał życzenia noworoczne. Był to fakt rzadko spotykany, by władca chociażby Wolnego Miasta szefowi partii składał życzenia w jego mieszkaniu.

Mimo tej wyraźnej wiernopoddanej uległości, a może właśnie dla tego, Greiser nie urzęduje. Oficjalnie twierdzi się wprawdzie, że powodem jest tu choroba, ale mamy widocznie do czynienia z chorobą specjalnego typu, kiedy Greiser mimo wszystko brał udział w polowaniu reprezentacyjnym, jakie odbyło się w dniu 5 stycznia w Gdańsku.

Wedle informacji ze źródeł narodowo-socjalistycznych z urlopu tego Greiser ma już nie powrócić, a z pewnych względów w tej chwili nie chcieliby jeszcze rozstrzygać sprawy następcy.

Jak wielkie są niesnaski między Forsterem a Greiserem, wynika zresztą z faktu powierzenia czynności zastępcy Forstera nie Greiserowi, który piastuje ją od wielu lat nominalnie, a jednemu ze znanych działaczy narodowo - socjalistycznych Hessowi.

Trudno oczywiście przewidzieć, czy w obecnym układzie stosunków przy stałej ingerencji Berlina w sprawy gdańskie, pozycja Forstera nie ulegnie znowu osłabieniu i czy czasami Greiser nie opantuje sytuacji, która obecnie wygląda dla niego katastrofalnie.

W najbliższym czasie w Gdańsku do głosu dojdzie zresztą trzecia osoba, a będzie nią nowomianowany naczelnik policji

politycznej. O nowym naczelniku nie wiadomo narazie nic więcej, jak tylko to, że jest to jeden z najbliższych współpracowników Himmlera.

Nowomianowany naczelnik policji politycznej otrzymał niezwykle wielkie pełnomocnictwa. Ma on mianowicie zreformować całą policję polityczną i wyodrębnić ją zupełnie z policji gdańskiej. Policja polityczna ma być nie tylko upodobniona do policji w Rzeszy, ale ma stanowić składową jej komórkę.

W tych warunkach powoli władza przejdzie nie tylko z rąk prezydenta Wolnego Miasta, ale z rąk kierownika partii hitlerowskiej do rąk policji.

Deklaracja Hiranumy

Nowy rząd utrzyma ciągłość polityki

Tokio, 7. 1. (ATE).

Nowy premier japoński baron Hiranuma ogłosił deklarację, w której sprecyzował cele polityczne nowego gabinetu. Oświadczył on, że nie ma zamiaru ignorować praw stronniactw politycznych i tworzyć partii totalnej. Również konstytucja i ustrój parlamentarny będą utrzymane.

W dalszym ciągu swego oświadczenia premier Hiranuma wskazał, że polityka fi-

Stosunki ludności gdańskiej są niezwykle ciężkie. Narazeni są oni i tak na różne wyczyny policji, która wcale nigdy nie tłumaczy się. Dalsze pełnomocnictwa dla policji przyczynić się jedynie mogą do wprowadzenia systemu rządów policyjnych. W tych warunkach nie dziwią nikogo plotki w rodzaju projektu założenia w najbliższym czasie na terenie Gdańska obozu, w którym internowanoby jednostki szkodliwe lub też niewygodne władcom gdańskim.

Wobec wielkiego antagonizmu między Forsterem a Greiserem w kraju wszelkich niespodzianek, jakim jest Gdańsk, zdarzyć się również może, że w projektowanym obozie jeden kacyk zamknie drugiego. (S).

nawsowa nowego gabinetu nie będzie się różniła od polityki finansowej rządu ks. Konoye.

Objęcie tych finansów przez dotychczasowego wiceministra Izsiwati jest gwarancją ciągłości tej polityki.

NADEŚLANE

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI.

Komornik rew. V. w Poznaniu ul. Pocztowa 22 W. Trzeciak na zasadzie art. 602 kpc. podaje do publicznej wiadomości, że odbędzie się licytacja ruchomości w Poznaniu.

- dnia 11 stycznia 1939 r. o godz. 13-ej ul. 27 Grudnia 4 lic. pierwsza kilkadziesiąt par pończoch oszac. na 3.145,— zł.
- dnia 12 stycznia 1939 r. o godz. 11-tej Pl. Wolności 11 lic. pierwsza aparatu do diatermy na prąd zmienny, transformator do lampy kwarcowej oszac. na 700,— zł.
- dnia 13 stycznia 1939 r. o godz. 12-tej ul. Fr. Ratajczaka 28 lic. pierwsza maszyny do wyrobu etykiet, odbiornik radiowy, biurko, krzesła, gramofon oszac. na 850 zł.
- dnia 13 stycznia 1939 r. o godz. 11-tej ul. 27 Grudnia 5 lic. pierwsza 3 tapczany, 2 fotele nowe oszac. na 550,— zł.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Komornik.

Km. VII. 1863, 1864, 1865 i 2151/38

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu grodzkiego w Poznaniu VII rewiru, Wincenty Potaczek, mający kancelarię w Poznaniu, ul. Wierzbicice Nr. 66 na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 11 stycznia 1939 r. o godz. 11 w Poznaniu, ul. Dolna Wilda Nr. 20, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, składających się z: 1) Młynek śrutowy M. Jupiter, zapęd elektryczny razem z motorem elektrycznym 3 K. M. z 2 szt. zaporow. stołem i rozrusznikiem, 2) 100 kg farby żółtej „Uger” beczka, 3) 240 kg farby ciemna „Umbra” 4 beczki, 4) Biurko dębowe duże z fotelem, 5) Gramofon szafkowy, 6) Kilim na ścianę 3 x 2 m, 7) Radioodbiornik „Philips” do sieci 4 K., 8) Stół dębowy okrągły duży, 9) 6 krzesel wyściełanych kryte gobeliną, 10) Wieszak do garderoby z lustrem.

oszacowanych na łączną sumę zł 1.270,—.
Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej wyznaczonym.
Poznań, dnia 17 grudnia 1938 r.

Km. nr. 663/37

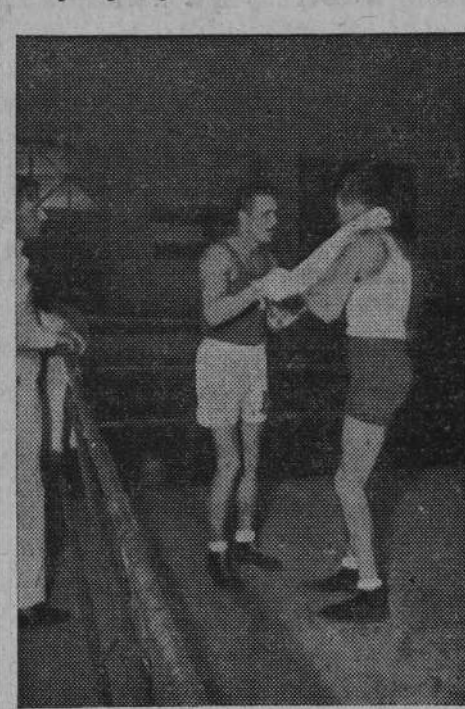
OBWIESZCZENIE

Na zasadzie art. 679 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 14 lutego 1939 r. od godziny 10 rano, w sali posiedzeń Sądu Grodzkiego w Śremie nr. 4 odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji w celu zniesienia współwłasności nieruchomości składająca się z domu mieszkalnego z przybudówką o charakterze handlowo-mieszkalno-czynszowym położoną w Śremie przy ul. Farna nr. 1 obejmująca powierzchnię 0,08,50 ha, która stanowi własność Ignacego Gawrońskiego, oraz spadkobierców po zmarłej Agnieszce z Jerzykowskich Gawrońskiej i to: mają jej Ignacy Gawroński, Stańsław, Zofia, Maria, Władysława i Tadeusz rodzeństwo Gawrońskich. Nieruchomość ta ma urzędzoną księgę hipoteczną w Sądzie Grodzkim w Śremie jako Śrem tom II karta 61.

Powyzsza nieruchomość oszacowana została na sumę 33.000,— zł. Sprzedaż zaś rozpocznie się od ceny wywołania t. j. od kwoty 22.000,— zł. Licytant przystępujący do przetargu powinien złożyć rekoimiją w kwocie 3.300,— złotych.

Śrem, dnia 4 stycznia 1939 r.
(—) Grzesiak
Komornik Sądu Grodzkiego II. rew. ul. Mickiewicza nr. 51.

Największy sukces Klimeckiego



Po walce, w ramach meczu Poznań - Berlin, Erich Campe (po lewej) mimo niesłusznej przegranej, z uśmiechem gratuluje Klimeckiemu zwycięstwo.

Przegrupowania wojsk nad granicą Węgier

Telegram własny „Nowego Kuriera”

Warszawa, 7. 1.

Dzisiaj rano nadeszła do Warszawy wiadomość, że na przygraniczu węgierskim Czesi przegrupowywali całą noc oddziały ścigając w dalszym ciągu duże ilości wojska. Ze strony węgierskiej również poczyniono

szereg przygotowań obronnych.

Dzisiaj w południe dziennikarze warszawscy usiłowali połączyć się telefonicznie z Munkaczem, jednakowoż połączenia nie uzyskali, gdyż linia telefoniczna zarezerwowana są dla celów wojskowych.

Pogrzeb ś.p. R. Dmowskiego

Telegram własny „Nowego Kuriera”

Warszawa, 7. 1.

Dzisiaj, o godzinie 11-ej rozpoczęło się nabożeństwo za duszę ś.p. Romana Dmowskiego, które w katedrze Św. Jana odprawił ks. arcybiskup Gall. Drugie nabożeństwo odprawił ks. biskup Niemira. O godz. 11-ej odprawione zostało następne z kolei nabożeństwo żałobne przez ks. biskupa Szlagowskiego, zaś kazanie wygłosił ks. Nowakowski.

O godz. 12-tej trumnę wyniesiono z katedry, po czym kondukt pogrzebowy skierował się na cmentarz na Bródnie.

Nad mogiłą zgodnie z wolą zmarłego żadne przemówienia wygłoszone nie będą.

ZEBRANIA

Niedziela,

Godz. 9,45 Koło Przyrodniczo - Krajoznawcze zwiędza Urząd Pocztowy nr. 3, — zbiórka przed gmachem poczty przy ul. Marszałka Focha.

Godz. 10,00 Związek Instalatorów, Blacharzy i Monterów; walne zebranie w lokalu „NI”, ul. Ślusarska 6.

Tow. Przemysł. „Sobieski”; walne zebranie w Domu Katol. na Śródcie.

VI. Km. 1453/38

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI.

Komornik Sądu Grodzkiego w Poznaniu VI rewiru, Kazimierz Szybowski, mający kancelarię w Poznaniu, ul. Wierzbicice Nr. 58, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 12 stycznia 1939 r. o godz. 11,45 w Poznaniu, ul. Półwiejska Nr. 13 odbędzie się 2-ga licytacja ruchomości, należących do dłużników, składających się z: zegara wiszącego, stolika okrągłego, 4 krzesel giętych, wieszaka stojącego, bufetu, leżanki, kredensu, stołu rozsuwanego okrągłego, 6 krzesel, toaletki z lustrem, gondolki krytej gobelinem, 2 nocnych stolików, kredensu kuchennego i lady sklepowej i regału.

oszacowanych na łączną sumę zł 896,—.
Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Dnia, 7 stycznia 1939 r.

(—) Szybowski,
Komornik.

Km. 613/37

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI

Na zasadzie art. 676—681 k. p. c. (tekst jednolity — Dz. Ust. R. P. nr. 112/32 poz. 934) ogłaszam, że w dniu 10 lutego 1939 r. o godz. 10 przed południem odbędzie się w Sądzie Grodzkim w Poznaniu, Młyńska 1, pokój nr. 45 II-ga licytacja nieruchomości położonej przy ul. Lodowej i Kopowskiego, zapisanej w księdze hipotecznej Sądu Grodzkiego w Poznaniu, Poznań Łazarz tom 31, karta 708, na nazwisko dłużnika Idy Bothe i Zofji Hoffmann w Poznaniu.

Nieruchomość składa się z gruntu 2.420 m² (ogród) i szopy z regłówką.

Nieruchomość oszacowana na sumę 18.700,— zł. Cena wywołania 12.466,67 zł. Wysokość rekoimji, jaką licytant przystępujący do przetargu, powinien złożyć, wynosi 1.870,— zł.

Rekoimja powinna być złożona w gotówkę albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze majątkowe. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej. Wartość kuponów nie bierze się w rachubę.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji.

W ciągu ostatnich 2 tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8—18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w sądzie.

Poznań, dnia 31 grudnia 1938 r.

(—) St. Lech,

Komornik Sądu Grodzkiego do spraw egzekucji nieruchomości w Poznaniu, ulica Grottegera 13.

I. Km. 627/38

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Poznaniu I rewiru, Cibicki Jan, mający kancelarię w Poznaniu, ul. Berwińskiego Nr. 1, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 11 stycznia 1939 r. o godz. 14 w Poznaniu, ul. Wrocławska Nr. 20, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, składających się z: 1) bufetu, 1 zegara, 1 szafy do rzeczy z lustrem, 1 stołu rozsuwanego i 6 krzesel, oszacowanych na łączną sumę zł 510 gr 00.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Poznań, dnia 20 grudnia 1938 r.

(—) Cibicki,
Komornik.

I. Km. 1433/38

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Poznaniu I rewiru, Cibicki Jan, mający kancelarię w Poznaniu, ul. Berwińskiego Nr. 1, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 11 stycznia 1939 r. o godz. 13 w Poznaniu ul. Woźna Nr. 14 m. 3, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, składających się z: bufetu dębowego, zegara gdańskiego w szafce dębowej, kredensu dębowego, szafy na książki i biurka dębowego, oszacowanych na łączną sumę zł 660 gr —.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Poznań dnia 17 grudnia 1938 r.

(—) Cibicki,
Komornik.

Km. 798/38 r.

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Witkowie, Szczepan Szatkowski, mający kancelarię w Witkowie, ul. Gnieźnieńska Nr. 2, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 10 stycznia 1939 r. o godz. 10 w Ruchocinie pow. Gnieźno odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości należących do Franciszka Paulmanna z Ruchocina, składających się z 14 świń a 1,30 ctr., 2 jałowki roczne, i 2 cielaki, — oszacowanych na łączną sumę zł 780 gr —.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Witkowo, dnia 5 stycznia 1939 r.

(—) Szatkowski,
Komornik.

WIELKA WYPRZEDAŻ

z powodu przeniesienia przedsiębiorstwa do własnego gmachu

STARY RYNEK 87-88 i KRAMARSKA 13-14 dawniej Bławat Polski

Dlatego sprzedaję wszelką odzież po znacznie niższej cenie

Prawdziwą sensację wywołuje nadzwyczajna redukcja cen wielkich partii materiałów na ubrania i palta

Na wszelkie towary objęte już poważną redukcją cen udzielam jeszcze przy gotówce 10% rabatu

Wykwintny dział miarowy — Asygnaty „Kredyt“

W. KONKIEWICZ

POZNAŃ
Stary Rynek 8

NAJWIĘKSZA MECHANICZNA FABRYKA I MAGAZYN ODZIEŻY MĘSKIEJ I DLA CHŁOPCÓW



które objawiają się kaszlem, utrudnionym oddychaniem, osłabieniem, dusznością, gorączką, potami, kluciem w boku, krwotokami i t. p. należy oczyścić drogi oddechowe, tchawicę, oskrzela, bronchy, pozbywać się kaszlu i zaflegmienia, stosując skutecznie

ZIOŁA piersiowe
DRA BREYERA Nr. 1

Do nabycia wszędzie. Wylórnio POLHERBA, Kraków-Podgórze.

SPRZEDAŻE



Narty
Lyżwy
Saneczki
Kalosze
Sniegowce
Peleryny

Wszelkie Artykuły Sportowe

DOM SPORTOWY

św. Marcina 33
Telefon 55-71

Piec

westfalski bufety kanapki
restauracyjne syplanki biur
ka tanio sprzeda Komis
Żydowska 4 1289

FUTRA

spody pod futra, wydry, lisy - skóry wszelkiego rodzaju na obsady, naprawy futer fachowo i tanie

Józef DAWID

Poznań, Nowa 11
przy Starym Ryнку



Kastora są lepsze!
Wypróbuj.

60 v. 5,90 zł - 100 v. 9,90
zł - 120 v. 11,90 zł - 150 v.
15 50 zł

KASTOR

św. Marcina 55.

Wanna
kpielowa stół składowy
gablotka odległościomierz
Lelca stativ Poczłowa 1
m 6 1484



Największy

specjalny magazyn wytwor-
nych
Płaszcz damskich
Futer, Poranników,
wetrów i płaszczy szkolnych
Znane niskie ceny

A. Dzikowski,

Poznań, Stary Rynek 49
tel. 29-68 - Asygn. „Kredyt“
Leszno Rynek.

Wszkole, w tramwaju, w kinie
pamiętaj o odkazających
tabletkach
PARAMINT



RÓŻNE

Sławna
chlromantka trafnie pre-
powiada przyszłość prze-
szłość terażniejszość także
z fotografią przekonaj —
Szewska 31 m 5, 1470

PIOTR PLUCIŃSKI

POZNAŃ
tylko
Stary Rynek 37
(Dom Czerwonej Apteki)

poleca

KAPELUSZE

Nowe fasony

Nowe kolory

KOSZULE - KRAWATY

Mylne informacje o planach ustawodawczych O.Z.N.

Warszawa, 7. 1. (Iskra).

W „Słowie” wileńskim ukazała się w dniu 4 bm. wiadomość z Warszawy p. tyt. „Wielkie plany ustawodawcze O.Z.N.”. Wiadomość ta stała się powodem szeregu notatek i przedruków w niektórych pismach warszawskich.

Otóż, jak wiadomo, sztab Obozu nie ustala żadnych projektów ani planów ustawodawczych, gdyż będąc jedynie organem wykonawczym, nie może jednocześnie zajmować się sprawami planowania, zwłaszcza w dziedzinie ustawodawstwa. Cała zaś praca ustawodawcza należy, zresztą według kompetencji, do koła parlamentarnego Obozu Zjednoczenia Narodowego oraz władz, kierujących pracami tego koła.

Obecnie w okresie ferij parlamentar-
nych posłowie, członkowie koła parlamen-
tarnego O.Z.N. są na wywczasach świątecz-
nych i zbiorą się na posiedzenie koła par-
lamentarnego O.Z.N. dopiero po dniu 10 bm.

Informacja zatem warszawskiego kore-
spondenta „Słowa” okazuje się całkowicie
sprzeczna z rzeczywistością.

Dalekomorska wyprawa

Gdynia, 7. 1. (ATE).

Dziś w nocy wyruszył na połowy dale-
komorskie trawler Tow. Połowów Daleko-
morskich „Eugeniusz”, który w połowie
grudnia r. ub. powrócił z wód podbie-
gunowych, docierając jako pierwszy z pol-
skich statków do 72° szerokości północnej.

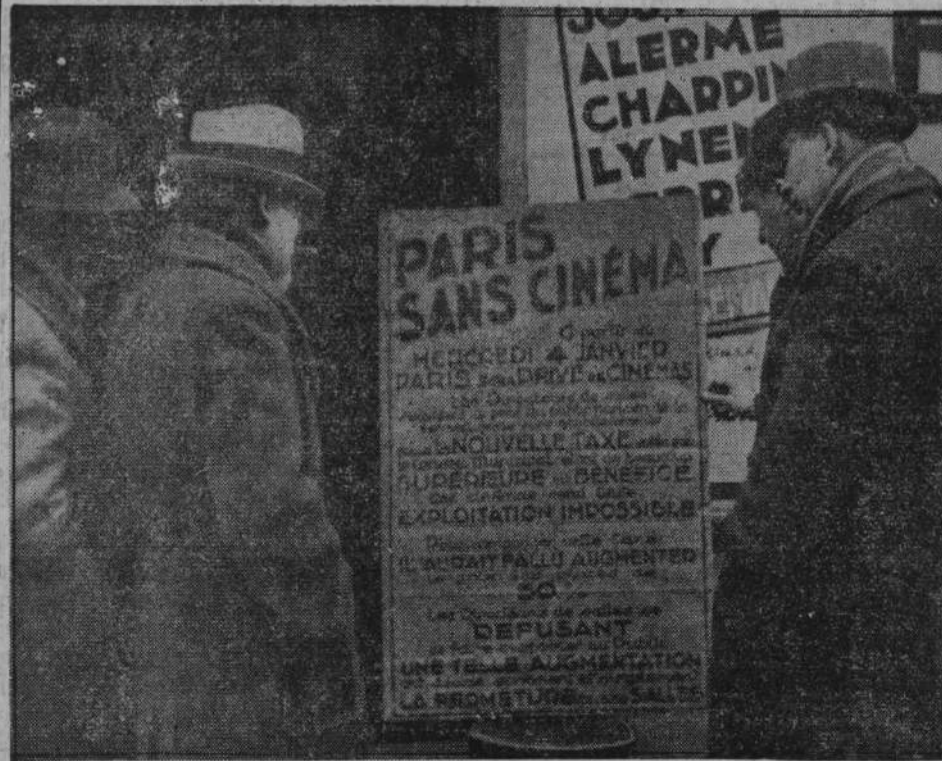
Towarzystwo Połowów Dalekomorskich
„Pomorze”, zachęczone rezultatem pierwszej
wyprawy na wody podbiegunowe, postano-
wiło go wysłać na Morze Białe. Obecna
wyprawa „Eugeniusza” trwać będzie przy-
bliżnie około 25 dni.

Strajk „kiniarzy” paryskich

Paryż, 7. 1. (ATE).

Bulwary paryskie przedstawiały w pią-
tek wieczorem niezwykły widok, albowiem
liczne światła reklam filmowych oraz neony

du podwyższenia podatków od rozrywek,
trwa w dalszym ciągu. Pomimo, że zastę-
pujący premiera Daladier wicepremier
Chauteemps zgłosił gotowość wydania orze-



Kinoatry w Paryżu zamknęły swoje podwoje na znak protestu przeciwko wygóro-
wanym podatkom nakładanym na nie. Zamiast afiszy programowych widnieją przed
kinami afisze wyjaśniające przyczyny strajku.

kinoteatrów paryskich pozostają nadal zga-
szone.

Zatarg pomiędzy właścicielami kin pa-
ryskich a zarządem miasta Paryża, z powo-

zienia arbitrażowego w tej sprawie, nie
udało mu się jeszcze w rozmowach przepro-
wadzonych z przedstawicielami obu stron
osiągnąć porozumienia.

Ustawa o przedłużeniu obniżki komornego

Warszawa, 7. 1. (Iskra).

W „Dzienniku Ustaw” nr. 1 z dnia 5 b.
m. ogłoszono urzędowo tekst przyjętej pod-
czas bieżącej sesji parlamentarnej przez Iz-
by Ustawodawcze ustawy o przedłużeniu
obniżenia komornego.

Jak wiadomo ustawa ta postanawia, że
obniżenie komornego, przyznane art. 1 i 2
dekretu Prezydenta Rzplitej z dnia 14 listo-
pada 1935 roku w sprawie obniżenia ko-
mornego oraz zmiany ustawy o ochronie
lokatorów i przedłużone ustawą z dnia 1 lu-
tego 1938 r., przedłuża się na czas od dnia
1 stycznia 1939 r. do dnia 31 marca 1940 r.

Począwszy od dnia 1 kwietnia 1940 r.
wysokość komornego wzrastać będzie co
kwartał o 2/3 proc. podstawowego lub u-
mownego komornego aż do osiągnięcia peł-
nej jego wysokości.

Ustawa obowiązuje na obszarze woje-
wództwa śląskiego tylko w zakresie ko-
mornego w budynkach, nie podlegających
ochronie lokatorów, a należących do Skar-
bu Państwa, banków państwowych, zwią-
zków samorządu terytorialnego, zakładów
ubezpieczeń społecznych oraz innych insty-
tucyj prawa publicznego.

Mrozy w Anglii

Londyn, 7. 1. (ATE).

W Anglii panują znowu gwałtowne mro-
zy. W nocy z czwartku na piątek zanoto-
wano w miejscowości Dalwhinnie w hrab-
stwie Inverness - Shire 18 st. C. poniżej
zera. Jest to najniższa temperatura noto-
wana kiedykolwiek na wyspach brytyjskich.
Niemał wszystkie rzeki zarówno w
Anglii południowej, jak i północnej zam-
rzały.

UROCZYSTE OTWARCIE Instytutu Wyższej Kultury Religijnej we Włocławku

W grudniu ub. roku J. E. Ks. Biskup Karol Radoński wydał wspaniałe orędzie, w którym wykazał potrzebę teologicznego wykształcenia polskiej inteligencji katolickiej i zapowiedział otwarcie we Włocławku Instytutu Wyższej Kultury Religijnej na dzień 10 stycznia 1939 r.

Już zatem we wtorek o godz. 17ej w auli św. Tomasza w Seminarium Duchownym J. E. Ks. Biskup Karol Radoński otworzył uroczystie nową placówkę naukową w naszym mieście. Niewątpliwie, że na otwarciu Instytutu W. K. R. stawi się licznie inteligencja Włocławka.

Państwowa Szkoła Teletechniczna przyjmuje podania kandydatów do 31.1.1939 r.

Państwowa Szkoła Teletechniczna w Warszawie rozpoczęła przyjmowanie kandydatów na dwuletni kurs nauki, który rozpocznie się w lutym 1939 r.

Kandydaci winni posiadać świadectwa ukończenia przynajmniej 6 klas szkoły średniej dawnego typu i odbytą służbę wojskową lub zwolnienie z jej odbycia oraz nie przekroczone 30 lat życia.

Nauka w szkole jest bezpłatna, przy czym pilni słuchacze II kursu korzystają ze stypendiów Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Po ukończeniu szkoły absolwenci otrzymują świadectwa teletechników i są przyjmowani do państwowego przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf i Telefon.

Dzisiaj bawimy się wszyscy na choince w K.S.M.M. „Spójnia”

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej we Włocławku Oddz. „Spójnia”, w niedzielę, dn. 8 stycznia 1939 r. w saloonach Muzeum Ziemi Kujawskiej we Włocławku, ul. Słowackiego 1a urządza zabawę przy choince, na program I części złożą się: koncert koled, piękne tańce regionalne, deklamacja, monologi i niespodzianki.

Początek o godz. 16-ej. Wejście dla pań 1 zł., dla panów 2 zł. 120 jako II część — zabawa przy choince. Orkiestra dancinowa. Humor, zabawa, konfetti, serpenynty. Bufet smaczny i tani. Niespodzianki. Wstęp tylko za zaproszeniami. Całkowity dochód przeznaczony na cele kulturalno-oświatowe.

Podania z dołączeniem: metryki, świadectwa szkolnego, 3 fotografii, świadectwa moralności, świadectwa lekarskiego o przydatności do służby państwowej, życiorysu i własnoręcznie sporządzonego wyciągu z książeczki wojskowej, kierować należy bezpośrednio do Dyrekcji Państwowej Szkoły Teletechnicznej w Warszawie, ul. Nowogrodzka 45.

Termin składania podań upływa dnia 31 stycznia 1939 r.

Egzamin sprawdzający z matematyki w zakresie 6 klas gimnazjalnych dawnego typu rozpocznie się w lokalu szkolnym dnia 10 lutego 1939 r. o godzinie 8-ej rano.

W dziedzinie odzieży robotniczej potrzebne wynalazki

Nawet kapryśna moda jest konserwatystką w sprawach odzieży. Nasze ubrania codzienne mało zmieniły się w ciągu ostatnich stu kilkudziesięciu lat. Uważamy je za możliwe, bo przywykliśmy do nich; są one jednak niewygodne nawet przy lekkich ruchach, przy pracy zaś przeszkadzają i same zniekształcają się — staje się z nich w krótkim czasie zmietoszony łach. Odzież robocza musi różnić się od domowej — musi być dostosowana do ruchów, materiał na nią powinien być dobrany celowo i krój też celowo obmyślany. Zasada celowości pozostaje jednak zasadą: w praktyce powtarzane są z uporem te same tradycyjne, niepraktyczniejsze kroje przastarych części ubrania. Weźmy np. płaszcze mające chronić od deszczu — zapinane one są z reguły na guziki od przodu. Błędem tego uniknęli tubylcy Ameryki Południowej: ich odwieczny strój podróży „pala” to okrycie kroju ornatu, spływające szeroko po plecach i przodzie ciała i pozostawiające swobodę rękoma, okrytym po okcie.

I w Europie ludzie mokną, lecz jakoś nikt nie pomyślał o zaaklimatyzowaniu w naszym odzieżostanie „pali” — wzór wywodził się zbyt egzotyczny. Ale konieczność zmusza do wynalazków — gazeciarze berlińscy dość mieli moknięcia w marynarkowych garniturach; w płótnach namiotowych 55 x 180 cm powycinali otwory na głowę i płachtą taką okrywali się poczynając od rąk na kierownicy roweru aż po bagażnik z gazetami. Pomyśl ten spodobał się inżynierowi, głowiącemu się od dawna nad skrojeniem okrycia dla ludzi pracujących w kamieniołomach, przy robotach ziemnych i t. p. Zaczął

ulepszać płachtę gazeciarską i stworzył wzorec nowoczesnej osłony do pracy na deszczu: szeroki płat na plecach, sięgający na boki i ramiona po łokcie i przytroczony do ciała podszytym od spodu pasem, na głowie kaptur, od przodu płat tylko do pasa, bo całość przeznaczona jest do pracy w pozycji pochylonej. Osłona ta, nagrodzona rok temu na konkursie tygodnia ochrony pracy, jest obecnie wprowadzana w użycie na robotach publicznych w Niemczech.

Czy i u nas nie należy sięgnąć do wzorów innych niż „marynarka” i „jesionka”? Źródłem mamy dotychczas więcej niż Niemcy, bo źródłami tymi są zanikające stroje ludowe. Jakże doskonale do ostrego klimatu Podhala dostosowane są — rzadko tkane lecz na gęsto zbite w łoluszu — wełniaki góralskie; pierwszy zbadał to i stwierdził prof. dr. W. Gędzikiewicz, lecz nie skorzystali jeszcze z tych badań praktycy. Kłapie poleszów to celowo pomyślany sprzęt raczej niż obuwie do bredzenia po moczarach; wie o tym każdy, kto polował w t.zw. woderach i zarzucał je, aby na poklute o sęki nogi założyć nieocenione łapcie.

W dziedzinie odzieży robotniczej potrzebne są wynalazki. Czekają one na tych, którzy podpatrzą zalety i tajemnice celowości łapci, kierzki, naodziewków, guni, świtek i nawet najwzyczajniejszego kapelusza słonkowego.

O wszelkich ciekawych pomysłach w tej dziedzinie informuje wyd. Instytutu Spraw Społecznych „Przegląd Bezpieczeństwa Pracy” w specjalnym dziale p.t. „Przykład — Pomysł — Udoskonalenie”.

Zjazd Kupiectwa Branży Żelaznej

Zjednoczenie Kupców Branży Żelaznej przy Stowarzyszeniu Kupców Polskich przygotowuje na pierwsze dni lutego b. r. I Ogólnopolski Zjazd Polskich Kupców Hurtowników Branży Żelaza syndykackiego (t. zw. „Transportowców”).

Zjazd odbędzie się w Warszawie. Poprzedzi go konferencja prezydiów wszystkich polskich organizacji kupiectwa branży żelaznej w Katowicach.

Pierwszym zadaniem Zjazdu będzie wypowiedzenie się kupiectwa branży żelaznej w sprawie zorganizowania w Polsce racjonalnej sprzedaży żelaza oraz przedstawienie swoich postulatów władzom państwowym i organom samorządu gospodarczego. Poza tym chodzi o ustalenie jednolitego stanowiska wszystkich przedstawicieli polskiego kupiectwa branży żelaznej wobec dokonywanej się reorganizacji wewnętrznego rynku żelaznego w Polsce.

Dzisiaj idą wszyscy na najlepszy polski film w „Corso”

„ZA WINY NIEPOPEŁNIONE”

Junosza-Stepowski, Wanda Bartówna, Eug. Bodo, Jerzy Pichelski, Elżbieta Kryńska i wielu innych

Niebanalny, wielki, wzruszający oto film „Za winy niepełnione” wg. powieści Michała Bałuckiego. Film jest niecodzienny, jest rewelacją w polskiej produkcji. Wystarczy że niesposób oderwać oczu od ekranu, tak bardzo przykuwa

uwagę tocząca się dramatyczna akcja filmu, filmu o wielkiej miłości, przyjaźni pełnej poświęceń, o podłości ludzkiej — słowem film jest prawdziwie wielki jak samo życie.

Radosną niespodzianką jest dla wszystkich nowa gwiazda polska Wanda Bartówna, piękna, ujmująca i taka młoda. Junosza Stepowski, Eug. Bodo, Jerzy Pichelski, Dorwski, Kryńska na czele wielkiego zespołu dają nam prawdziwy koncert gry aktorskiej.

Nadprogram kolorówka i tygodnik Pat'a.

Dla młodzieży dozwolone. Sala bardzo dobrze ogrzana.

Kto więc niewidział wspaniałego filmu polskiego niech dziś spieszy do „Corso”.

Dancing karnawałowy P. B. K.

W sobotę 14 stycznia 1939 r. Włocławskie Koło Polsk. Białego Krzyża urządza „Dancing karnawałowy” w Saloonach Towarzystwa Wioślarskiego. Powstały specjalnie w tym celu Komitet dokłada wszelkich starań, aby urozmaicić tę doroczną imprezę Białokrzyżską.

Nie wątpliwie, iż wszyscy Członkowie i Sympatycy Polskiego Białego Krzyża z Włocławka i okolicy znajdują się na tej przemiłej imprezie karnawałowej i zadekumentują swą obecnością pełne zrozumienie pracy Białego Krzyża i swe gorące uczucia dla naszej armii.

Uwaga Młodzi i starzy!

Dzisiaj o godz. 12.30 w południe ulgowy poranek po 50 gr i 25 gr wielkiego filmu egzotycznego

„Uleczka Tarzana”

z Johnnym Weismuellerem i Maureen O'Sullivan oraz tygrysy, słonie, małpy, krokodyle.

A więc dzisiaj o godz. 12.30 wszyscy w „Corso”.

Dyżur lekarski i apteczny

Dyżur apteczny — p. Mejstra, ul. Kaściuszki 1, tel. 13-78.

niedziela — dyżur dzienny
Dyżur apteczny — p. Bilachowski, ul. 3-go Maja 16 tel. 12-34.

Apteki dyżurujące w dzień są czynne od godz. 8-ej do godz. 20-ej.

Dyżur lekarski — dr. Poznański, ul. Meilana 2, tel. 16-76.

nocny

Dyżur lekarski — dr. Kussy, ul. Pierackiego 8a, tel. 12-20.

poniedziałek — dyżur nocny

Dyżur lekarski — dr. Mejstra, ul. Cyganka 26, tel. 15-20.

Chłopiec do firmy handlowej zaraz potrzebny. Zgłaszać się z rodzicami w godz. 10—12 w Administracji „Expressu Kujawskiego”.

DO WYNAJĘCIA w centrum miasta 3 pokoje z kuchnią z wygodami. Wiadomość w Admin. Expressu Kuj.

DO WYNAJĘCIA w centrum miasta 4 pokoje z kuchnią z wygodami. Wiadomość w Admin. Expressu Kuj.

Odstąpię 1 pokój umeblowany z wygodami. Włocławek, Chmielna 11 m. 4.

Pianino w dobrym stanie do wynajęcia od zaraz. Wiadomość w Administracji „Expressu Kuj.” od godz. 15 — 17.

WILLA w ogrodzie 10 pokojów, dwie łazienki, ogrzewanie centralne, przy ul. Smolnej 7 do wynajęcia, wydzierżawienia ewentualnie sprzedania. Wiadomość u adw. K. Grendyszyńskiego, Cyganka 26.

Zgubiono książkę wojskową wydaną w PKU. na imię Aleksander Kręcicki. Znalazca złoży w policji.

Zadowolona jest matka

posiadając maszynę do szycia, haftu i mereżek z firmy

„Polski Dom Handlowy KRISCHER” w KRAKOWIE,

Zwierzyniecka 6, Wydz. 101 albowiem oprócz wygody zaoszczędza wiele pieniędzy. Maszynę taką nabyć można już od zł. 150.— gotówką i na dogodne spłaty.

— Na żądanie wysła się cenniki bezpłatnie.



Kto będzie milionerem Polskiego Radia

Już w najbliższym czasie spodziewać się należy zarejestrowania w którymś z urzędów pocztowych pierwszego „milionera” Polskiego Radia, a więc abonenta, który otrzyma kolejny numer 1.000.000.

Z tej okazji Polskie Radio ofiarowuje dla najbiedniejszych szkół kresowych 100 odbiorników radiowych, które przeznaczone będą dla województw: poleskiego, nowogrodzkiego, lwowskiego, stanisławowskiego, wileńskiego i wołyńskiego.

Ponadto milionowy abonent Polskiego Radia otrzyma premię w formie książeczki oszczędnościowej PKO na sumę 4.000 zł. Dwaj jego sąsiedzi, a mianowicie radioabonenci nr. nr. 999.999 i 1.000.001 otrzymają książeczki oszczędnościowe po 1.000 zł. Również dwaj

najstarsi abonenci Polskiego Radia, a mianowicie ci, którzy zarejestrowali się w roku 1926 i 1927 i od tego czasu są bez przerwy abonentami Polskiego Radia — otrzymają jako premie książeczki oszczędnościowe po 1.000 złotych.

